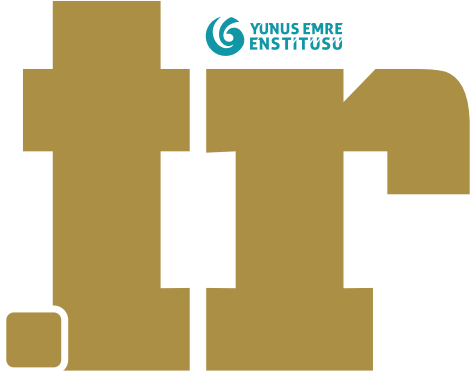

YUNUS EMRE
ENSTITÜSÜ

□ ŞİFA DAĞITAN
ANADOLU

*Anatolia that Offers
Healing*

□ BİR ZAMANLAR
KAHİRE

*Once Upon a Time
in Cairo*

TÜRKİYE'NİN KÜLTÜR DERGİSİ Culture Magazine of Turkey Sayı Issue: 17 | Kasım-Aralık | November-December 2017 | www.yee.org.tr

Türkey

Geleneksel
TÜRK OKÇULUĞU
Traditional Turkish Archery

Avrupa'nın
En İyi Havayolu

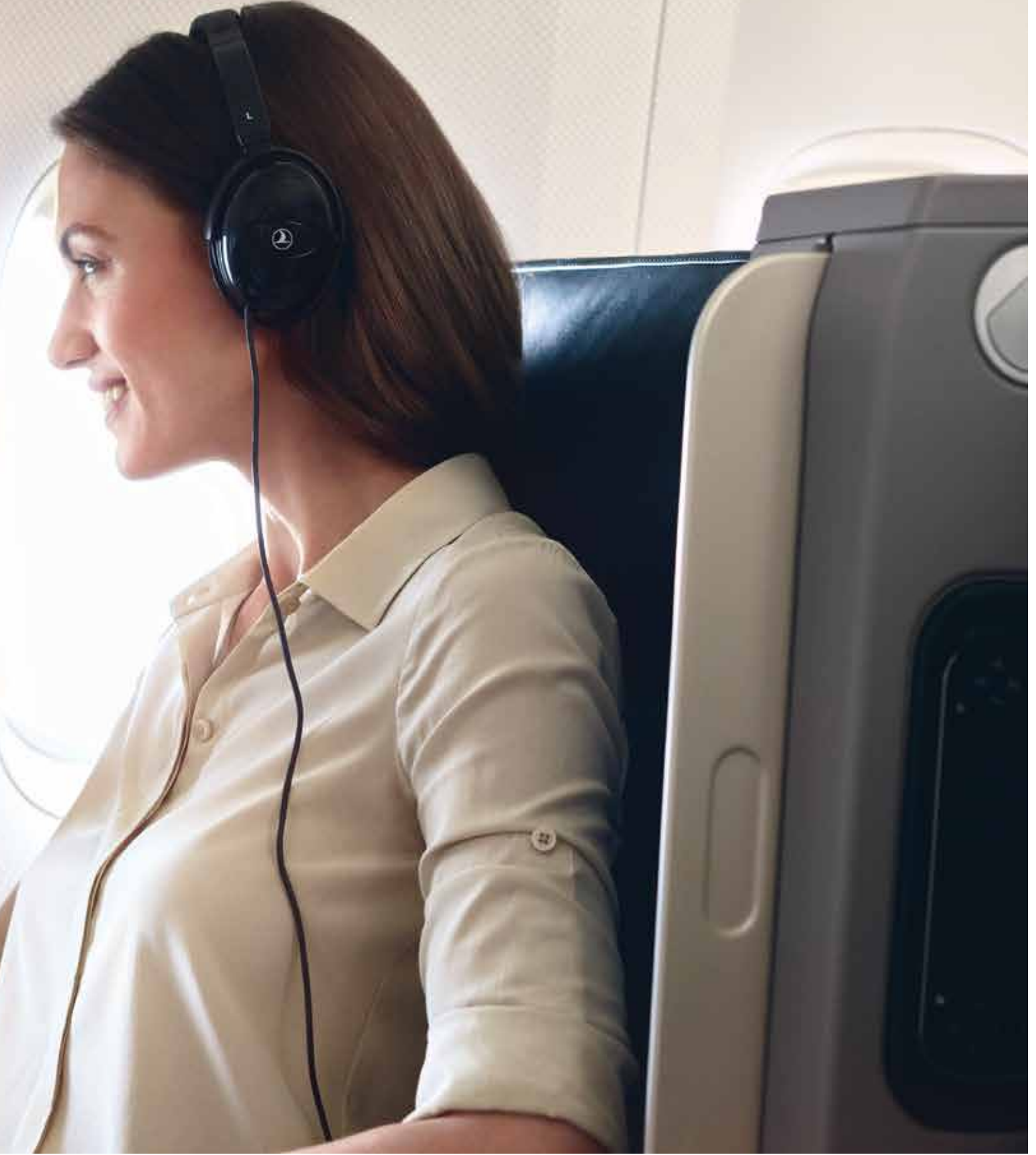
SKYTRAX TARAFINDAN **5 YIL** ÜST ÜSTE
AVRUPA'NIN EN İYİ HAVAYOLU SEÇİLDİK.

TURKISHAIRLINES.COM

Skytrax Passenger Choice ödülleriinde Avrupa'da 2015 yılının en iyi havayolu seçildi.

A STAR ALLIANCE MEMBER

DÜNYA DAHA BÜYÜK.
K E Ş F E T.

TURKISH
AIRLINES

İÇİNDEKİLER

YUNUS EMRE ENSTİTÜSÜ

10

KÜRESEL KAMU DİPLOMASİSİ AĞI TEMSİLCİLERİ İSTANBUL'DA BULUŞTU

GLOBAL PUBLIC DIPLOMACY
NETWORK REPRESENTATIVES
MET IN ISTANBUL

16

HERAKLES LAHDİ TÜRKİYE'DE

Antalya'da yaklaşık 50 yıl önce yapılan kaçak kazılar sonrası yurt dışına çıkarılan Herakles Lahdi, geçtiğimiz günlerde Türkiye'ye geri getirildi.

HERCULES SARCOPHAGUS IN TURKEY

Discovered in illegal excavations in Antalya nearly 50 years ago and smuggled out of the country, Hercules Sarcophagus returned to Turkey in recent days.

24

ARAKAN'DA KATLEDİLEN MÜSLÜMAN- LARIN DEDELERİNİN TÜRKİYE'YE YARDIMI

1912'de Balkan Savaşları esnasında dünyanın her tarafındaki Müslümanlar gibi Myanmar'daki Müslümanlar da para toplayarak Osmanlı ordusuna yardım etmişlerdi.

ANCESTORS OF MUSLIMS WHO WERE SLAUGHTERED IN ARAKAN, HELPED TURKEY

In 1912 during the Balkan Wars, Muslims in Myanmar raised money like other Muslims all around the world, and helped the Ottoman army.

RÖPORTAJ / Interview

38

BİR SEVGİ HİKÂYESİ: AYLA

Türkiye'yi Oscar'da temsil edecek Ayla filminin yapımcısı Mustafa Uslu ile Ayla'ya dair...

A LOVE STORY: AYL

On Ayla with Mustafa Uslu, the producer of the film Ayla which will represent Turkey in the Oscars...

TÜRKİYE'NİN KÜLTÜR DERGİSİ
MAGAZINE of Culture of Turkey

Yunus Emre Vakfı Adına Sahibi

Publisher on Behalf of the YEE
Yunus Emre Enstitüsü Başkanı
President of Yunus Emre Institute
Prof. Dr. Şeref Ateş

Genel Yayın Yönetmeni

Executive Editor
Şenol Selçuk Turan

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Editor in Chief
Dr. Mehmet Yalçın Yılmaz

Editörler

Editors
Ezgi Akseki İlki

Yayın Danışmanları

Editorial Consultant
Dr. Melike Günyüz

Yönetim Yeri

Management Location
Anafartalar Mah. Atatürk Bulvarı No: 11 Ulus, Ankara

İletişim

Contact
E-mail: iletisim@yee.org.tr
Faks/Fax: +90 312 309 16 15

f /yeeorgtr

t /yeeorgtr i /yeeorgtr/

u /user/yeeorgtr s /+yeeorgtr/videos

/yeeorgtr

Yapım

Production

Cube Medya Yayıncılık Tanıtım
Organizasyon Hizmetleri Tic. Ltd. Şti.

Genel Koordinatör

Coordinator
Ömer Arıcı

Grup Direktörü

Manager
Mustafa Özkan

Sanat Yönetmeni

Art Director
Cüneyt Mert

Yayın Yönetmeni

Editor
Ayşe Nur Azca

İllüstratör

Illustrator
Merve Aktaş

İngilizce

English
Cansu Özdeş

Yönetim Yeri

Management Office
Koşuyolu Mah. Kâtip Salih Sok.
No: 48/1 Kadıköy/İstanbul
info@cubemedya.com
Tel - Phone: +90 216 325 25 52

Baskı, Cilt

Printing and Binding

İMAK OFSET

Merkez Mah.
Atatürk Cad.
Göl Sok. No: 1
Yenibosna 34192
Bahçelievler / İstanbul
Tel: +90 212 656 49 97

Yayın Türü

Type of Publication
Global, Süreli (İki Aylık) /
Periodical (Bi-monthly)

.tr dergisinde yayımlanan yazı, fotoğraf ve çizimlerden yayıncının izni alınmadan ve kaynak belirtilmeden tam ya da parça alıntı yapılamaz.

No text, photographs or illustrations from '.tr' magazine may be reproduced either in full or summary without acknowledging the source and without prior permission from the publisher.

ISSN 2149-3170

Değerli .tr Okuyucuları

Valued .tr magazine readers,

Bu ay size üç müjde vermek istiyorum: Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Erdoğan, geçen ay Venezuela Bolivar Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Nicolas Maduro'yu ağırlamıştı. Cumhurbaşkanlığı Külliyesinde gerçekleştirilen görüşmede, Cumhurbaşkanımız Sayın Erdoğan, Venezuela'nın Latin Amerika'da değer verdiğimiz önemli bir ortak olduğunu vurgulayarak 60 yıl önce Venezuela'ya ilk büyükelçimizin atandığını ifade etmişti. Bu yılın Venezuela'ya ilk büyükelçi atamızın 60'ıncı yıl dönümü olduğunu söyleyen Cumhurbaşkanımız, başkent Caracas'ta yakın zamanda bir Yunus Emre Türk Enstitüsü açılması konusunda mutabık kalındığını söyleyerek kültür elçiliğimizin de açılacağını dile getirmişti. Türkiye-Ukrayna Yüksek Düzeyli Stratejik Konseyinin 6. toplantısı vesilesiyle resmî ziyaretini gerçekleştirmek üzere Ukrayna'ya giden Cumhurbaşkanımız, Ukrayna'da Türk diline ve kültürüne yönelik büyük bir ilgi olduğunu ve bu durum karşısında Kiev'de Yunus Emre Enstitüsünün açılacağını da müjdesini vermişti. Cumhurbaşkanımız, Başbakanımız, ba-

I would like to announce three good news this month:

Turkish President Mr. Recep Tayyip Erdoğan hosted Venezuela Bolivar Republic President Mr. Nicolas Maduro last month. In the meeting held at the Presidential Complex, Turkish President Mr. Erdoğan underlined that Venezuela is an important and valued partner in Latin America, expressing that the first Turkish ambassador was assigned to Venezuela 60 years ago.

Marking that this year is the 60th anniversary of first Turkish ambassador's appointment to Venezuela, Turkish President announced that they agreed on inaugurating a Yunus Emre Turkish Institute in the capital Caracas, and a Turkish cultural embassy will also be opened.

Turkish President who visited Ukraine to carry out official visits on the occasion of the 6th meeting of the Turkey-Ukraine Higher-level Strategic Council, stated that there is great interest towards Turkish language and culture in Ukraine and announced the

Prof. Dr. Şeref Ateş
Başkan / President

kanlarımız ve devletimizin bütün kurum ve kuruluşlarının desteğiyle, bilimsel ve kültürel diplomasinin araçlarını kullanarak yurt dışında pozitif bir Türkiye algısı oluşturmak amacıyla çalışıyoruz. Merkezlerimizin faaliyette bulunduğu ülkelerin seçkin bilim, sanat, kültür, eğitim adamlarıyla bir arada olmak, onlara modern Türkiye'nin imkân ve fırsatlarını anlatmak asli görevlerimizden biridir. Toplumlararası birlikteliğin ve diyalog kanallarının açık tutulması, aydınlar arası etkileşim ve ortak çalışma gruplarının oluşturulmasının ancak bilimsel-kültürel diplomasiyle mümkün olduğunu biliyoruz.

Dünyanın farklı bölgelerinde bu inançla çalışıyoruz. Türkiye'nin bilimsel ve kültürel imkânlarını seçkin bilim ve kültür insanlarına aktarmak hiç kuşkusuz büyük bir diplomasi hareketidir. Bunun sadece Türkiye için değil, aynı zamanda etkileşimde bulunduğumuz ülkeler açısından da önemli olduğunu farkındayız.

Öyle ki Johannesburg Yunus Emre Enstitüsü, Millî Eğitim Bakanımız Sayın İsmet Yılmaz'ın teşrifıyla açıldı. Kuşkusuz Yunus Emre Enstitüleri, dünyanın her yerinde Türkiye'nin bilimsel ve kültürel irtibat ofisleri olarak çalışmaktadır. Johannesburg Yunus Emre Enstitüsü Güney Afrika'da, Türkiye ile irtibatı sağlayarak çeşitli ortaklıkların kurulmasına, iki toplumun ve aydınlarının birbiriyle irtibatının sağlanmasına katkı sağlayacaktır.

Türkiye-Güney Afrika arasında kültürel diyalogun sağlanabilmesi, gelecek on yıllar içinde bilimsel iş birliklerinin artması açısından Johannesburg Yunus Emre Enstitüsü'nün iki ülkeye ciddi katkıda bulunacağına hiç şüphem yoktur.

Caracas ve Kiev'deki merkezlerimiz de hem Venezuela hem Ukrayna ile ilişkilerimizi güçlendirecek, on yıllar boyunca kültürel ve bilimsel stratejik ortaklıkların kurulmasına zemin hazırlayacaktır. Gelecek sayıda görüşmek üzere, muhabbetle...

Not: Somali'nin başkenti Mogadişu'da meydana gelen terör saldırısını kınıyorum. İnsanlık adına utanç verici bu müessif olayda hayatını kaybedenlere rahmet, yaralılara Allah'tan şifalar diliyorum.

opening of Yunus Emre Enstitüsü in Kiev.

We work to shape a positive Turkey image abroad by using the tools of scientific and cultural diplomacy with the support of Turkish President, Prime Minister, ministers and all government institutions and organizations. It is a primary duty to gather with distinguished science, art, culture, education figures of countries where YEE centres operate and to inform them about the chances and opportunities in modern Turkey. We know that keeping the channels of inter-societal unity and dialogue open, enabling interaction between intellectuals, and forming joint work groups are possible only through scientific-cultural diplomacy.

Such that Johannesburg Yunus Emre Enstitüsü opening was honoured by the Turkish Minister of National Education Mr. İsmet Yılmaz. Undoubtedly, Yunus Emre Enstitüsü centres serve as scientific and cultural liaison offices of Turkey all over the world. Johannesburg Yunus Emre Enstitüsü will contribute to establishment of various collaborations in South Africa by establishing contact with Turkey and enabling communication between the two communities and their intellectuals.

There is no doubt that Johannesburg Yunus Emre Enstitüsü will significantly contribute to the two countries in terms of establishing cultural dialogue between Turkey-South Africa, and increasing scientific cooperation in the coming decades.

Our centres in Caracas and Kiev will strengthen our relations with Venezuela and Ukraine as well as laying the groundwork for establishment of cultural and scientific strategic partnerships to last for decades. To meet in the next issue, sincerely...

Note: I condemn the terrorist attack in Somalia's capital Mogadishu. May those who lost their lives in this deplorable incident which is shameful for humanity, rest in peace and may the injured get well soon.

❑ İYİ Kİ VARSIN EDEBİYAT

Binlerce okuru, yurt dışından ve yurt içinden pek çok yazarla buluşturan Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı, 4 Kasım'da kapılarını kitapseverlere açıyor. Bu yıl 36.'sı düzenlenen ve teması "İyi ki varsın edebiyat" olan İstanbul Kitap Fuarı'nın onur yazarı ise Ayla Kutlu oldu. Fuar süresince Kutlu'nun yaşamı ve eserleri üzerine, kendisinin de katılımıyla çeşitli panel ve söyleşiler düzenlenecek.

04-12 KASIM 2017
TÜYAP FUAR MERKEZİ, İSTANBUL

❑ LITERATURE IS GOOD

The International Istanbul Book Fair which brings together thousands of readers together with a number of Turkish and foreign writers, opens its doors to book lovers on November 4th. Organized for the 36th time this year, the Istanbul Book Fair has the theme "Literature is good," with Ayla Kutlu as the honorary writer. Throughout the fair, various panels and interviews will be organized on Kutlu's life and works, who will also personally participate in the event.

04-12 November 2017
TÜYAP FAIR CENTRE, İSTANBUL

FAIR

SERGİ

❑ KUMKAPI HALILARI

İstanbul Halı Haftası kapsamında İstanbul Halı İhracatçıları Birliği tarafından düzenlenen Arkas Halı Koleksiyonunun *Kumkapı Halıları Sergisi*, İslam Eserleri Müzesinde açıldı. Sergide, 16.yüzyıldan 20. yüzyıla kadar tarihlenen Anadolu ve Osmanlı saray halıları bir araya geliyor. Dünyada çok az örneği bulunan ipek Kumkapı halıları, söz konusu sergi ile ilk kez İstanbul'da sergileniyor.

30 KASIM'A KADAR

**TÜRK VE İSLAM ESERLERİ MÜZESİ,
İSTANBUL**

❑ KUMKAPI CARPETS

Arkas Carpet Collection's Kumkapı Carpets Exhibition, organized by Istanbul Carpet Exporters Union within the scope of Istanbul Carpet Week, was opened at the Islamic Arts Museum. The exhibition brings together Anatolian rugs from the 16th to the 20th century and Ottoman palace carpets. There are a few examples to Silk Kumkapı carpets in the world, and they are exhibited in Istanbul for the first time with this exhibition.

UNTIL NOVEMBER 30th
**TURKISH AND ISLAMIC ARTS MUSEUM,
İSTANBUL**

EXHIBITION

❑ 21. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ

Bu yıl 21. yaşını kutlayan İstanbul Tiyatro Festivali, Türkiye'den 13, yurt dışından 6 tiyatro oyununun yanı sıra dans ve performans topluluğunun 55 gösterisiyle sanatseverlere unutulmaz iki hafta yaşatacak. Festival okuma tiyatrosu, söyleşi ve kitap tanıtımları, film gösterimleri, atölye çalışmaları ile konuklarını ağırlayacak. Türkiye'den katılacak olan bazı oyunlar; *Martı*, *Yuva*, *Akşam Yemeği*, *Seni Seviyorum Türkiye*, *Fırtına*, *DasDas Sahne*. Yurt dışından ise *Fresk*, *III. Richard*, *Yalnızlar* oyunlara katılacak.

13-26 KASIM / ÇEŞİTLİ MEKÂNLAR

❑ 21st ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

Celebrating its 21st year this year, Istanbul Theatre Festival will present art lovers with two unforgettable weeks with 13 theatre plays from Turkey, 6 theatre plays from abroad as well as 55 shows by dance and performance groups. Throughout the festival, the guests will be hosted in reading theatre, interviews and book launches, film screenings, and workshops. Some plays from Turkey which will participate are *Seagull*, *Nest*, *Dinner*, *I Love You Turkey*, *Storm*, *DasDas Stage*. *Fresco*, *Richard III*, and *The Lonely* are the plays participated from abroad.

13-26 NOVEMBER / VARIOUS VENUES

FESTIVAL

ETKİNLİK

ŞEB-İ ARUS "KARDEŞLİK VAKTİ"

Hız. Mevlâna'nın 744. Vuslat Yıldönümü Uluslararası Anma Etkinlikleri 7 Aralık 2017 günü Hoşgörü ve Kardeşlik Yürüyüşü ile başlayacak. Yürüyüş, Genel Kurmay Başkanlığı Mehteran Bölüğü ile birlikte Vilayet önünden Mevlâna Meydanı'na gerçekleşecek. Bu yılki Şeb-i Arus töreninin ana teması Hız. Mevlâna'nın "Sen bensin, ben de senim! Öyleyse, nedir bu senlik, benlik" sözünden hareketle "Kardeşlik Vakti" olarak belirlendi.

07-17 ARALIK 2017
KONYA, TÜRKİYE

ŞEB-İ ARUS "TIME FOR BROTHERHOOD"

Rumi's 744th Vuslat (Union) Anniversary International Commemorative Events will open with Tolerance and Brotherhood March on December 7th, 2017. The march will start at the Provincial Hall accompanied by Presidency of General Staff Janissary Band Company and end at Mevlâna Square. The main theme of Şeb-i Arus (Night of Union) ceremony this year was determined as "Time for Brotherhood" setting off from Rumi's saying "You are me, and I am you! So what is this you and me talk about?"

December 07-17, 2017
KONYA, TURKEY

ACTIVITY

SERGİ

EXHIBITION

TÜRKİYE SINEMASINDA USTALAR

Kültür ve Turizm Bakanlığı Sinema Müdürlüğü'nün ve İstanbul Modern Sineması'nın iş birliğiyle gerçekleşen "Türkiye Sinemasında Ustalar" projesi ile Türk sinemasının kurucularını konuk ediyor. Müge Turan'ın küratörlüğünü üstlendiği sergide, Lütfi Akad'ın sinemasını inceleyen arşiv sergisi, filmografisinden bugüne kadar set fotoğrafları, film kareleri, orijinal senaryolar ve afişler gibi 100 parçalık arşiv malzemesini bir araya getiriyor.

31 ARALIK'A KADAR / İSTANBUL MODERN

MASTERS OF TURKISH CINEMA

The founders of Turkish cinema are hosted in the project "The Masters of Turkish Cinema" organized by collaboration of the Ministry of Culture and Tourism Cinema Directorate and İstanbul Modern Cinema. The first guest of the project is Lütfi Akad. The archive exhibition with the curator as Müge Turan, investigates the cinema of Lütfi Akad referred to as the Masterless Master, brings together 100 items of archive material such as set photographs from his filmography not seen until today, film frames, original scripts and film posters.

UNTIL DECEMBER 31st / ISTANBUL MODERN

SERGİ

AI WEIWEI PORSELENE DAİR

Dünyaca ünlü sanatçı Ai Weiwei, Türkiye'deki ilk kişisel sergisi olan *Porselene Dair*'i Sakıp Sabancı Müzesinde açtı. Sanatçının ilk porselen çalışmaları ve İstanbul için özel olarak tasarladığı mavi-beyaz porselen tabaklar ile sütun gibi üst üste istiflenmiş porselen vazolar bu sergide yer alıyor. Bugüne kadar en kapsamlı sergisini İstanbul'da açan sanatçı, modern dünyayla ilgili mesajları geleneksel Çin el sanatları aracılığıyla sanatseverlere aktarıyor.

8 OCAK'A KADAR / SAKIP SABANCI MÜZESİ, İSTANBUL

AI WEIWEI ON PORCELAIN

World famous artist Ai Weiwei opened 'On Porcelain', the first solo exhibition in Turkey, at Sakıp Sabancı Museum. Numerous works by the artist including his early porcelains, blue-white porcelain plates designed especially for İstanbul and works such as porcelain vases stacked like columns, are displayed. The artist who has opened the most comprehensive exhibition until today in İstanbul, conveys messages about the modern world to art lovers through traditional Chinese handicrafts.

UNTIL JANUARY 28th
SAKIP SABANCI MUSEUM, ISTANBUL

EXHIBITION

Küresel Kamu Diplomasisi Ağı Temsilcileri İstanbul'da Buluştu

Global Public Diplomacy Network Representatives Met in Istanbul

TR

Kamu ve kültürel diplomasi alanında ülkeler arasında ikili ve çok yönlü projeler geliştirmek ve bilgi paylaşımını sağlamak amacıyla 2014 yılında kurulan, Türkiye adına Dönem Başkanlığını Yunus Emre Enstitüsü'nün yürüttüğü Küresel Kamu Diplomasisi Ağı (GPDNet)'nin 4. Genel Kurul Toplantısı, 19 Ekim Perşembe günü İstanbul'da başladı. İsveç, Macaristan, Polonya, Portekiz, Çin Tayvan'ı, Singapur, Filipinler, Güney Kore ve Nijerya temsilcilerinin katıldığı

The 4th General Assembly of the Global Public Diplomacy Network (GPDNet), presided by Yunus Emre Enstitüsü, took start in Istanbul on Thursday, October 19th.

EN

The 4th General Assembly of the Global Public Diplomacy Network (GPDNet), established in 2014 for development of bilateral and multilateral projects between countries and that enables exchange of know-how in the field of public and cultural diplomacy and Yunus Emre Enstitüsü is the term president representing Turkey, took start in Istanbul on October 19th, Thursday. On the first day of the meeting attended by representatives from Sweden, Hungary, Poland, Portugal, Chinese Taiwan, Singapore, Philippines, South Korea and Nigeria,

Yunus Emre Enstitüsü'nün yürüttüğü Küresel Kamu Diplomasisi Ağı (GPDNet)'nin 4. Genel Kurul Toplantısı, 19 Ekim Perşembe günü İstanbul'da başladı.

TR

toplantının ilk gününde “Çatışan Toplamları Bir Araya Getirmede Kamu Diplomasinin Rolü” konulu uluslararası bir konferans ve “Kamu Diplomasinin Geleceği” konulu panel düzenlendi. Asırlar boyunca farklı kültürle ev sahipliği yapan tarihî yarımada da gerçekleşen toplantının açılışında konuşan Yunus Emre Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Şeref Ateş, dünyada özellikle son 20 yılda gelişen teknolojinin en çok iletişim kanallarını etkilediğini ifade ederek; kültürler arası iletişimin öneminin hiç bu kadar güçlü olmadığına dikkat çekti.

“Kültür diplomasisi dünyaya barış getirecek”

Ülkeler arası diplomaside kültür ve sanatın köprüler kurduğunu ifade ederek GPDNet’in bu bağlamda önemli bir misyon üstlendiğini belirten Prof. Ateş, gelişen ve değişen dünyada diplomasi nin de çeşitlendiğini ve geleneksel diplomasi kanallarının içinde kültürel diplomasi nin daha fazla önem kazandığını söyledi. Yunus Emre Enstitüsü olarak medeniyetler beşiği Anadolu’nun kültürünü, dilini dünyaya taşıdıklarını aktaran Ateş, bu vesile ile dünyanın dört bir yanına ulaşan gönül köprüleri kurduklarını söyledi. GPDNet’in çalışmalarına değinen Ateş, “GPDNet, uluslararası sivil inisiyatifleri, bilgi ve deneyim paylaşımı çerçevesinde bir araya getiren bir yapı. GPDNet dünyayı Uzak Doğu, Orta Doğu, Batı gibi çoktan coğrafı olmaktan çıkıp siyasallaşmış kavramlarla zincirlemek yerine, ister uzak ister yakın olsun, başka bir coğrafyada yeşermiş ürünlerin özgürce bir araya geleceği eşsiz bir medeniyet bahçesi

EN

an international conference on “The Role of Public Diplomacy in Uniting Conflicting Societies” and a panel on “The Future of Public Diplomacy” were held. Speaking at meeting’s opening ceremony that took place in the historical peninsula that has hosted various cultures for centuries, Yunus Emre Enstitüsü President Prof. Dr. Şeref Ateş stated that the technology that has advanced particularly in the last 20 years in the world, influenced communication channels the most, and that the importance of intercultural communication is stronger than ever.

“Cultural diplomacy will bring peace to the world”

Expressing that culture and art establish bridges in diplomacy between countries, Prof. Dr. Şeref Ateş marked that GPDNet has undertaken an important mission in this context. Ateş stated that diplomacy has also diversified in the developing and changing world and that cultural diplomacy has become more important among traditional diplomatic channels. Expressing that as Yunus Emre Enstitüsü, they carry the culture, language of cradle of civilizations Anatolia to the world, Ateş said that they have built bridges of affection that reach four corners of the world. Addressing the work of GPDNet, Ateş spoke as follows, “GPDNet is a structure that brings together international civil initiatives, within context of information and experience exchange. GPDNet will serve a cultural diplomacy understanding that works to establish a unique garden of civilization where works produced in other regions of the world, close or far, will come together freely, instead of chaining the

TR

kurmak için çalışan bir kültürel diplomasi anlayışına hizmet edecektir. Kültürel mirasın farkındalığı ve korunmasına yönelik festival, atölye çalışması, sergiler ve ülkeler arası bağların güçlendirilmesi için pek çok çalışma gerçekleştirdik. Bu kapsamda ilk uluslararası konferansı da bugün gerçekleştiriyoruz. Üç yıllık görevimiz süresince bu çalışmaları desteklemeyi ve giderek büyüyen bir yapıya ulaşmak için üye sayımızı artırarak bu ağı güçlendirmeyi hedefliyoruz.” dedi.

“Nefret suçlarını bitirecek tek şey kültürel diplomasi”

Kültürel diplomasi ile bir arada yaşama kültürüne dair konuların ele alındığı program kapsamında; Yunus Emre Enstitüsü Kültürel Diplomasi Akademisi ana koordinatörlüğünde dünyanın önde gelen üniversitelerinden akademisyen ve saygın alan uzmanlarının katılımları ile “Çatışan Toplamları Bir Araya Getirmede Kamu Diplomasinin Rolü” konulu uluslararası bir konferans düzenlendi. Konferansta Columbia Üniversitesinden Gazeteci ve Siyaset Bilimci Brigitte Nacos, global iletişim çağında kamu diplomasinin önemi üzerine bir sunum gerçekleştirdi. Charlie Hebdo’nun karikatür krizine değinen Nacos, toplumların birbirlerinin kültürel değerlerini anlayıp bilmedikleri zaman işledikleri nefret suçlarının farkında olmadıklarını söyledi. Kültürel hassasiyetlerin konuşulmamasının, daha büyük çatışmalara yol açtığının, ırkçı söylemleri ve nefret suçlarını normalleştirdiğinin altını çizdi. Konuşmacılardan King’s Koleji Stratejik İletişim Merkezi Başkanı Neville Bolt, kamu diplomasi alanında iletişim rolü ve sosyal medyanın önemine değindi. Yalnızca kendi kültürünü

EN

world with concepts that are no longer geographical but political such as Far East, Middle East and West. We have organized a number of festivals, workshops, exhibitions with the aim of creating awareness and protecting cultural heritage and strengthening the ties between countries. In this context, we also hold this first international conference today. We aim to support these efforts throughout our three years of service and to strengthen this network by increasing the number of our members to achieve an ever-expanding structure.”

“The only thing that will end hate crimes is cultural diplomacy”

Within the scope of the program that deals with the cultural aspects of cohabitation through cultural diplomacy, an international conference on “The Role of Public Diplomacy in Uniting Conflicting Societies” was organized with participation of academicians and respected field experts from leading world universities as Yunus Emre Enstitüsü Cultural Diplomacy Academy was the main coordinator. Journalist and Political Scientist Brigitte Nacos from Columbia University, made a presentation on the importance of public diplomacy in the age of global communication in the conference. Referring to Charlie Hebdo caricature crisis, Nacos said that when societies do not recognize the cultural values of one another, they do not realize the hate crimes they commit. She underlined that when cultural sensitivities are not discussed, this leads to greater conflicts, normalizing racist rhetoric and hate crimes. One of the speakers was King’s College Strategic Communication Centre Director Neville Bolt, who addressed the role of communication and importance of social media in the

TR

tanımının yeterli olmadığını, davranışları etkilemek için bilgi edinmenin gerekli olduğunu ifade eden Bolt, kamu diplomatlarının artık veri toplayan elektronik elçiler hâline geldiğini söyledi. Bolt konuşmasında, kamu diplomatlarının kendi ülkelerinin kültürlerini anlatan insanlar olduğunu ifade ederek sözlerini Mevlâna'dan "Şimdi yeni şeyler söyleme zamanı." alıntısı ile noktaladı. Konferans, Medeniyetler Buluşması'ndan Bekir Karlığa ve Şili Savunma Bakanlığı'ndan Ankara Eski Büyükelçisi Luis Palma Castillo'nun sunumları ile devam etti. Castillo, sosyal medya platformlarının insanları birbirine bağlamanın ötesinde sosyal ve politik konularda farkındalık sağlayan, devletlerin ve başka aktörlerin kullandığı bir araç hâline geldiğini belirtti. Kamu diplomatlarının bu aracı doğru bir şekilde yönetmeleri durumunda insanlığa çok değerli katkıları olabileceğini vurguladı. İlk gün, "Kamu Diplomasinin Geleceği" konulu geniş katılımlı panelin ardından fotoğraf çekimi ile sona erdi. Genel kurul toplantısının gerçekleştiği 21-22 Ekim tarihlerinde ise, GPDNet'in gelecek yol haritası, hayata geçirilecek projelerin konu başlıkları, kamu diplomasisi ve kültürel diplomasi alanlarından dünya genelinde hangi çalışmalara ihtiyaç duyulduğu, üyeliğe alım ve üyelikten çıkarma prosedürleri gibi genel kararların alınmasının yanı sıra Katar'ı temsilen katılan "Cultural Village Foundation (Katar)", Mozambik'i temsilen katılan "Comunidade Academica para o Desenvolvimento (CADE)" ve Litvanya'yı temsilen katılan "Institute of the Lithuanian Language" enstitülerinin Ağa üyeliği görüşüldü. Katar tam üye, Mozambik ve Litvanya ise ortak üye olarak Ağa kabul edildi.

EN

field of public diplomacy. Bolt expressed that knowing only one's respective culture does not suffice and people must be informed to influence their behaviours, and stated that today public diplomats have become electronic envoys that collect data. Bolt expressed that public diplomats are people who understand the culture of their respective countries and ended his speech with a quote by Rumi: "Now it is time to tell new things." The conference continued with the presentations by Bekir Karlığa from Civilizations Meeting and Former Ankara Ambassador and Chile Ministry of Defence official Luis Palma Castillo. Castillo marked that social media platforms have become tools that create awareness on social and political issues beyond connecting people and are utilized by states as well as other actors. He underlined that if public diplomats manage this tool correctly, they can make valuable contributions to the humanity. The first day ended after the panel on "The Future of Public Diplomacy" which was broadly participated and a group photo shoot. General Assembly meeting was held on October 21-22. General decisions regarding the future road map of GPDNet, the titles of projects to be realized, the global operations required in the fields of public and cultural diplomacy, procedures for granting and cancelling membership were taken. In addition, network membership statuses of participating institutions "Cultural Village Foundation (Qatar)" representing Qatar, "Comunidade Academica para o Desenvolvimento (CADE)" representing Mozambique and "Institute of the Lithuanian Language" representing Lithuania were discussed. Qatar was accepted as a full member to GPDNet while Mozambique and Lithuania were accepted as associate members.

Uluslararası Film ve Televizyon Forum ve Fuarı

International Film And Television Forum and Fair

TR

AYŞE NUR AZÇA / ELİF İREM ZİREK

Medya organları, toplumsal iletişim ve dünya kültürlerinin etkileşimini sağlamak için vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Medyanın en önemli özelliği ülkelerin kültür ihracını bu yolla yapmaları ve ülke algılarını inşa etmeleridir. Bu doğrultuda Türk medya sektörü, uluslararası arenada adından sıkça söz ettiriyor. Türkiye, kendi dizilerini ve programlarını yılda yaklaşık 80 ülkeye ihraç ederek 250 milyon dolar gelir elde

A panel on "Content and Cultural Interaction" moderated by Yunus Emre Enstitüsü President Prof. Dr. Şeref Ateş was organized in International İstanbul Film And Television Forum and fair this year.

EN

All media organs are essential in social communication and in enabling the interaction of world cultures. In addition to communication, the primary aspect of media is enabling countries to make cultural exports through which country images are built. In this direction, Turkish media is widely spoken of in international arena. Turkey exports its own series and shows to nearly 80 countries annually, earning 250 million dollars in revenue. The International Film and Television Forum and Fair (IFTV) that has

“

Bu yılki Uluslararası İstanbul Film ve Televizyon Forum ve Fuarı'nda YEE Prof. Dr. Şeref Ateş moderatörlüğünde, "İçerik ve Kültürel Etkileşim" konulu bir panel gerçekleşti.

TR

eder duruma geldi. Üç yıl içinde 75 ülkeden 7 bine yakın ziyaretçi, 200 markaya ve 150 konuşmacıya ev sahipliği yapmış olan Uluslararası Film ve Televizyon Forum ve Fuarı, 2017 yılında ulusal ve uluslararası pek çok ismi bir araya getirdi. Bu yılki forum ve fuar Radyo Televizyon Yayıncıları Meslek Birliği (RATEM) tarafından, 28-30 Eylül 2017 tarihleri arasında Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayında düzenlendi. Üç gün süren etkinlikte kamu temsilcileri, sivil toplum kuruluşları, yerli ve yabancı pek çok katılımcı bir araya geldi.

İÇERİK VE KÜLTÜREL ETKİLEŞİM

Uluslararası İstanbul Film ve Televizyon Forum ve Fuarı'nda 29 Eylül Cuma günü Yunus Emre Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Şeref Ateş moderatörlüğünde, "İçerik ve Kültürel Etkileşim" konulu bir panel gerçekleştirildi. Panelde, kültür ihracatı ve kültürler arası iletişiminde medyanın yeri ve önemine değinildi.

Panelde konuşmacı olarak Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi ve Yazar Prof. Dr. Zakir Avşar ve Ürdünlü Medya Yapımcısı Bassam Hajjawi katıldı. Konuşmasına kültür endüstrisini geliştirmenin önemine vurgu yaparak başlayan Prof. Dr. Zakir Avşar, "Biz büyük bir imparatorluğun bakiyesiyiz. Bu imparatorluğun mirasçısı 54 ülke kültürümüze ait her olgudan yararlanmalı." diyerek Türk medyası için içeriğin her şey olduğuna ve özenli olması gerektiğine değindi.

Şeref Ateş konuyla ilgili olarak, "Özellikle izleyici trendleri yakından takip edilmeli, talep doğrultusunda içerik oluşturulmalı." diyerek içeriğin belirleyici olduğuna vurgu yaptı. Ayrıca Ateş, "Dünyanın birçok ülkesinde Türk dizi ve filmleriyle Türkçe öğreniliyor ve Enstitümüz de bu konuda faaliyetlerine devam ediyor." söyleyerek yurt dışında yayınlanan Türk dizilerinin Türkiye'yi ve Türkçeyi tanıtmaya noktasında önemli bir yere sahip olduğuna belirtti.

Dünya pazarına açılan Türk dizi ve filmlerinin başarısının da gündeme geldiği bu panelde, Türk dizilerinin Arap izleyici tarafından çokça tercih edildiğini belirten Bassam Hajjawi ise "Kültürler arası mesafe uzak değil. Orta Doğu ülkeleri Türk dizilerinde kendi seslerini, nefeslerini görüyorlar. Özellikle aile değerleri hep aynı." dedi.

EN

hosted almost 7000 visitors, 200 brands and 150 speakers in the last three years, 700 being from 75 countries, brought together a number of national and international figures in 2017. The forum and fair was organized by the Radio and Television Broadcasters' Association (RATEM) at Lütfi Kırdar International Congress and Exhibition Centre between 28-30 September 2017. In the event that lasted for three days, public representatives, non-governmental organizations, and numerous local and foreign participants came together.

CONTENT AND CULTURAL INTERACTION

A panel on "Content and Cultural Interaction" was held at International Istanbul Film and Television Forum and Fair on Friday, September 29th moderated by Yunus Emre Enstitüsü President Prof. Dr. Şeref Ateş. The place and importance of media in cultural exports and intercultural communication were discussed in the panel moderated by Şeref Ateş.

Speakers were Jordanian Media Producer

Bassam Hajjawi, Gazi University Faculty of Communication Faculty Member and Writer Prof. Dr. Zakir Avşar. Prof.

Dr. Zakir Avşar who began his speech by underlining the importance of developing culture industry, stressed that content is everything for Turkish media so should be dealt with care, and said, "We are the remainders of a great empire. 54 countries are beneficiaries of this empire, they should benefit from all aspects of our culture."

Şeref Ateş emphasized that the content should be distinctive, stating the following on the subject: "Especially audience trends should be followed closely and content should be produced in line with the demand."

Ateş also said that "Turkish language is learned in numerous countries of the world through Turkish series and films, and our Enstitü continues its operations in this respect", marking that Turkish series broadcast abroad have an important role in promoting Turkey and introducing Turkish language. In the panel where success of Turkish series and films in the world market was also discussed, Bassam Hajjawi said that the Arabic audiences widely prefer Turkish series and added the following: "The cultures are close. Middle Eastern countries hear their voices in Turkish series. Especially the family values are quite similar."

Herakles Lahdi
Antalya Müzesinde
sergilenmeye başladı.
Hercules Sarcophagus
exhibited at Antalya
Museum

**Kültür ve
Turizm
Bakanı
Numan
Kurtulmuş.**

Minister of Culture and
Tourism Numan Kurtulmuş.

Herakles Lahdi Türkiye'de

Hercules Sarcophagus in Turkey

TR

Antalya'nın Aksu ilçesindeki Perge Antik Kenti'nde 1960'lı yıllarda yapılan kaçak kazılar esnasında bulunan ve sonrasında yurt dışına kaçırılan Herakles Lahdi, 2010'da Cenevre Gümrüğünde bulundu. Kültür ve Turizm Bakanlığının çalışmaları sonucu İsviçre'den Türkiye'ye getirilen Herakles Lahdi, Türkiye'ye getirilmeden önce üç ay Cenevre Üniversitesinde sergilendi. Herakles Lahdi'nin Antalya Müzesindeki açılış töreninde konuşan Kültür ve Turizm Bakanı Numan Kurtulmuş, "Herakles, 1960'larda Pergeden, tarihî alandan bir şekilde kaçınarak yurt dışına götürülmüş binlerce ve belki daha fazla sayıdaki Türkiye topraklarından kaçırılmış olan eserlerden sadece birisi. Maalesef yıllar içerisinde, şunu da diyebilirsiniz. Batıda sergilenen bu eserler nereden geldi? Herhalde çok az bir kısmı yasal yollardan gelmiş. Önemli bir kısmı ise yasa dışı şekilde kaçırılmıştır." dedi.

Discovered in illegal excavations in Antalya nearly 50 years ago and smuggled out of the country, Hercules Sarcophagus returned to Turkey in recent days.

”

EN

Hercules Sarcophagus discovered in illegal excavations in Perge ancient city in Aksu district of Antalya in the 1960s and then smuggled out of the country, was found at Geneva Customs in 2010. Hercules Sarcophagus brought to Turkey from Switzerland at the end of the efforts of Ministry of Culture and Tourism, was exhibited at University of Geneva for three months. Speaking at the unveiling ceremony of Hercules Sarcophagus at Antalya Museum, Ministry of Culture and Tourism Numan Kurtulmuş said, "Hercules is one of the thousands or maybe more artifacts smuggled out of Turkey some way in 1960s from Perge historical sites. Unfortunately, over the years, you can also ask, 'Where did these artifacts exhibited in the West come from?' Probably a few were brought legally. A substantial part was smuggled illegally."

”

Antalya'da yaklaşık 50 yıl önce yapılan kaçak kazılar sonrası yurt dışına çıkarılan Herakles Lahdi, geçtiğimiz günlerde Türkiye'ye geri getirildi.

Metro Kazısında 6 Bin Yıllık Tarih

6 Thousand Years of History Unearthed in Metro Excavation

TR

Istanbul'da Kabataş-Mahmutbey metro çalışmaları sırasında 6 bin yıllık tarihî kalıntılar bulundu. Metro çalışmasında ortaya çıkarılan kalıntılarla birlikte İstanbul Büyükşehir Belediyesi kazı alanını taşıdı. Kazı sırasında cenin pozisyonunda iskeletler, yuvarlak planlı taş dizileri ve kremasyon urne (ölünün yakılarak gömülmesi) mezarlar gün yüzüne çıkarıldı. Ortaya çıkan kalıntıların Neolitik döneme ait olduğu tespit edildi. Kazı çalışmaları, İstanbul Arkeoloji Müzeleri Müdürlüğü denetiminde sürüyor. Kültür Varlıkları, Arkeoloji ve Müzecilik Komisyonu Başkanı Nezih Başgelen konuyla ilgili olarak "İstanbul Boğazı'nın bugüne kadar bilmediğimiz erken tarihini aydınlatacak bilgileri sağlayabilir. Daha önceleri Yarımburgaz Mağarası'nda, Büyükçekmece-Eskice Sirtı ile Kilyos-Domuzdere'de tespit edilen buluntular ilk insanların dünyaya yayılımında İstanbul bölgesinin ne kadar önemli olduğunu bize göstermişti. İstanbul ve çevresinde Yenikapı, Fikirtepe, Pendik, Ayamama, Yarımburgaz, Bathonea - Küçükçekmece ve Ağacli'da bulunan tarih öncesi buluntular ise İstanbul'un avcı toplayıcı dönemden itibaren ne denli ilginç yerleşimlere sahne olduğunu ortaya koymuştu. Buna karşılık İstanbul Boğazı kıyılarında bugüne kadar tarih öncesine ait herhangi bir yerleşime rastlanmamıştı. Bu açıdan Beşiktaş metro kazılarında ortaya çıkan ve çıkabilecek arkeolojik kalıntılar büyük önem taşımaktadır." dedi.

EN

6 thousand years old historical remains were unearthed during the construction of Beşiktaş metro line in Istanbul. During Kabataş-Mahmutbey metro line construction in Istanbul, 6 thousand years old historical remains were discovered. Istanbul Metropolitan Municipality moved the excavation site after remains were discovered during metro construction. During the excavation, skeletons in form of fetuses, stone arrays in circular formation and cremation (burying the dead after burning corpses) urns, were unearthed. It was determined that the remains discovered, date back to the Neolithic period. The excavations launched at the site where remains were discovered, continue under the supervision of Istanbul Archaeological Museums Directorate. President of the Cultural Assets, Archaeology and Museology Commission Nezih Başgelen stated the following: "Bosphorus can provide us with new information on its early history. Previously, the discoveries in Yarımburgaz Cave, Büyükçekmece-Eskice Ridge and Kilyos-Domuzdere showed us how important Istanbul area was with regard to spread of primitive people to the world. Prehistoric remains unearthed in Istanbul and its periphery, in Yenikapı, Fikirtepe, Pendik, Ayamama, Yarımburgaz, Bathonea - Küçükçekmece and Ağacli proved that Istanbul was home to a number of interesting settlements from hunter-gatherer period onwards. On the other hand, no prehistoric settlements have been discovered on Bosphorus shores. The archaeological remains unearthed and can be unearthed during Beşiktaş metro excavations, are of major importance."

Çin'de "2018 Türkiye Turizm Yılı" İlan Edildi

2018 Declared as "Turkey Tourism Year" in China

TR

2018 yılının Çin'de "Türkiye Turizm Yılı" ilan edilmesi dolayısıyla TÜRSAB tarafından toplantı düzenlendi. Dünyaya en yüksek sayıda turist yollayan ve en büyük turizm harcaması yapan ülke olan Çin Halk Cumhuriyeti için TÜRSAB üyesi olan ve ilgili ülke ile çalışan acentalar toplantıda bir araya geldi. Toplantıda T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığına sunulmak üzere yapılması planlanan etkinlikler ele alındı. T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Tanıtma Genel Müdür Yardımcısı Ahmet Temurci, "Asya'nın doğu ve batısında bulunan bu iki kadim medeniyetin temsilcileri arasındaki münasebetler daha fazla geliştirilmeli." dedi. Türkiye'de deniz tatili yerine çoğunlukla tarihî ve kültürel alanları gezmeyi tercih eden Çinli turistlerin gezi rotalarında öncelikle İstanbul var. İstanbul'dan sonra ise yoğunlukla Kapadokya ve Pamukkale'yi tercih ediyorlar.

According to the statement by the Association of Turkish Travel Agencies (TÜRSAB), 2018 was declared as "Turkey Tourism Year" in People's Republic of China.

EN

Within the scope of declaration of 2018 as "Turkey Tourism Year" in China, a meeting was held by TÜRSAB. Türsab members and agencies that operate in People's Republic of China gathered for China that sends the highest number of tourists in the world with the highest expenditure for tourism. The events, planned to be presented to the Ministry of Culture and Tourism were discussed in the meeting. Ministry of Culture and Tourism Assistant General Director of Promotion Temurci said, "The relations between the representatives of these two ancient civilizations, one in eastern and one in western Asia, should be further developed." Chinese tourists mainly prefer to visit the historical and cultural sites instead of a sea and sand holiday in Turkey and Istanbul is at the top of their itineraries. Cappadocia and Pamukkale are preferred destinations after Istanbul.

Türkiye Seyahat Acentaları Birliği (TÜRSAB) tarafından yapılan açıklamaya göre Çin Halk Cumhuriyeti'nde 2018 senesi "Türkiye Turizm Yılı" ilan edildi.

Dünya Birincisi Türk Piyanist

Turkish Pianist is Number One in the World

TR

Eylül ayında İtalya'da gerçekleşen 17 ülkeden 45 yarışmacının katıldığı Lovere Uluslararası Tadini Pişano Yarışması'nda 13 yaşındaki genç piyanist Kaan Turan, Türkiye'ye birincilik getirdi. Yarışmada genç piyanist Fazıl Say'ın *Kara Toprak*, Chopin'in *Küçük İhtilal Etüdü* ve Mozart'ın *La Minör Pişano Sonatı*nı seslendirdi. Kültür ve Turizm Bakanı Numan Kurtuluş, başarılı piyanisti ve annesini telefonla arayarak tebrik etti. Fazıl Say'ın *Kara Toprak* eserini çalarak jürinin büyük beğenisini kazandığını söyleyen genç piyanist, "Gelecek hedefimde ise hem dünya çapında bir müzisyen hem de eğitimimi tamamlayıp iyi bir beyin cerrahisi uzmanı olmak var." dedi. Müzik eğitimine 6 yaşında başlayan Turan, üstün yetenekli çocuklar programı ile Yaşar Üniversitesi Sürekli Eğitim Merkezinde müzik eğitimine devam ediyor. Pek çok yarışma, festival ve sanat organizasyonuna katılan piyanist Turan, uluslararası çapta 2014 yılında Mozart Akademi 2'nci Ulusal Pişano Yarışması'nda ve 2015 yılında Romanya'nın başkenti Bükreş'te düzenlenen 19. Uluslararası Pişano Yarışmasında birincilikler kazandı.

EN

13 years old young pianist brought Turkey first place in the Lovere International Tadini Piano Competition held in Italy in recent months, attended by 45 contestants from 17 countries. In the competition, young pianist Kaan Turan performed Fazıl Say's *Kara Toprak*, Chopin's *Revolutionary Etude* and Mozart's *A Minor Piano Sonata*. Turkish Minister of Culture and Tourism Numan Kurtuluş called and congratulated the successful pianist and his mother. The young pianist who said that he won the favour of the jury by performing Fazıl Say's *Kara Toprak*, said; "My future goal is to become a world-class musician as well as to complete my education and become a good brain surgeon."

Turan, who started his music education at the age of 6, continues his music education at Yaşar University Continuous Education Centre Gifted Children Program. Pianist Turan, who has participated in numerous international contests, festivals and art events, won first places at the Mozart Academy 2nd National Piano Competition in 2014 and the 19th International Piano Competition organized in Romania's capital Bucharest in 2015.

Türk Piyanist Kaan Turan, Lovere Uluslararası Tadini Pişano Yarışması'nda birincilik elde etti.

Turkish pianist Kaan Turan won the first place in the Lovere International Tadini Piano Competition.

Mukaddes Emanetlerin İstanbul'a gelişinin

500. Yıl Dönümü

*500th Anniversary Of Sacred Relics'
arrival to Istanbul*

TR

Osmanlı padişahı Yavuz Sultan Selim'in Mısır Seferi sonrasında Memlûklü Devleti'nden devraldığı Mukaddes Emanetler 500 yıldır İstanbul'da. Paha biçilmez değerde olan Mukaddes Emanetler, İstanbul'a getirdikleri günden bu zamana kadar Topkapı Sarayı'ndaki Has Oda'da muhafaza ediliyor. Hazreti Muhammed'e ait kıymetli eşyaların bir araya getirilmesine büyük önem veren Osmanlı Devleti'ne, Mukaddes Emanetler Yavuz Sultan Selim tarafından getirildi. Son olarak ise Birinci Dünya Savaşı sırasında Fahrettin Paşa tarafından payitahta gönderildi. Bugün Topkapı Sarayı'nda 600'e yakın Mukaddes Emanet olduğu biliniyor. Sergilenen eserler arasında; Hazreti Muhammed'in hırkası, Uhud Savaşında kırılan dişinin saklandığı mahfaza, ayak izi, mektupları, oku ve kılıcı, su içtiği kabının yanı sıra Hz. İbrahim'in tenceresi, Hz. Musa'nın asası, Hz. Davud, Hz. Ali, Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'in kılıcı, Hz. Yusuf'un cübbesi, Hz. Osman'ın mushafı, Hz. Fatıma'ya ait gömlek, hırka, seccade ve sandık da bulunuyor.

Hırka-ı Saadet
altın bir kutu
içerisinde
Fatih Sultan
Mehmet'in
Has Odasında
muhafaza
ediliyor.

Hırka-i Saadet
(Prophet's
Cardigan) is
preserved in
a golden box
in the Has Oda
(Chamber) of
Sultan Mehmet
the Conqueror.

Hz. Muhammed'in
su içtiği kâse.

The bowl Prophet Muhammad
drank water with.

Hz. Muhammed'in
ayak izi.

Prophet Muhammad's
footprint.

**Yavuz Sultan Selim'in 1517 yılında
Mısır'ı fethedilmesiyle devralınan
Mukaddes Emanetler, 500 yıldır
İstanbul'da.**

EN

The sacred relics that the Ottoman Sultan Selim the Grim took over from the Mamluk State after the campaign to Egypt, have been preserved in Istanbul for 500 years. Invaluable sacred relics are kept in the Has Oda in Topkapı Palace since they were brought to Istanbul. The Ottoman Empire attached importance to gathering the precious belongings of Prophet Muhammad, and the Sacred Relics were brought to the Ottoman lands by Sultan Selim I for the first time. Finally, they were sent to the capital by Fahrettin Pasha during the First World War. Today, it is known that there are nearly 600 sacred relics in Topkapı Palace.

Among the exhibited works are the Prophet Muhammad's coat, the case that preserves the prophet's tooth broken during Battle of Uhud, his footprint, his letters, his arrow and sword, the bowl from which he drank water as well as Prophet Abraham's cooking pot, staff of Moses, swords of Prophets David, Ali, Abu Bakr and Umar, Prophet Joseph's coat of many colours, Koran of Prophet Osman, and the shirt, coat, prayer rug and chest that belonged to Prophet Fatimah.

**Taken over with Sultan Selim I's
conquest of Egypt in 1517, Sacred
Relics have been in Istanbul for 500
years.**

Payitaht İstanbul

Payitaht (Capital) İstanbul

TR

Yeditepe üzerine kurulmuş mukaddes şehir İstanbulu anlatan eserde, İstanbul'un tarihî serüvenine, cihanın payitahtına aşık şairlere, seyyahlara rastlayacaksınız. Cihana başkentlik yapabilecek nadir şehirlerden olan İstanbul'a dair on yedi yazıdan meydana gelen eserde, şehre dair fotoğraf ve kartpostallar da yer alıyor. Pek çok medeniyete ev sahipliği yapmış İstanbul'un tarih sahnesinde yaşadıklarına *Payitaht İstanbul* kitabının sayfalarında şahitlik edeceksiniz. Kitapta, Haydarpaşa'da var olan bir İngiliz mezarlığından Alman zeplininin İstanbul'a gelişine kadar İstanbul'a dair pek çok ilginç bilgi yer alıyor.

Osmanlı'nın Başlangıç Meridyeni Ayasofya'ydı
Kitapta yer alan bilgilere göre "Arz-ı Halife" ismi ile Osmanlı Devleti kendi topraklarında başlangıç meridyeni olarak Ayasofya Camii'nin kubbesinden geçen meridyeni kabul etmiş. Takvim, saat ve ölçülerde esas alınan bu sistem 1932 yılında bir kanunla değiştirilmiş ve Greenwich Başlangıç meridyeni kabul edilerek ulusal saate geçilmiştir.

**İstanbul'u gönlüne payitaht
eyleyenlere...**

EN

In the book that depicts the holy city Istanbul built on seven hills, you will witness the historical journey of Istanbul, the poets and travellers who admired the capital of the world. The work that features seventeen articles on Istanbul, one of the rare cities that can serve as the capital of the world, as well as photographs and postcards of Istanbul. You will witness what Istanbul, that has hosted a number of civilizations, went through on the stage of history, on the pages of the book Payitaht İstanbul. The book features many interesting facts such as the British Cemetery located in Haydarpaşa and the arrival of German Zeppelin in Istanbul.

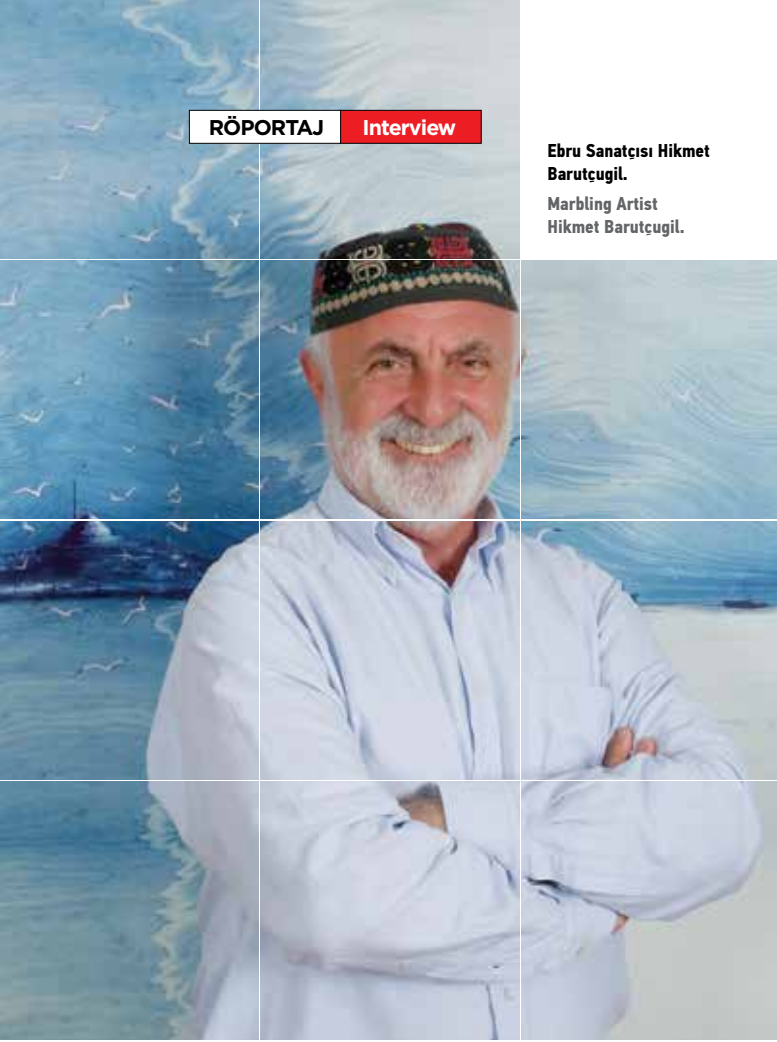
The Prime Meridian of the Ottoman Empire was Hagia Sophia

According to the information provided in the book, the Ottoman State accepted "Arz-ı Khalife" (Zero Point Stone) passing through the dome of the Hagia Sophia Mosque as the prime meridian on its territory. Calendar, time and measurements were based on this system, which was changed by a law in 1932. Instead, The Greenwich meridian was adopted as the prime meridian and national time system was introduced.

**Those who make Istanbul the
capital of their hearts...**

Ebru Sanatçısı Hikmet Barutçugil.
Marbling Artist
Hikmet Barutçugil.

Suya Çizilen Hayaller

Dreams drawn on water

Yüzyıllardır hayal dünyamızın sınırlarını genişleten eşsiz ebru sanatını, yaşayan en iyi sanatçılarından olan Hikmet Barutçugil'e sorduk.

EN

Could you tell us about the synergy between Marbling and imagination?

Marbling is an art as well as a craft. The craft aspect is imitating the old. It is all about making similar ones to previous ones, and copying from those. Everyone with a little hand skill can easily perform it. The goal may be worldly feelings and thoughts such as earning money or fame. There is no need for imagination to follow these strict rules. However those interested in the art aspect, must conjure up the inspiration from their inner worlds and visually project them on the surface of water. The term contemplation frequently mentioned in Holy Koran, does not merely mean thinking. It means generating ideas through thinking. Because the secret of creation is evolving; in other words progress. Fortunately so, otherwise mankind could not even survive until the Neolithic Age.

The inspiration behind marbling is nature. It is based on getting closer to the creator by imitating created beauties which is seeking the secrets of creation, forcing imagination, and carries away the people to other realms. The patterns formed on the surface of Marbling basin are very similar to patterns sometimes seen in soil layers, on marbles or stones, in a tree or even in an electron microscope from the space. Marbling may resemble the endless beauty found between micro and macro cosmos. Natural colourings used in marbling are already in harmony we are accustomed to observe in nature.

We interviewed Hikmet Barutçugil, one of the best living artists of the unique art of marbling that has spanned the boundaries of our imagination for centuries.

TR

Ebru ve hayal gücü birlikteliğini bize anlatabilir misiniz?

Ebrunun bir sanat bir de zanaat tarafı vardır. Zanaat tarafı eskileri taklit etmektir.

Daha önce yapılanların benzerlerini kopyalamaktan ibarettir. Biraz el becerisi olan herkesin kolaylıkla yapabileceği şeylerdir. Burada amaç para kazanmak, şöhret sahibi olmak gibi dünyevi duygular, düşünceler olabilir. Bu katı kurallara uymak için hayal gücüne hiç ihtiyaç yoktur. Ancak sanat tarafı ile ilgilenenler için kendi iç dünyalarından gelen ilhamları, hayal ederek onların görsellerini su yüzüne yansıtmaları gerekir. Kur'an-ı Kerim'de sıkça bahsedilen tefekkür kelimesi sadece düşünmek anlamına gelmez. Düşünerek fikir üretmek demektir. Çünkü yaratılışın sırrı tekâmül, başka bir deyişle gelişmedir. İyi ki böyle, yoksa insanoğlu Cıralı Taş Devri'ne bile gelemezdi. Ebrunun ilham kaynağı tabiidir. Yaratılmış güzellikler taklit ederek yaratana yaklaşmak temeline dayanır ki bu durum yaratılış sırlarını arayan, hayal gücünü zorlayan, insanı kendinden geçercesine başka âlemlere taşıyan bir durum. Ebru teknesinin yüzeyinde oluşan desenler bazen toprak katmanlarında, mermer veya taşlarda, bir ağaçta ya da uzaydan gelen hatta bir elektron mikroskobunda görülebilen desenlere çok benzer. Ebrular, mikro ve makro kozmos arasında bulunan

EN

What is the position art of Marbling in Turkey and around the world?

I can say that not only in Turkey, but around the world, the interest towards traditional arts and marbling rises as a developing trend. Seeing same or very similar things everywhere in the world is no longer exciting. Those who long for local and diverse cultures, tradition developed based on genetics, and ancient, well-established ideas, are curious about the past with the aim of surviving and updating these. Our traditional arts and marbling had been neglected until recently, but these arts have been revived thanks to people who seek for ancient beauty. This way, old styles in marbling have been remembered and become widespread, moreover doors have been opened to many innovations. That is where the dynamism in marbling was revealed, and it became a focus of interest. I believe that it will continue progressively.

What can you suggest to those who want to take up the art of marbling?

Art that has been well pushed out of conscious in the hustle of modern times, may emerge as a tool to reflect the fine feelings, which allows viewing experiences from a different perspective. Just as we appeal to preventive medicine for well-being of our bodies, we must do some things for our spiritual health. It has been confirmed that personal skills such as coping with stress, acquisition of motivation positive mental attitude, increasing creativity and self-confidence, and effective communication develop each day when you marble. Thanks to Marbling, hearts are opened and purged without having to speak, force or remind.

TR

sonsuz güzelliklere benzeyebilir. Ebruda kullanılan doğal boyalar zaten tabiatta görmeye alıştığımız bir uyum içindedirler.

Ebru sanatı Türkiye’de ve dünyada nasıl bir konumda?

Yalnız Türkiye’de değil bütün dünyada gelişen bir olgu olarak geleneksel sanatlara ve ebruya karşı ilginin arttığını söyleyebilirim. Dünyanın her yerinde aynı veya çok benzer şeyleri görmek artık kimseyi heyecanlandırmıyor. Yerel ve farklı kültürlere, genetiğe bağlı olarak gelişen geleneğe, kökleri sağlam kadim düşüncelere hasret kalanlar eskiye biraz yönelerek onların yaşatılmasını ve güncellenmesini aradılar. Geleneksel sanatlarımız ve ebru, yakın tarihe kadar ihmal edilmişti ancak kadim güzellikleri arayan insanlar sayesinde bu sanatların tekrar canlanması sağlandı. Dolayısıyla ebrudaki eski tarzlar hatırlanarak yaygınlaştırıldı, onların üstüne birçok yenilikler yapılabileceğinin kapıları açıldı. İşte tam burada ebrunun içinde barındırdığı dinamizm ortaya çıktı ve bir ilgi odağı hâline geldi. Daha da gelişerek devam edeceği kanaatindeyim.

Ebru sanatıyla ilgilenmek isteyenlere ne önerebilirsiniz?

Modern zamanların koşuşturmacası içinde iyice bilinçdışına itilmiş bir durum olan sanat, incelik hislerini yansıtmaya, yaşananlara daha farklı bir bakış açısı ile bakmaya yarayan bir araç olarak ortaya çıkabilir. Ebru yapım süresince stresle baş etme, motivasyon kazanma, olumlu zihinsel tutum, yaratıcılığın ve özgüvenin artırılması, etkili iletişim gibi kişisel yeteneklerimiz de günbegün geliştiği saptanmış. Ebru sayesinde gönüller hiçbir söze, zorlamaya ya da hatırlatmaya gerek kalmadan birbirine açılabilir, anılabilir.

PROF. DR. ERHAN AFYONCU

Arakan'da Katledilen Müslümanların **DEDELERİNİN** **TÜRKİYE'YE YARDIMI**

Ancestors of Muslims who were Slaughtered in Arakan, Helped Turkey

“

1912'de Balkan Savaşları esnasında dünyanın her tarafındaki Müslümanlar gibi Myanmar'daki Müslümanlar da para toplayarak Osmanlı ordusuna yardım etmişlerdi.

In 1912 during the Balkan Wars, Muslims in Myanmar raised money like other Muslims all around the world, and helped the Ottoman army.

”

Burma'da bulunan Ava sultanının sadrazamı tarafından 1870'te Osmanlı'ya gönderilen mektup.

A letter sent to the Ottoman Empire in 1870 by the grand vizier of the Ava sultan in Burma.

TR

Osmanlı İmparatorluğu bizim zayıf zannettiğimiz dönemlerde bile dünyanın en önemli devletlerinden biriydi ve dünyadaki bütün Müslümanların şemsiyesi konumundaydı. Afrika'dan Asya'ya bütün Müslümanların gözü kulağı Hilafetin merkezinde, yani İstanbul'daydı. Asya Müslümanları özellikle de Hindistan Müslümanları, Hilafetin merkezi olduğu için Osmanlı İmparatorluğu'nu yakından takip ediyorlardı. Madagaskar'dan Myanmar'a kadar her taraftaki Müslümanlar Halifeyle ilişki kurmuşlardı. 1870'de Birmanya'daki (Myanmar) Ava sultanının sadrazamı Osmanlı yönetimiyle ilişki kurmak için mektup göndermişti.

HİCAZ DEMİR YOLUNA PARA AKTI

İkinci Abdülhamid döneminde Osmanlı'nın Asya'daki faaliyetleri neticesinde padişah Hindistan, Çin ve Myanmar Müslümanları arasında popüler olmuştu. 1897'de Türk-Yunan Savaşı çıkınca Asya'daki Müslümanlar hemen yardım toplayarak Türkiye'ye gönderdiler. Savaş kısa bir süre sonra Osmanlı zaferiyle sona erdi. Osmanlı İmparatorluğu'nda 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren birçok demir yolu yapılmıştı, ancak çoğu Avrupalı sermaye çevreleri tarafından inşa edilmişti. Mukaddes Hac yolculuğunu kolaylaştıracak, Hicaz Demir Yolu dünyanın dört bir tarafındaki Müslümanların yardımlarıyla inşa edildi. Başta Hindistan, Mısır, Rusya ve Fas'tan olmak üzere Endonezya'dan, Singapur'dan, Güney Afrika'dan,

Muslims from Africa to Asia had their eyes and ears on the centre of caliphate that was Istanbul.

”

EN

The Ottoman Empire was one of the most important states in the world even when it seemed weak, as an umbrella of all Muslims around the world. Muslims from Africa to Asia had their eyes and ears on the centre of caliphate that was Istanbul. Asian Muslims, especially Muslims in India, closely followed the Ottoman Empire because it was the centre of the caliphate. Muslims across the world from Madagascar to Myanmar, had established relations with the caliphate. In 1870, the Grand vizier of the Ava sultan in Burma (Myanmar) sent a letter to establish contact with Ottoman administration.

MONEY FLEW TO HEJAZ RAILWAY

During Abdulhamid II period, the sultan was popular among the Indian, Chinese and Myanmar Muslims as a result of Ottoman efforts in Asia. When Turkish-Greek War broke out in 1897, Muslims in Asia raised money to send to Turkey. The war ended shortly after, and the Ottoman were victorious. From the second half of the 19th century, railways were constructed in the Ottoman Empire however a large part was built by capital from Europe. The Hejaz Railway which would make the holy pilgrimage to Mecca easier, was built with the help of Muslims all over the world. Donations were primarily from India, Egypt, Russia and Morocco, as well as Indonesia, Singapore, South Africa, Tunisia, Algeria, the United Kingdom and the United States of America. Myanmar Muslims were also among those who made donations to Hejaz

Myanmar'da yakılmış ve yıkılmış bir yerleşim yeri.

A burnt down and destroyed settlement in Myanmar.

”

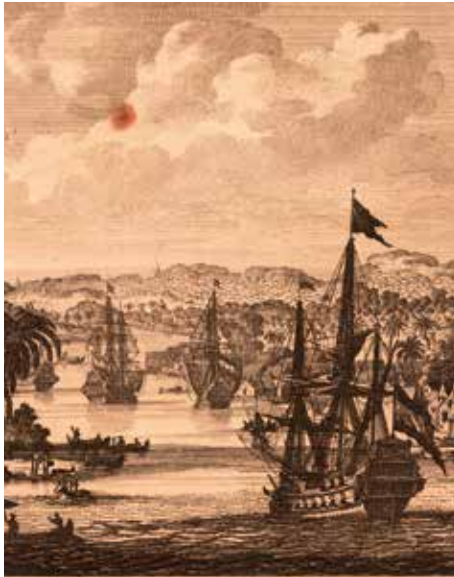
Afrika'dan Asya'ya bütün Müslümanların gözü kulağı hilafetin merkezinde, yani İstanbul'daydı.

TR

Tunus, Cezayir, İngiltere ve Amerika'dan bağışlar yapıldı. Hicaz Demir Yoluna yardım edenler arasında Myanmarlı Müslümanlar da vardı. Osmanlı yönetimi Myanmar'dan yardım gönderenlere Hicaz Demir Yolu madalyaları göndererek teşekkür etti.

BALKAN SAVAŞI'NDA GÖNDERİLEN YARDIM

Sultan İkinci Abdülhamid'in tahttan indirilmesinden sonra padişah olan Sultan Mehmed Reşad'ın tahta çıkışı, dünyanın her tarafındaki Müslümanlardan olduğu gibi Myanmar'daki Müslümanlar tarafından da telgraf gönderilerek tahta çıkışı kutlandı. 1911'de İtalyanların Libya'yı işgalleri üzerine dünyanın dört bir tarafındaki Müslümanlardan yardım gönderildi ve İtalya değişik ülkelerde protesto edildi. 1912'de Balkan Savaşları sırasında Hindistan, Çin, Singapur ve Myanmar'daki Müslümanlardan maddi yardımlar gönderildiği gibi, sağlık ekipleri de teşkil edilerek Türkiye'ye gönderilmişti. O dönemde Myanmar'ın adı Birmanya (Burma) idi. Birmanya'daki Müslümanlar yardım toplayarak konsolosluk, Osmanlı bankası ve Avrupa bankaları aracılığıyla Türkiye'ye gönderdiler. Örneğin, İbrahim Ali Molla ve Abdurrahman efendiler topladıkları 800 İngiliz altın lirasını Rangoon'daki fahri Osmanlı Şehbenderliğine teslim etmişlerdi. Yine savaş yardımı olarak Birmanya Hilâl-i Ahmer, yani Birmanya Kızılayı üyelerinden İbrahim Ali Molla ve Abdurrahman ve Cemal efendiler topladıkları 3000 İngiliz altın lirasını göndermişlerdi. Rangoon'un yanı sıra Birmanya'nın önemli şehirlerinden Mandalay'daki Müslümanlar da para toplayarak Osmanlı İmparatorluğu'na gönderdiler. Moulmein şehrindeki Müslümanlar da bu yardıma

16. asırda Birmanya (Myanmar).
Burma (Myanmar) in the 16th century.

Burma Nehri.
Burma River.

EN

Railway. Ottoman administration thanked those who extended a helping hand from Myanmar, by sending them Hejaz Railway Medals.

HELP SENT DURING THE BALKAN WAR

Sultan Mehmet Reşad's ascension to the throne, who ruled after Abdulhamid II was dethroned, was congratulated also by Muslims in Myanmar with a telegram as Muslims from all over the world. In 1911, Muslims around the world sent aid after the Italians conquered Libya, and Italy was protested in various countries. During the Balkan Wars in 1912, Muslims in India, China, Singapore and Myanmar sent financial aid, and medical teams were also formed and sent to Turkey.

At that time Myanmar's official name was Burma. Muslims in Burma raised money, and sent to Turkey through Embassies, Ottoman bank and European banks. For instance, Ibrahim Ali Molla and Abdurrahman Effendi delivered 800 English liras they had collected to the honorary Ottoman Consulate in Rangoon. Again as war relief, Burmese Red Crescent members Ibrahim Ali Molla, Abdurrahman Efendi and Cemal Effendi sent 3000 English liras they had raised. Next to Rangoon, Muslims from Mandalay which was an important city in Burma, also collected money and sent it to the Ottoman Empire. Muslims in the Moulmein city also extended a helping hand. Burmese Muslims were poor and were a minority in the country but they sent all they had to Turkey regardless.

MYANMAR MUSLIMS

About 5 percent of the population in Myanmar, is

TR

katıldılar. Birmenyalı Müslümanlar fakir ve ülkede azınlıkta olmalarına bakmadan ellerinde ne varsa Türkiye'ye göndermişlerdi.

MYANMAR MÜSLÜMANLARI

Myanmar'ın yaklaşık yüzde 5'i Müslüman'dır. Müslümanların yüzde 68'i Hintli, yüzde 30'u ise Myanmarlı'dır. Müslümanların yüzde 41'i Arakan bölgesindedir. Kalanlar ise sahil veya merkezi yerlerdedir. 11. yüzyıldan itibaren Arap, İranlı ve Hintli Müslüman tüccarların gelişleriyle birlikte bölgede İslamiyet'in izleri görülmeye başlamıştır. İngiliz sömürge döneminde de Hindistan'dan Hintli Müslümanlar gelmiştir. Arakan bölgesinde yaşayan Müslümanlar, Rohingyalılardır. Bengal, Urdu ve Burma dillerinin karışımı bir dil konuşurlar. 15-16. yüzyıllardaki Bengal Sultanlığı zamanından günümüze kadar gelirler. Arakan'daki Müslümanların İkinci Dünya Savaşı'nın ardından bölgede bağımsız bir devlet kurmak istemeleriyle başlayan çatışmalar sonucunda binlerce Müslüman öldürüldü ya da evlerini terk etmek zorunda kaldı. 1989 ve 1991'deki operasyonlardan sonra 250 bin Arakanlı Müslüman Bangladeş'e sığındı. Son yıllarda ülkedeki Müslümanlara karşı katliamlar devam ediyor.

İNGİLİZ İŞGALI

Myanmar, Hindin Yarımadası'nda yer alan bir devlettir. Bölgede 1044'te tahta geçen Anawrahta tarafından bütün Birmanya'yı birleştiren bir krallık kuruldu. Ancak Moğol hanı Kubilay zamanında ülke işgal edildi. Moğol işgalinden sonra Birmanya'daki

Myanmar Camii.
Myanmar Mosque.

EN

Muslim. 68 percent of Muslims are Indian, and 30 percent are Burmese. 41 percent of Muslims live in Arakan region. The rest live either in coastal or central regions. From 11th century onwards, Islam started to influence the region with arrival of Arab, Persian and Indian Muslim merchants. During the British colonial period, Indian Muslims came from India.

Muslims living in the Arakan region are Rohingya Muslims. They speak a mixture of Bengal, Urdu and Burmese languages. They have survived since Bengal Sultanate in 15th-16th centuries.

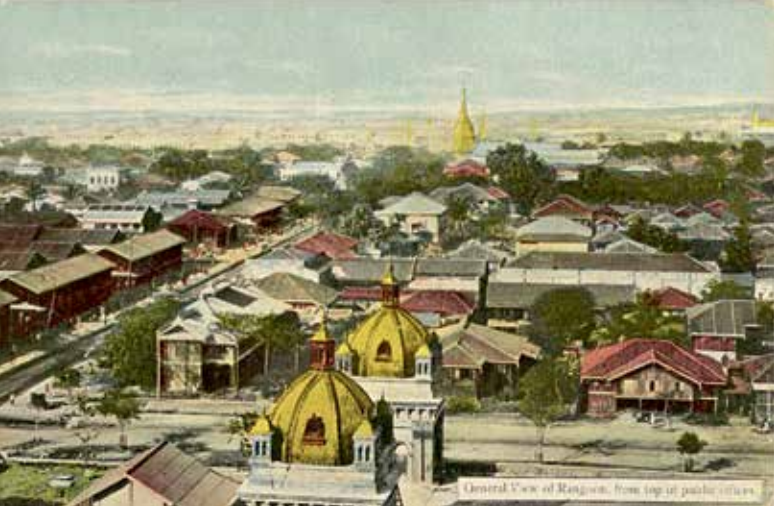
After World War II, Arakan Muslims wanted to establish an independent state in the region and clashes began. Thousands of Muslims were either killed or forced to leave their homes. After the operations in 1989 and 1991, 250 thousand Arakan Muslims fled to Bangladesh. In recent years, Muslims are slaughtered in the country.

BRITISH OCCUPATION

Myanmar, or Burmese and Burma in the history, is a state on Indochina peninsula. In the region, a kingdom uniting the entire Burma was founded by Anawrahta who ascended the throne in 1044. However, the country was invaded during the reign of Mongolian Khan Kublai.

Following the Mongol invasion, many battles broke out between the peoples of Burma. They fought with China and Siam, but the real threat was to come from Europe. The British who occupied India, faced

Yangon, Myanmar'ın en büyük kenti ve eski başkenti.

Yangon is the largest and oldest capital of Myanmar.

TR

halklar arasında birçok savaş çıktı. Çin ve Siyam'la savaştılar ama asıl tehlike Avrupa'dan gelecekti. Hindistan'ı işgal eden İngilizler, Birmanların Arakan bölgesini ele geçirmesi üzerine Birmanya'yla karşı karşıya geldiler. 1824-1826 yılları arasında Birinci İngiltere-Birmanya Savaşı, 1852'de İkinci İngiltere-Birmanya Savaşı çıktı. Birmanlar İngiltere karşısında hep gerilediler. Ancak İngilizlerin duracağı yoktu. Çin'le kara yoluyla ticaret yapmak isteyen İngilizler, 1885'te tekrar Birmanya'ya saldırdılar. Bir hafta süren savaşın sonunda Birmanya Hindistan'ın bir eyaleti oldu. Ancak bu durumu kabullenmeyen Birmanlılar direnişe geçti. İngilizler katliam ve zulümle isyanı 1890'da bastırabildiler. Birmanya, ancak 1948'de bağımsız olabildi.

BAĞIMSIZLIKLA GELEN İSİM, MYANMAR

Myanmar, 1989'a kadar Birmanya veya Burma isimleriyle tanınıyordu. Özellikle İngilizce konuşulan ülkelerde genellikle Burma diye biliniyordu. Ülke, 26 Mayıs 1989'dan sonra Myanmar ismini aldı. Askerî yönetimin Birmanya (Burma) ismini değiştirmesinin sebebi, sömürge döneminde kullanılıyor olmasıydı. Myanmar ise 12. yüzyıldan gelen mahallî bir isimdi. Asya'nın güneydoğusundaki Hindicini'nde bulunan devletlerin en büyüğü olan Myanmar'da 100'den fazla dil ve lehçe konuşulur. Myanmarlılar 50'den fazla etnik gruptan oluşurlar. Ülkedeki en büyük topluluk yaklaşık yüzde 70 ile Birmanlardır. Myanmar'ın yaklaşık yüzde 90'ı da Budist'tir.

EN

Burma after the Burmese captured Arakan region. First Anglo-Burmese War was fought between 1824-1826, and Second Anglo-Burmese War in 1852. The Burmese continuously lost ground against England. But England would not stop. The British wanted to make land trade with China, and they attacked Burma once again in 1885. At the end of the battle that lasted a week, Burma became a province of India. But the Burmese opposed to Indian rule which led to insurgency. The British suppressed the revolt in 1890 with massacres and oppression. Burma became independent at last in 1948.

INDEPENDENT NAME, MYANMAR

Myanmar was known by the names Burma or Burmese until 1989. In English-speaking countries, it is commonly known as Burma. The country was named Myanmar after May 26th, 1989. The military administration changed the name Burmese (Burma) because that was the name used during the colonial period. Myanmar was a local name dating back to 12th century.

More than 100 languages and dialects are spoken in Myanmar, the largest state in Indochina in south-eastern Asia. The Myanmar consist of more than 50 ethnic groups. The largest community in the country are the Burmese, with about 70 percent. About 90 percent of the population in Myanmar are Buddhists.

Kamplarda ellerindeki imkânlarla eğitim faaliyetlerini sürdürmeye çalışan Myanmarlılar.
The Myanmar people who continue education activities in camps with the means available.

Aktüel
ACTUAL

30

KOMŞUNUN KOMŞUYA DAİMA İHTİYACI VARDIR
A Neighbour Always Needs Another Neighbour

44

GELENEKSEL TÜRK OKÇULUĞU
Traditional Turkish Archery

34

PORTRE: ŞERİF MARDİN
Portrait: Şerif Mardin

56

ŞİFA DAĞITAN ANADOLU
Anatolia That Offers Healing

ŞAİR, YAZAR VE FOTOĞRAF SANATÇISI
POET, WRITER AND PHOTOGRAPHY ARTIST
MERİH AKOĞUL

Komşunun Komşuya Daima İhtiyacı Vardır

A Neighbour Always Needs Another Neighbour

TR

Günümüz çağdaş sanatının sayılı sanat etkinlikleri arasında yer alan ve yalnızca ülkemizden değil, birçok ülkeden hem sanatçı hem de izleyici katılımlarıyla zenginleşen İstanbul Bienali, dünya sanatının güncel örneklerine 15'inci kez Türkiye'de ev sahipliği yapıyor.

Istanbul Biennial hosts contemporary examples of global art in Turkey for the 15th time.

”

EN

Today, Istanbul Biennial is one of the known contemporary art events, expanding with participation of artists and visitors not only from Turkey but also from a number of countries. Istanbul Biennial hosts contemporary examples of global art in Turkey for the 15th time. Elmgreen & Dragset Duo were the curators of the Biennial organized by the Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSİV).

”

İstanbul Bienali, dünya sanatının güncel örneklerine 15'inci kez Türkiye'de ev sahipliği yapıyor.

Elmgreen ve
Dragset ikilisi.
Elmgreen &
Dragset Duo.

TR

İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı (İKSv) tarafından düzenlenen Bienalin küratörlüğünü yapan Elmgreen ve Dragset ikilisi, bir ön çalışmadan sonra "İyi Bir Komşu" başlığını seçerek, sanatçıları belirlediler. Böylece çağımızda en çok gereksinimi duyulan komşuluğun, sanat platformunda yeniden ele alınmasını hedeflediler. Komşuluk giderek önemini yitiriyor. İnsanlar işten eve, evden işe âdeta robotlaşmış bir biçimde

Çimen 1, 2016/17
Ahşap, 3.168 adet
kırık Coca Cola
şişesi, benzin,
Fotoğraf: İlgin
Eraslan Yanmaz

Lawn 1, 2016/17
Wood, 3.168
broken Coca Cola
glass bottles,
petrol, Photograph:
İlgin Eraslan
Yanmaz

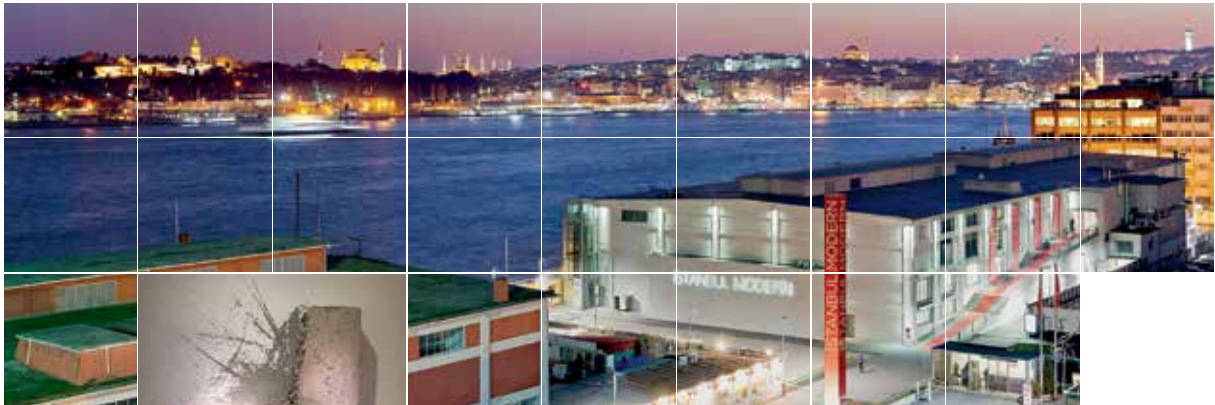
EN

After preparations, they selected the title as "A Good Neighbour" and announced the artists. Their aim is to readdress the concept of "neighbourhood" that is much needed in our time, through art. Neighbourhood gradually loses significance. People go back and forth between home and work like robots, so to speak. In their free time, they either sit to watch television navigating through hundreds of channels or get lost in an infinite world pointed by

**Bienal'de 56 sanatçının toplam
150 yapıtı yer alıyor.**

**There are a total of 150 works by
56 artists in the Biennial**

Alejandro Almanza Pereda, Fotoğraf: Sahir Uğur Eren.
Alejandro Almanza Pereda, Photograph: Sahir Uğur Eren.

D8M, 2017 Buldozer kepeci, ağaçlar
Aysegül & Ömer
Özyürek, Fotoğraf:
Sahir Uğur Eren

D8M, 2017 Buldozer blade, trees
Courtesy of Aysegül & Ömer
Özyürek Photograph:
Sahir Uğur Eren

TR

gidip geliyorlar. Boş vakitlerinde ya televizyonun karşısına geçip yüzlerce kanal arasında gezintiye çıkıyorlar ya da cep telefonları ve bilgisayarlarının onlara işaret ettiği dünyanın sonsuzluğunda kayboluyorlar. Daha az diyalog nedeniyle büyük bir yalnızlığa sürükleniyorlar. Evin içinde durum böyle olunca, komşularla iletişim de daha kopuk hâle geliyor. Eskiden komşuluk ve bunun getirdiği dayanışma önemliydi. Hastalandığın zaman komşunu arar, çay demlediğin zaman komşunu çaya çağırırdın. Evler, apartmanlar, siteler, toplu konutlar derken, daha çok insan birlikte yaşamaya başladığı hâlde komşuluk sosyal yaşamın içinde giderek önemini kaybeder hâle geldi. İnsanlar artık karşı komşularının ismini bilmiyor, sabahları ya da akşamları karşı karşıya geldiklerinde ancak kuru bir selam veriyorlar birbirlerine. Bakkal, kasap, manav üçlüsü, mahallenin en önemli sosyalleşme ortamıyken, eskiden çarşıya pazara gidilirken, artık esnafla olan iletişim de en aza indi, yapılan güzel sohbetler de geride kaldı. Market raflarında duran, daha önce paketlenip fiyatları belirlenmiş olan ürünlerin varlığıyla müşteri, alışverişin başından sonuna kadar tek kelime etmeden kasaya kadar gelebiliyor. Üzerinde fiyatların yazdığı ürünleri alıyor, sepetine atıyor ve çoğu kez bir kelime dahi etmeden süpermarketten çıkıyor. Barkodlarla kredi kartlarının arasındaki ilişkiye dönüşüyor alışverişin özeti. Modern dünyada yaşamın içine teknolojinin bu denli girmesinin bedelini birçok faydasının yanında içe kapanma ve yalnızlaşma olarak da ödüyorsunuz. “İyi bir komşu” konusunu ele alan 15. İstanbul Bienali, komşuluk ilişkilerini farklı birçok bağlamda yeniden düşünmek ve bunun sanatta kullanılabilirliğini örneklerle gösterme açısından ideal bir alan oluşturuyor. Binalde yer alan yapıtlar, Galata Özel Rum

EN

their mobile phones and computers. They sink into severe loneliness due to less and less dialogue.

When this is the case in the household, there is naturally a lack of communication between neighbours. In the past, neighbourhood and solidarity it brings along, mattered. When you got sick, you would call your neighbour, and when you made tea, you would call your neighbour. More people cohabit as detached houses have been replaced by flats, building complexes, collective housing however neighbourhood becomes less and less important in social life.

People no longer know the names of their neighbours; when they meet in the mornings or evenings, they formally greet each other. Grocer, butcher, fruit seller trio were the primary locations for socializing in the neighbourhood and people used to go to marketplaces and bazaars; now communication with tradesmen is at minimum, and those good chats have become a thing of the past.

As there are pre-packaged and priced products on market shelves, the customer can finish shopping and reach the counter without saying a single word. Customer purchases the products which have prices on them, throws them in a basket and often leaves the supermarket without saying a single word. Shopping, in summary, evolves into a relation between barcodes and credit cards. Technology is integrated into every aspect of life in the modern world, and there are a number of benefits however there is a price to pay that is isolation and loneliness. The 15th Istanbul Biennial with “a good neighbour” theme, is an ideal space for rethinking neighbour relations in a variety of contexts and for demonstrating through examples that it can be benefited for artistic purposes.

The works in the Biennial are exhibited in six

TR

İlköğretim Okulu, İstanbul Modern, Pera Müzesi, Ark Kültür, Yoğunluk Sanatçı Atölyesi, Küçük Mustafa Paşa Hamamı gibi birbirlerine yürüme mesafesinde olan altı komşu mekânda sergileniyorlar. Bienaller gibi sanat etkinliklerinin en önemli özelliklerinden biri de yapıtların önce mekânla, sonra da birbirleriyle olan ilişkileridir. Sanat her ne kadar bireysel bir hareketmiş gibi gözükse de gelecek vadede kitleleri yanına alamayan bir hareketin sanat olarak anılması neredeyse olanaksızdır. Küçük dahi olsa, yapılan üretimi destekleyen bir izleyici grubuna her zaman ihtiyaç vardır. Dünyanın çeşitli ülkelerinde gerçekleşen sanat bienalleri, insanların bireysel sorunlarından dünyadaki göç olgusuna, toplumsal yalnızlıktan çevre kirliliğine kadar farklı konuları sanat düzleminde ele alarak farkındalık yaratmaya ve çözümler bulmaya odaklanıyor. 16 Eylül ile 12 Kasım 2017 tarihleri arasında açık kalan, sponsorluğunu Koç Holdingin yaptığı ve 1987 yılından itibaren düzenlenen 30 yıllık bir geçmişe sahip olan Bienal'de 56 sanatçının toplam 150 yapıtı yer alıyor. Serginin küratörleri, bienale ait küratör metni yerine, komşuluk ile ilgili 40 soru sorarak kavramsal bir alan yaratmayı denemişler: "İyi bir komşu siz hastayken size yemek yapar mı?", "İyi bir komşu komşu bir ülkeden midir?", "İyi bir komşu ince zevkleri olan birisi midir?", "İyi bir komşu yeni taşınıp gitmiş birisi midir?", "İyi bir komşu yanı başınızdaki evsiz adam mıdır?", "İyi bir komşu sizi rahat bırakan birisi midir?", "İyi bir komşu sizinle aynı gazeteyi mi okur?" Soruları şöyle bir düşünmek, onlara yanıtlar vermek ve sanatçıların komşuluk kavramına getirdikleri yorumları bienal mekânlarında görmek, gerçekten de insanın ufkunu açıyor. Zaten sanatın amacı da bu değil mi?

EN

neighbouring venues at walking distance from each other, such as Galata Private Greek Elementary School, İstanbul Modern, Pera Museum, Ark Culture, Yoğunluk Artists' Workshop and Küçük Mustafa Paşa Bath. One of the primary features of art events such as biennials, is the relation between works and space and relation with each other.

Although art seems like an individual action, it is almost impossible to refer to a movement as art which can not attract masses in the long term. Audience that supports the production, even small, is required. Art biennials organized in various countries of the world, focus on creating awareness and finding solutions by dealing with a variety of issues spanning from people's individual problems to migration in the world, from social loneliness to environmental pollution on art platform.

Sponsored by Koç Holding, there are a total of 150 works by 56 artists in the Biennial with a history of 30 years which has been organized since 1987. İstanbul Biennial can be visited between September 16 and November 12, 2017. Instead of a manifesto, exhibition's curators made an attempt to create a conceptual space by asking 40 questions about neighbourhood: "Is a good neighbour cooking for you when you're sick?", "Is a good neighbour from a neighbouring country?", "Is a good neighbour a champion of good taste?", "Is a good neighbour someone who just moved in?", "Is a good neighbour the homeless guy next to you?", "Is a good neighbour leaving you alone?", "Is a good neighbour reading the same newspaper as you?"

In fact, it broadens one's horizons to think about the questions, to give answers and to see how artists interpreted the concept of neighbourhood in biennial venues. Is this not the purpose of art, anyway?

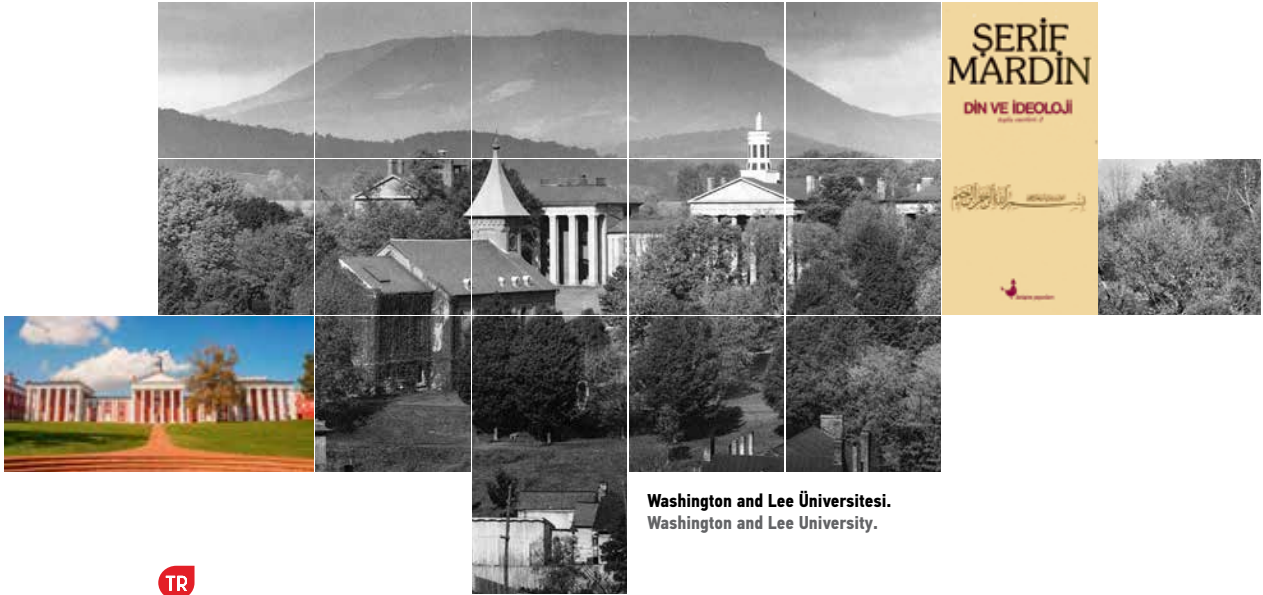

PROF. DR. ŞERİF MARDİN

Bir Münevver Portresi: Şerif Mardin

Portrait of an Intellectual: Şerif Mardin

Washington and Lee Üniversitesi.
Washington and Lee University.

TR

≡ AHMED PAK

İkdam Gazetesi'ni kuran ve yıllarca mükemmel şekilde işleten bir Ahmet Cevdet Bey vardır. *Mecelle* ve *Tarih-i Cevdet* gibi çalışmaları ile bilinen Ahmet Cevdet Paşa ile karıştırılmasın yalnız. Bu Ahmet Cevdet, bir edip ve güçlü bir gazeteci idi. "İkdamcı Cevdet" diye anılan Ahmet Cevdet Bey'in üç kızı vardı. Ortanca olan kızının ismi ise Reya idi. Reya'nın ablası Ceyda, Ebubekir

Şerif Mardin is a scientist who has written hundreds of articles, participated in numerous researches with many national and international accomplishments.

EN

Ahmet Cevdet Bey was the figure who founded İkdam newspaper and managed it with an outstanding success for many years. However there was another Ahmet Cevdet Pasha known for his works such as *Mecelle* and *History-i Cevdet*. Our Ahmet Cevdet was a man of letters and a powerful journalist. Ahmet Cevdet Bey also known as "İkdamcı Cevdet" had three daughters. The middle daughter's name

Yüzlerce makale yazmış, pek çok araştırmaya dâhil olmuş, ulusal ve uluslararası birçok başarıya imza atmış bir ilim adamı Şerif Mardin.

TR

Ratip adında Mısırlı bir asilzade ile evliydi. Reya da bu yüzden ablası ile birlikte Kahire’de yaşamaktaydı. Reya, burada Şemseddin Bey ile tanıştı. Şemseddin Bey, Suriye ve Lübnan’ın o zamanki valisinin oğluydu. Rivayete göre soyları Hz. Hüseyin’e dayanıyordu.

Reya ve Şemseddin... İkisi de güngörmüş, bilgili ve asil ailelerin çocuklarıydı. Evlendiler. Şerif Mardin işte bu evlilikten doğdu. Takvimler 13 Şubat 1927’yi gösteriyordu doğduğunda. Cihan Harbi’nden çıkmış, hemen ardından tüm dünyaya kafa tutarak ayakları üzerinde durmayı başarmış genç Türkiye’nin ilk zamanlarıydı. Memleket sıkıntıdaydı fakat hayat devam ediyordu. Birileri okumalı, devletin ihyası için ter dökmeliydi. Şerif, 1940 yılında Türkiye’nin en önemli okullarından biri olan Galatasaray Lisesine yazıldı. Daha sonra eğitimine Amerika’da devam etti.

İLME ADANAN BİR ÖMÜR

Washington and Lee Üniversitesinde bir süre biyokimya öğrendi. 1946’da ise bambaşka bir karar aldı ve Stanford Üniversitesinde siyasal bilimler alanına geçiş yaptı. 1950 yılında, henüz 23 yaşındayken Washington’daki Johns Hopkins Üniversitesinde yüksek lisans eğitimi tamamladı. Aynı yıl Stanford Üniversitesine doktora için başvurdu. Aslında her şey yolundaydı. Ama o vatanına dönmek istedi. 27 yaşında, dünyanın en saygın okullarından başarıyla mezun olmuş bir genç iken Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesine asistan olarak girdi. Amerika’da doktora yapacakken Türkiye’de asistan olmayı bilinçli şekilde tercih etti. Forum Dergisi’nin yazarları arasına girdi. 1957 yılında Hürriyet Partisinden Eskişehir

EN

was Reya. Reya’s older sister Ceyda, was married to an Egyptian nobleman named Abu Bakr Ratip. And Reya was living in Cairo together with her sister. Reya met Şemseddin Bey here. Şemseddin Bey was the son of the then governor of Syria and Lebanon. Rumour has it that Prophet Hussein was their ancestor.

Reya and Şemseddin... Both were children of wise, knowledgeable and noble families. They got married. Şerif Mardin was born from this marriage on February 13th, 1927.

It was the early period in young Turkey that got out of the World War and immediately got back on its feet, defying the entire world. The country was in difficulty, but life was going on. Someone had to study, and make efforts for the state to recover. In 1940, Şerif enrolled in Lycee de Galatasaray, one of the most prominent schools in Turkey. Later he continued his education in America.

A LIFE DEDICATED TO SCIENCE

He studied biochemistry at Washington and Lee University for some time. In 1946, he completely changed his mind and started studying political sciences in Stanford University.

In 1950, at the age of 23, he completed his master’s degree at Johns Hopkins University in Washington. In the same year, he applied for a doctorate at Stanford University. Everything was going well. But he wanted to return to his motherland.

He was a young man who had successfully graduated from one of the most prestigious schools in the world, and at the age of 27, he became an assistant in Ankara University Faculty of Political Sciences. It was a conscious decision for him to become an assistant in Turkey instead of studying for his doctoral degree in America. He became a writer

TR

milletvekili adayı oldu. Ama kazanamadı. Bu yenilgi onun aktif siyaseti bırakmasına neden oldu. Fakat Türkiye'nin siyasal zemini üzerine daima düşündü.

Yıl 1958 Şerif Mardin yeniden Amerika yollarına düştü. Stanford Üniversitesine *Jöntürkler'in Siyasi Fikirleri* adlı çalışmasını sundu ve bu çalışma sayesinde bir kez daha doktora hakkı kazandı. Harvard'da ve Princeton'da asistanlık yaptı. Üç yıl süren bu Amerika serüveninin ardından yine yurdu döndü. 1961 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde asistandı yeniden. Bu sefer konusu "Anayasa Hukuku"ydı. Üç yıl sonra, 1964'te, doçent oldu. 1969 yılında, 42 yaşındayken profesör unvanını aldı. Yüzlerce makale yazmış, pek çok araştırmaya dâhil olmuş ve Türkiye'nin siyasal gelişimi üzerine uzun uzun düşünme imkânı bulmuştu. 1972 yılında Ankara Üniversitesinden ayrıldı. 1973 yılında Boğaziçi Üniversitesinde İktisadi İdari Bilimler Fakültesinin kurucu dekanlığını yaptı. Aynı zamanda Sosyoloji Bölümü Başkanı'ydı. Cumhuriyet dönemini analiz ediyor, Türkiye'nin modernleşmesi üzerine kafa yoruyordu. Yine bu yıllarda Washington'daki Amerikan Üniversitesinde İslam Araştırmaları Merkezi Başkanlığı yaptı. ABD'deki Columbia ve California üniversiteleri ile İngiltere'deki Oxford Üniversitesinde dersler de veriyordu. Uluslararası çalışan saygın bir araştırmacıydı. 1975-1980 yıllarında *Uluslararası Orta Doğu Çalışmaları*

Şerif Mardin'in İslam Araştırmaları Merkezi Başkanlığı yaptığı Amerikan Üniversitesi.

American University where Şerif Mardin is the head of Centre for Islamic Studies.

EN

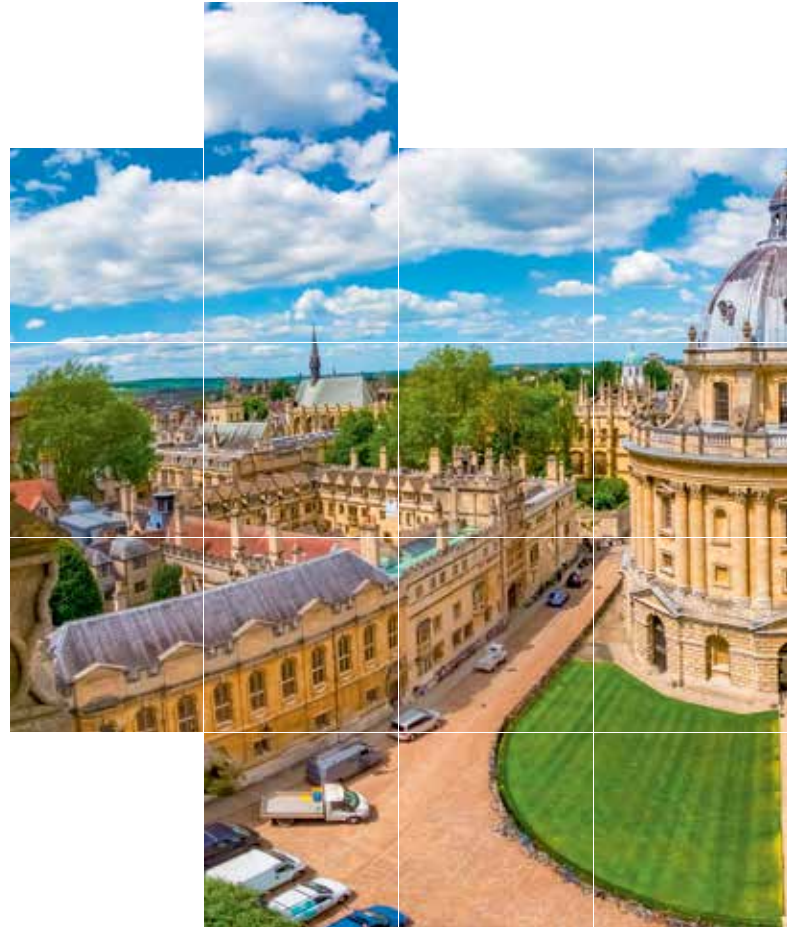
in *Forum Magazine*. In 1957, he ran to become a *Hürriyet Party* parliament member from Eskişehir however he was not elected. This defeat led him to abandon active politics. But he always thought about the political landscape of Turkey.

In 1958, Şerif Mardin was once again on the way to America. He presented his study titled of the *Political Ideas of Young Turks* to Stanford University, and this study once again earned him a doctoral degree. He worked as an assistant at Harvard and Princeton. After three year in America, he returned to Turkey.

In 1961, he became an assistant at Ankara University Faculty of Political Sciences. This time his subject was "Constitutional Law". Three years later, in 1964, he became an associate professor.

In 1969, at the age of 42, he received professor title. He had written hundreds of articles, participated in many researches and had the chance to think about the political progress of Turkey. In 1972, he left Ankara University.

In 1973, he founded the Faculty of Economics and Administrative Sciences at Boğaziçi University. He acted as the founding dean of this faculty. He was also the Head of Sociology Department. He analysed the Republican period, and studied

**Şerif Mardin'in
ders verdiği Oxford
Üniversitesi.**

**Oxford University
where Şerif Mardin
gave lessons.**

TR

Dergisi'nde görev yaptı. Çok sayıda akademik çalışmaya imza attı. Pek çok kongreyi takip etti. Daha sonra Tanzimat Dönemi Türk Düşüncesi adlı çalışmasını daha iyi bir ortamda çalışmak için uygun bir zemin buldu ve bu sebeple çalışma hayatına Sabancı Üniversitesinde devam etti.

2007 yılında o zamanlar Vatan Gazetesinde çalışan Ruşen Çakır bir röportaj verdi. Bu röportaj dilimize yepyeni bir kavram kazandırdı: Mahalle Baskısı. O röportajda ne demek istediğini, aslında neye vurgu yapmaya çalıştığını yıllarca anlattı sonra. Onun anlatım tarzı, Türkiye'nin modernleşme sürecini yeniden düşündürdü hepimize. 2011 yılında "Emeritus" unvanını aldı. Artık akademik camianın aksakallılarından biri olduğu tescillenmişti böylece. Sözü kanundu. İlerlemiş yaşına rağmen çalışmalarını sürdürdü. Hâlâ üniversite yollarını aşındırmaya devam ediyordu.

Ve 6 Eylül 2017.

90 yıllık ömrünün neredeyse tamamını araştırma, okuma, yazma ve düşünme ile geçirmiş olan Şerif Mardin, İstanbul'da vefat etti. Her yazar gibi o da kitaplarına gömüldü.

EN

the modernization of Turkey. He also became the Head of the Islamic Research Centre at American University in Washington. He taught at Columbia and California universities in the USA and at Oxford University in England. He was a respected researcher with international studies.

Between 1975-1980, he worked in International Middle East Studies Journal. He made a number of academic studies. He attended countless congresses. He later found a more suitable ground to work on his study titled Reformation Period Turkish Thought and transferred to Sabancı University for this purpose. In 2007, he was interviewed by Ruşen Çakır, who was working at Vatan Newspaper at the time. This interview introduced a brand new concept to Turkish language: Peer Pressure.

Years later he explained what he meant, and what he really tried to emphasize in that interview. His turn of phrase made all of us think again about the modernization process in Turkey.

In 2011, he received the title of "Emeritus". It was certified that he was one of scholars of the academic community. His word was law.

Despite his advanced age, he continued to work. He continued to go to the university.

And September 6th, 2017.

Şerif Mardin, who spent almost the entire 90 years of his life with research, reading, writing and thinking, passed away in Istanbul.

Like every writer, he was buried among his books.

Ayla filminin
yapımcısı
Mustafa Uslu.

On Ayla with
Mustafa Uslu the
producer.

MERVE AY

Savaş Ortamında Geçen Bir Sevgi Hikâyesi: Ayla

A Love Story in the Time of War: Ayla

Türkiye'yi Oscar'da temsil
edecek Ayla filminin
yapımcısı Mustafa Uslu ile
Ayla'ya dair...

On Ayla with Mustafa Uslu,
the producer of the film Ayla
which will represent Turkey
in the Oscars...

TR

Yaşayan tarihi, beyaz perdeye taşıdınız diyebiliriz. Bu hikâye ile yolunuz nasıl kesişti ve bu filmi çekmeye nasıl karar verdiniz?

Astsubay Süleyman Dilbirliği'nin yaşadıkları, 2010 yılında belgesel olarak çekilmişti. Süleyman Dilbirliği, 60 yıl önce soğuk bir kış günü savaş meydanında küçük bir kız çocuğu bulup ölümden kurtarmış. 15 ay boyunca kızı gibi baktığı minik Ayla'yı hiç yanından ayırmamış, korumuş, kollamış. Ona Türkçe öğretmiş ve mutlu bir hayat vermiş. Kore'den dönerken de o ülkenin kanunları izin vermediği için Ayla'yı yanında getirememiş, ayrılmak zorunda kalmışlar. Sonrasında Süleyman Amca yıllarca Ayla'yı aramış ama bulamamış. İşte belgesel onların Kore'de yaşadıklarını ve 60 yıl sonra tekrar kavuşmalarını anlatıyordu. İsteyenler bu belgeseli, Youtube'da bulabilir. İlk duyduğum andan itibaren bu hüznü aynık ve sonrasındaki kavuşma beni çok etkiledi. Belgeseli de seyredince bu hikâyeyi, film olarak çekip tüm dünyaya Süleyman Amca özelinde Türklerin merhamet, sadakat, bağlılık ve iyiliğini anlatmak istedim. Bu yaşananlar unutulmamalı, tekrar tekrar anlatılmalıydı.

"Filme Oscar'a gitmek için başladık. Hatta rüyasını gördüm. Çalışmalarımızı bu minvalde yürüttük ve kahramanlığı ön planda tutmadım." diyorsunuz. Bu konuyu biraz detaylandırır mısınız?

Bu film daha fikir aşamasındayken, senaryo yazılmadan, cast oluşturulmadan önce bile inanıyordum Oscar'a kadar gideceğine... Kafamda

We can say that living history is adapted to cinema. How did your path cross with this story and how did you decide to make this film?

The life of petty officer Süleyman Dilbirliği was made into a documentary in 2010. Süleyman Dilbirliği found a little girl on the battlefield on a cold winter day 60 years ago and saved her from death. For 15 months he was with little Ayla, he looked after as his own and protected her. He taught her Turkish and gave her a happy life. When he was returning from Korea, he could not bring Ayla with him because laws of the country did not allow it, and they were separated. Later Uncle Süleyman sought for Ayla for years, but he could not find her. This documentary depicts what they went through in Korea and how they reunited 60 years later. Those who like to watch this document can also find it on Youtube. The moment I heard it, this sad separation and later their reunion deeply moved me. And when I watched the documentary, I wanted to make a film and express

Kim Eunja (başta), Süleyman Dilbirliği (ortada), Mustafa Uslu (sağda).
Kim Eunja (left), Süleyman Dilbirliği (middle), Mustafa Uslu (right).

TR

film çekme düşüncesi vardı ama ortada hiçbir şey yoktu. Çünkü Süleyman Amca ve minik Ayla'nın yaşadıkları sadece Türkler ve Koreliler arasında bir mesele değil. Tüm dünyanın, insan olan ve kalbi olan herkesin meselesi. Ailesiz, annesiz babasız bir çocuk, onu savaşın kapkaranlık dünyasında koruyup kollayan, babası gibi sahiplenen, ona masalsi bir dünya sunan, acılarını unutturan bir insan var. Buna Oscar komitesi dâhil kimse kayıtsız kalamaz. Bu yaşanmış bir hikâye... Üstelik kurgu değil, filmde anlattığımız her şey gerçek. Rüya da görünce artık Oscar'ı ülkemize getireceğimize daha fazla inanıyorum.

Bir açıklamanızda Oscar'ı kast ederek "O heykelcik buraya gelecek." demişsiniz. Oscar'da Türkiye'yi temsil edecek filmin yapımcılığını üstlendiniz. Bu size neler hissettiriyor?

Akademi ödülleri, yani Oscar'da ülkemizi "Yabancı Dilde En İyi Film" kategorisinde temsil etmek üzere seçilmek, tarifsiz bir mutluluk ve gurur kaynağı benim için. Ayla, büyüleyici fakat bir yapımcı olarak söylemeliyim ki zor bir projeydi. Çünkü gerçek hayat hikâyesine birebir bağlı kalarak hareket etmek zorundaydık. Ayrıca filmin kahramanı Süleyman Amca'nın yaşadığı olayları yani savaşları ve baskın yeme sahneleri gibi prodüksiyon açısından zor olan ve Türk sinemasında bugüne kadar yapılmamış çekimleri gerçekleştirdik. Gözümüzü kararttık, kendimize güvendik, bu işi yapabileceğimizi düşündük... Yaptığımızı da umuyorum.

"Oscar'ı alabiliriz. Çünkü..." dediğiniz hususlar var mı?

Öncelikle Ayla gerçek bir hikâye. İkincisi kahramanları hâlâ hayatta ve Ayla, savaş ortamında

EN

the compassion, loyalty, fidelity and kindness of Turks to the whole world through Uncle Süleyman. What happened should not be forgotten and told again and again.

You say that "We began making the film aiming for the Oscars. I even had a dream about it. We worked accordingly and heroism was not in the foreground." Can you elaborate?

When this film was at the idea stage, before the script was written, even before the actors were cast, I had faith that we would make it to as far as the Oscars... I had the idea of making the film; but there was nothing to show. Because what Uncle Süleyman and little Ayla went through, were not merely an issue between Turks and Koreans. It is an issue for everyone in the world, who are human beings with hearts. There is a motherless and fatherless child and a man who protected and looked after her, who adopted her as she was his own, presented her with a fairy tale world, and made her forget her pain. No one, including the Oscar committee, can remain indifferent. This is a

Süleyman Amca özelinde Türklerin merhamet, sadakat, bağlılık ve iyiliğini anlatmak istedim. Bu yaşananlar unutulmamalı, tekrar tekrar anlatılmalıydı.

TR

geçen bir sevgi hikâyesi. Ve maalesef bugün hâlâ tüm dünyanın gündeminde savaş mağduru çocuklar var. O çocukların anneleri, babaları yok, isimleri bile yok. Ayla da bu çocuklardan sadece bir tanesi...

Ayla aslında bir savaş filmi olmasına rağmen siz “savaş değil de sevgi” filmi olarak nitelendiriyorsunuz. Bu konuyla ilgili neler söyleyeceksiniz?

Filmimiz Kore Savaşı'nda geçiyor, şehitlerimiz var bu savaşta. Biz, savaşın acı ortamı içinde yeşeren bir sevgi hikâyesine odaklandık, bir baba-kız hikâyesine. Evet, yaşananlar savaş meydanında geçiyor, tanklar, tüfekler, muharebeler var ama biz bir baba-kızın sevgisini anlatıyoruz.

Filmin senaryosunu yazan isimden oyuncuların belirlenmesine, kullanılan çekim tekniklerinden seçilen müziklere kadar yaşanan süreci özetleyebilir misiniz? Özellikle de çocuk oyuncu Kim Seol'un sahnelerinde zorluk yaşadınız mı?

Hiçbir ego gözetmeksizin filmde rol alan ulusal ve

I wished to express the compassion, loyalty, fidelity and kindness of Turks through Uncle Süleyman. What happened should not be forgotten, and told again and again.

EN

true story... And it is not fiction, everything we depict in the film is real. I also had a dream, and now I have more faith that I will bring an Oscar to my country.

In a statement, you said “That statuette will come here,” referring to the Oscar. You undertook the production of the film to represent Turkey in the Oscars. How does this make you feel?

For me, representing our country Turkey in the Academy Awards that is the Oscars in the “Best Foreign Film” category is an indescribable source of joy and pride. Ayla is thrilling but as a producer, I must say that it was a difficult project. Because we had to stick to the real life story. Besides the experiences of film's protagonist Uncle Süleyman such as battle and sudden attacks were difficult to film in terms of production and we shot scenes never done before in Turkish cinema. We were dedicated, we had confidence and we thought we could accomplish this... And I hope we have.

Are there aspects which make you think you can win an Oscar?

First of all, Ayla is a true story. Secondly, the heroes are still alive and Ayla is a story of love in the war environment. And unfortunately today, war victim children are still on entire world's agenda. Those children do not have mothers, fathers, not even names. Ayla is just one of these children...

Although Ayla is a war film, you describe it as a “film about love, not war”. What would you like to say about this?

Our film takes place in the Korean War, Turkish people were martyred in this war... We focused on a story of affection, a father-daughter story which blossomed in the painful war environment. Yes,

TR

uluslararası otuz iki tane oyuncumuz var. Bunların on iki tanesi, başlı başına başrol oyuncular. Hikâye o kadar güçlü, güzel ve naif ki tüm oyuncular gönlünü, yüreğini koyarak çalıştı. Herkes bu filme inandı ve sonuç ortada. Türkiye sinemasında yapılmayanı yaparak 6,5 ay çalıştık, bütçemiz 21 milyar lira. Filmimizi Can Ulkay çekti. Ulkay'ın ilk uzun metraj film yönetmenliği ve ortaya Oscar'a yakışır bir film çıktı. Müziklerimiz, usta müzisyen Fahir Atakoğlu tarafından bestelendi, insanın ruhuna dokunuyor. Görüntü yönetmeniz Türkiye ve dünya sinemasında çok özel filmlere imza atan Jean Paul Seresin. Filmi gerçek hikâyesinden Yiğit Guralp senaryolaştırdı. Kim Seol'e gelince... Öncesinde 60 kadar çocuk inceledik. Ama Kim'in videosu geldiğinde hepimiz aradığımız Ayla'yı bulduğumuzu anladık. O kadar uyumlu, akıllı, zeki ve yetenekli bir oyuncu ki... Tek kelime Türkçe bilmemesine rağmen oyuncu koçuyla birlikte çok başarılı bir performans gösterdi.

EN

the events took place on the battlefield, there are tanks, rifles, battles; but we depict the love between a father and a daughter.

Could you summarize the process from the film's scriptwriter to casting, from filming techniques used to songs selected? Did you face any difficulties particularly when filming the scenes with the child actress Kim Seol?

There are 32 local and foreign actors who starred in the film putting their egos aside. 12 of them are leading actors and actresses. The story is so strong,

Oscar'da ülkemizi temsil etmek üzere seçilmek, tarifsiz bir mutluluk ve gurur kaynağı benim için.

TR

Şüphesiz ki bu filmde önemli isimler bir araya gelerek Ayla'ya hayat verdiler. Peki, hikâyenin kahramanı Süleyman Dilbirliği bu ekibin neresinde?

Her yerinde... Filmi yapmaya karar verdiğimiz andan itibaren Süleyman Amca ile yan yanaydık, anılarını dinledik, Kore Savaşı sırasında çektiği 400'ü aşkın fotoğraf üzerinden geçerek anlattıklarını videoya çektik. Yönetmenimiz ve Süleyman Amca'yı oynayan İsmail Hacıoğlu kendisiyle vakit geçirdi, yakından tanıdı. Ayla ile birlikte sete de geldiler. Film bittikten sonra izleyince Süleyman Amca da bizimle birlikte gözyaşlarını tutamadı. Çok mutlu ve gururluyuz...

EN

beautiful and innocent that all actors put their hearts to it. Everybody believed in this film and here is the result. We worked for 6,5 months, accomplishing things never done in Turkish cinema before and our budget was 21 billion Lira. Our film was directed by Can Ulkay. Ulkay directed a feature-length film for the first time and the result is a film worthy of the Oscars. Film's songs were composed by the master musician Fahir Atakoğlu which touch souls... Jean Paul Seresin is the director of photography who made special films in Turkish and world cinema. Yiğit Güralp wrote the screenplay based on true events. As for Kim Seol... We watched videos of nearly 60 children before her. But when we saw Kim's video, we immediately knew that we found Ayla we were looking for. She is such an easy-going, smart, clever and talented actress... Although she does not know a single word of Turkish, she performed with great success together with her acting coach.

Undoubtedly, prominent names came together in this film and gave life to Ayla. What was the involvement of the real hero of this story, Süleyman Dilbirliği in this film?

He was involved in every aspect... From the moment we decided to make the film, we were with Uncle Süleyman, listening to his memoirs; we filmed his memories benefiting from more than 400 photographs he took during the Korean War. Our director and İsmail Hacıoğlu who plays Uncle Süleyman, spent time with him and got to know him better. He and Ayla also visited the film set. After we completed the film, Uncle Süleyman watched it and he could not help but cry as we all did. We are overjoyed and proud...

Being selected to represent Turkey in the Oscars is for me an indescribable source of joy and pride.

”

Osmanlı Okçusu.
Ottoman archers.

Geleneksel Türk Okçuluğu

Traditional Turkish Archery

SAKARYA ÜNİVERSİTESİ ÖĞRETİM ÜYESİ YRD. DOÇ. DR. SELÇUK KURŞAT KOCA

TR

Hayatın her alanında sahibinin yanında bulunan ok ve yay, avcılıkta ve savaşta kullanılan önemli bir araçtı. Bundan dolayı da Türklerde çocuk yaşta ok atmayı öğrenmek çok önemliydi.

Eski Türklerde ok ve yay çeşitli anlamlar yüklenmiş, ok ve yay hükümdarın hâkimiyet simgesi olmuştur. Bu sebeple de Türkler, ok ve yaylarını asla yanlarından ayırmamışlardır. Bir hükümdar bir başka hükümdara haber gönderecek olursa, gidecek haber kâğıdı okun üzerine sarılarak gönderilirdi. Okun üzerinde kime ait olduğunu gösteren damgalar da bulunurdu.

Türk destanlarından birisi olan Oğuz Kağan destanında Türklerin atası olan Oğuz Kağan'ın altından bir yayı ve altından okları olduğundan bahseder. Oğuz Kağan üç oğluna yay vererek "Yay, atan insanın elinde durur o yüzden siz merkezde yani Orta Asya'da duracaksınız devleti devam ettireceksiniz." der. Öteki üç oğluna da ok verir ve "Ok gibi olacaksınız, menzil alacaksınız, dünyaya dağılacaksınız." der. Bu sebeple kendisine yay verilen Boz Oklar doğuyu, merkezi; ok verilen Üç Oklar ise batıyı, akıncıları temsil etmektedir.

Oğuz boylarında ok ile devlet düzeni arasında da bir hiyerarşik yapı kurgulanmıştır. Yay, merkezi temsil eder. O sebeple daha önemlidir. Atan konumundadır.

Dating back to ancient times, archery is of major significance for Turks in terms of both national and spiritual values.

EN

Bow and arrow that accompanied their owners in every aspect of life, were important instruments used for hunting and war. For this reason, it was crucial for Turks to learn how to shoot arrows at an early age. Turks in the past attributed various meanings to bow and arrow which became the symbol of authority for rulers. For this reason, Turks would carry their bows and arrows at all times. When a ruler sent a message to another ruler, the message would be wrapped around an arrow. There were stamps on arrows to indicate who the arrow belonged to. In the Turkish epic Oghuz Kagan, it is told that the ancestor of Turks Oghuz Kagan had a golden bow and golden arrows. Oghuz Kagan gave his three son bows and said, "The bow is in the hands of who shoots, this is why you will remain in Central Asia, and survive the state." He gave arrows to the his other three sons and said, "You will be like arrows, you will be rangers, and spread to the world." This is why Boz Oklar (Gray Arrows) that received the bow, represent East and centre, while the Üç Oklar (Three Arrows) represent West and rangers. In Oghuz clans, there was a hierarchical structure between the arrow and state order. Bow represents the centre hence it is

”

Tarihi çok eskilere dayanan okçuluk, Türkler için hem millî hem de manevî değerler açısından büyük bir öneme sahiptir.

Zihkir.

TR

Ok ise uç beyliklerin ve akıncıları temsil eder. Atılan konumundadır. Askerî düzende de yaya sahip olan Boz Oklar sağda, oka sahip olan Üç Oklar ise solda saflarının alırlardı ve sağ soldan daha önemliydi. Ok ve yayla beraber Türklerin hâkimiyet anlayışı da şekillenmiştir denebilir. Hakan kendisine bağlı beylere ok göndererek onlara hâkimiyetini hatırlatması buna örnek verilebilir. Oka yüklenen anlamlar içerisinde dostluk ve emin olma anlamı da vardır. Türklerde okun bu yönü ile hediye olarak kullanıldığı bilinir. Ok gönderilen kişinin gönderenden emin olması anlamı vardır ve dostluğun bir simgesidir. Ok ve yayın dostluk simgesi olarak kullanılması Çin ve Bizans kaynaklarına da yansımıştır. Ok ile yay, Selçuklu ve Osmanlı tuğralarında da karşımıza çıkmaktadır. Tuğranın hükümdarın özel nişanesi olması sebebi ile içerisinde

Fatih Sultan Mehmet'i tarihî At Meydanı'nda Yılanlı Sütun'a ok atarken tasvir eden minyatür. (Solda)

Miniature depicting Mehmed the Conqueror shooting arrows at the Serpent Column at the historical Hippodrome of Constantinople. (Left)

EN

more important. It symbolizes the shooter position. Arrow represents frontiersmen and raiders who get shot at. In military order, Boz Oklar with the bow would line up on the right-hand side while Üç Oklar with arrow would line up on the left-hand side, and right was more important than left. We can say that Turks' ruling approach shaped with bow and arrow. Khan sending arrows to governors under his rule as a reminder of his authority, can be an example to that. Arrow is also evocative of friendship and trust. It is known that for this reason, Turks would give arrows as gifts. Whoever received the gift trusted the sender and it is a symbol of friendship. Bow and arrow are symbols of friendship also in Chinese and Byzantine sources. Bow and arrow can also be observed in Seljuk and Ottoman sultans' signatures. Signatures

Kılıçları, kalkanı, yayı ve oklarıyla tam teçhizatlı Osmanlı askeri.

A fully equipped Ottoman soldier with sword, shield, bow and arrows.

TR

ok ve yayı barındırması önem arz eder. Buradan hareketle tarihî çok eski dönemlere kadar giden ok ve yayın etrafında şekillenen sembolik değerlerin devam ettirildiği de görülmüş olur. Türkler ok ve yay yapıcılığında ustadırlar.

Türk yayları çekildiği zaman lale şeklinde görünür. Okun çekildiği elin başparmağına "zihkir" denen bir okçu yüzüğü de takılır. Bu Türk okçuluğunu diğerlerinden ayıran temel bir özelliktir. Türklerin ok ve yayları da kendine özgü bir forma sahiptir. Geleneksel bir yapısı olan Türk okçuluğunun binlerce yıldan günümüze kadar gelmiş kültürel bir değer olduğu unutulmamalıdır. Hem yapım hem de atış teknikleri bakımından Türk ok ve yayları emsallerine göre çok farklı ve dayanıklıdır.

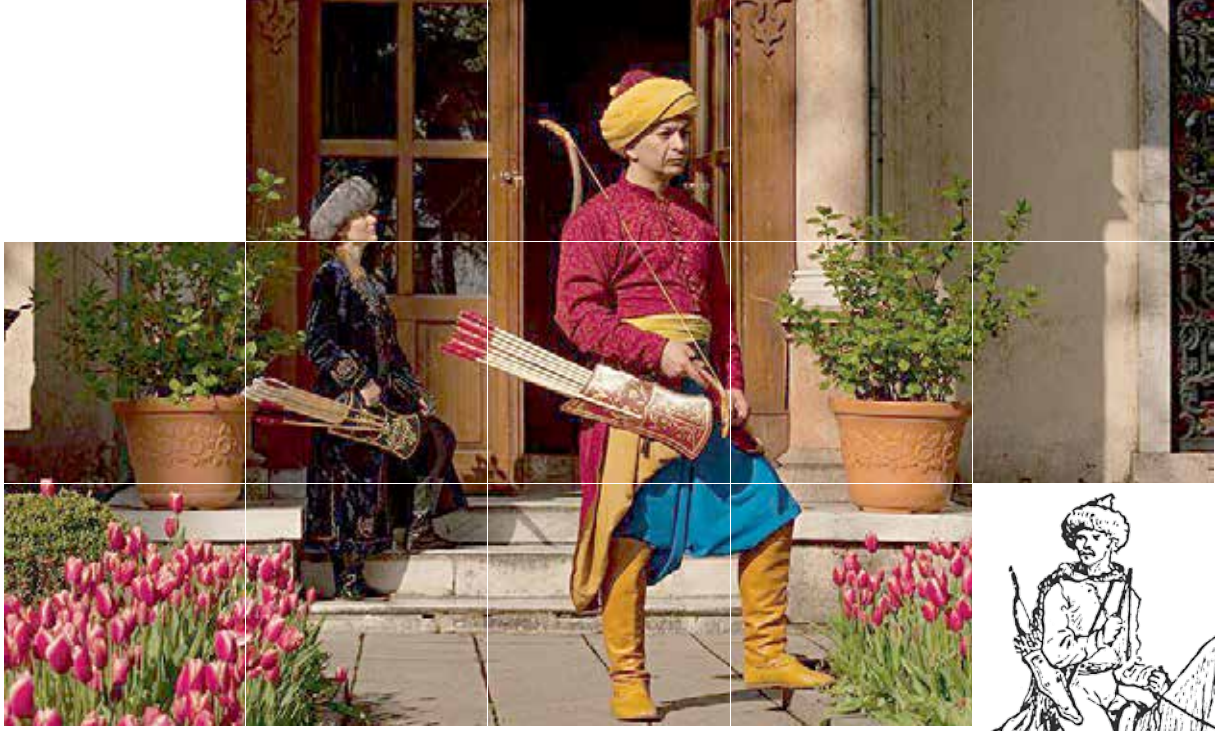
EN

featuring bow and arrow is significant because they were personal marks of a Sultan. Based on this, we can also say that the symbolic values shaped around bow and arrow dating back to ancient times, have been survived. Turks were very skilled in bow and arrow making. Turkish bows resemble a tulip when pulled. Archer ring called "zihkir" is put on the thumb of the hand that pulls the bow. This is a key feature that distinguishes Turkish archery from the others. Turkish bow and arrows have authentic forms as well. We must remember that Turkish archery that has a traditional structure, is a cultural asset that has survived for thousands of years. Turkish bow and arrows are very distinct and durable compared to their counterparts with regard to both building methods and shooting techniques.

Sultan İkinci Bayezid'i ok ile avlanırken tasvir eden bir minyatür.

A miniature depicting Sultan Bayezid II hunting with arrows.

Türk Yayları ve Okları Bir Deha Örneği

Turkish Bow and Arrows are Works of Genius

☰ / 📷 TIMUÇİN BALLIOĞLU (SPORCU)

Timuçin Ballıoğlu (Athlete)

TR

Ok ve yay yapımında ehil olan Türkler, yaylarını mürekkep (karışık) ve kompozit (birleşik) birçok malzemeyi birleştirerek meydana getirdiler. Yayların kompozit yapıda olması, okların çıkışlarını arttırarak daha uzağa gitmesini sağlar. Türk yayları, akça ağaç, boynuz, tendom ve balık tutkalının birleşiminden meydana gelir. Türkler, at üstüne seyahat ettiklerinden atışları daha güçlü hâle getirmek için kısa yaylar yapmayı tercih ettiler. Yay ve oka hâkimiyet sağlamış bir millet olan Türkler, iki elle 360 derece atış yapabilirler. Kendine özgü bir yapıya sahip olan Türklerin yay ve okları, bir deha örneğidir. Oklar, hafif, kısa ve endamlıdır. Söz konusu oklar temren dibi piriç / boynuz rondelalar veya sinir ile sağlamlaştırılır. Yapımında ağırlıklı olarak çam, diş budak, gürgeç gibi hafif ve sert ağaçlar tercih edilirdi. Okların hedefe düzgün şekilde gitmesi için arka kısmına kuğu, kerkenez, karga ve güvercin tüylerinden yapılan ve "yelek" adı verilen bir de kuyruk takılır.

EN

Turks who were competent in bow and arrow making, combined many mixed and composite materials to make bows. Composite bows enhance shooting and this way arrows travel further. Turkish bows are a combination maple wood, horn, tendom and isinglass. Because Turks travelled on horseback, they preferred to build shorter bows for stronger shots. At the same time, Turks had such good command of bow and arrow that they could shoot 360 degrees with both hands.

Turkish bow and arrows with authentic forms, are works of genius. Arrows are light, short and graceful. The bottoms of arrowheads are reinforced with distance rings or strings made of brass/horn. Light and sturdy trees as pine, ash wood, hornbeam were mainly preferred for making arrows. A tail called "yelek" made of swan, kestrel, crow and pigeon feathers were attached to the tail end of arrows for them to properly fly to their targets.

Okmeydanı'na Ününü Veren Menzil Atışları

Range Shots Okmeydanı is known for

☞ Z. METİN ATEŞ (DÜNYA GELENEKSEL OKÇULUK FEDERASYONU)

Z. Metin Ateş (World Traditional Archery Federation)

TR

Türklerden en çok ilgiyi nişancılık ve ok müsabakaları görmüş, meydanlar tahsis edilmiştir. Osmanlı coğrafyasında sayılan 36'yı bulan ok meydanları içinde şüphesiz en meşhuru İstanbul Okmeydanı'dır. Fetih sonrası okçuluğun kurumsallaştığı Okmeydanı'na bu ünü veren de menzil atışlarıdır. Zor ve nadiren alınabilen izinler sonrası yapılabilen bu atışlarda imparatorluğun en iyi okçuları kıyasıya rekabet etmiş, efsaneleşmişlerdir. 50 menzilde, 300'e yakın rekor, sicil defterlerine kaydedilmiştir. Ancak daha değerli kanıtlar ise okun düştüğü yerde yükselen ve mihrabı atışın yapıldığı yere doğru bakan menzil taşlarıdır. Bugün 30'dan fazlası ayakta kalabilen bu taşlar atıcının adı, ok ve yay ustası, hava durumu, atışın yapıldığı tarih, mesafesi gibi birçok konuda bilgi veren birer sanat eseridir de aynı zamanda. Günümüzde menzil atışları canlandırılmaya çalışılırken, ecdadın bıraktığı bu abidevi belgeler de yeri ve yönü muhafaza edilerek restore edilmelidir.

EN

The most popular sports were marksmanship and arrow shooting matches, and squares for Turkish people. There were around 36 arrow shooting ranges across the Ottoman lands but the most famous was undoubtedly Okmeydanı in Istanbul. After the conquest, archery was institutionalized, and Okmeydanı became famous with arrow shooting games. In these games held by permission that were rarely obtained with difficulty, the best archers of the Empire would compete and become legends. Nearly 300 records in 50 registered ranges, can be found in registry books. But more valuable proofs are milestones erected at the points where arrows fell which face the direction the arrow was shot from. More than 30 of these milestones still stand today, and they are also works of art that provide information such as the name of the shooter, name of bow and arrow maker, weather, the date and distance of the shot. Today there are efforts to revive arrow shooting games, and these monumental proofs inherited from our ancestors must be restored as their original place and direction preserved.

Menzil Taşı.
Menzil Stone.

Küllerinden Yeniden Doğan Geleneksel Okçuluk

Traditional Archery Rising From Its Ashes

ERCAN SİPAHİ AKGÜL (OKÇULUK VE BİNİCİLİK EĞİTMENİ)

Ercan Sipahi Akgül (Archery and Riding Instructor)

TR

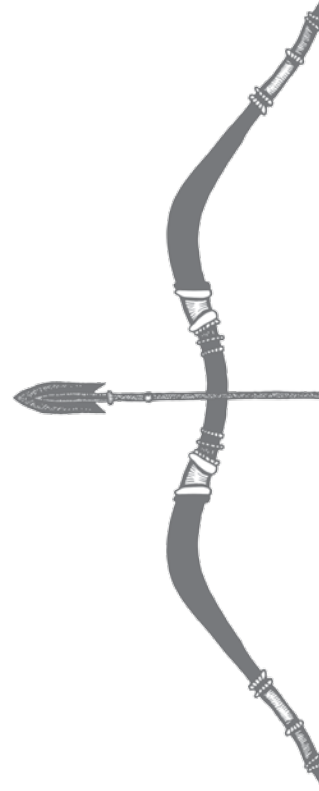
Kültürümüzün ve genetik kodlarımızın ayrılmaz parçaları at ve ok. Öyle ki Batılı tarihçiler Türklerden bahsederken, Türkler demek yerine çoğu zaman “okçu toplumlar” demeyi tercih etmiş. Yaklaşık 10 sene öncesinden başlayarak, yeniden küllerinden doğan “geleneksel okçuluk”, bugün çok hızlı bir şekilde yayılarak, benimsenerek ve sevilerek büyük kitlelere ulaştı. Odaklanma, konsantrasyon, berrak bir zihin gibi özelliklere ihtiyaç duyulan okçuluk, doğada ve geniş alanlarda yapılan müsabakaları ile de festival havası yaşıyor. Spor ve tarihsel birikimi bir arada bulunduran okçuluk, günümüz insanı için kendisine yeni ufuklar açabilecek harika bir uğraş. Okçuluğa başladığınızda okçuluk ile sınırlı kalmayacak, kendinizi tarih, eski silahlar, kostüm - aksesuar kültürü, bunların yapım teknikleri gibi birçok ilgi alanının içinde bulacaksınız.

EN

The inseparable parts of Turkish culture and our genetic codes are horses and arrows; such that when Western historians speak of Turks, they often prefer referring to Turks as "Archer societies". "Traditional archery" which began to rise from its ashes nearly 10 years ago, has reached wider masses today by spreading rapidly, being embraced and loved, and has a potential for dozens of times more athletes. Archery that requires focus, concentration, and a clear mind, is practised in wide open areas or in nature, and this way, the competitions take place in a festival atmosphere.

A combination of sports and historical background, archery that broadens horizons is a great occupation for modern people. When you take interest in archery, you also take interest in many other areas such as history, old weapons, costumes, accessories culture, and techniques for making these.

Atlı Okçuluk Türklerin Öncülüğünde Dünyaya Yayıldı

Mounted Archery Led by Turkey, Spread to the World

İRFAN GÜRDAL (ANKARA ATLI OKÇULUK GENÇLİK VE SPOR KULÜBÜ BAŞKANI)

İrfan Gürdal (Head of Ankara Mounted Archery Youth and Sports Club)

TR

Türklerle ait bir kültür mirası olan atlı okçuluk, İskit, Avar Hun gibi ön Türk kavimleri ile başlayıp Osmanlı döneminde en nitelikli hâline ulaşmış bir kültürdür. Son iki asırda kesintiye uğramış olan bu kültür, bir spor dalı olarak dünyada ve Türkiye’de 21. yüzyıl başlarından itibaren tekrar gelişmeye başlamıştır. Türk milletinin öncülüğü ile dünyaya yayılan atlı okçulukta Türkiye’nin günümüzde de önemli bir yere sahip olması oldukça sevindiricidir. Atlı okçuluk, görselliği yüksek, elit, heyecanlı ve estetik bir spor olmanın yanı sıra kıyafet, teçhizat ve ritüelleri açısından köklü bir kültürün yaşatılması ve tanıtılmasını da amaçlar. Ankara Atlı Okçuluk Gençlik ve Spor Kulübü Derneği, bu kültürü yaşatmak ve gençlere aktarmak amacı ile 2012 yılında kurulmuştur. Türk atçılığının ve cenk sanatlarının dünyada hak ettiği yeri yeniden bulmasını sağlamak, ecdadımıza bir vefa borcumuzdur.

EN

A Turkish cultural heritage, mounted archery emerged with Proto Turkish clans such as Scythians, Avars, Huns and attained its most sophisticated form in the Ottoman period. This practice abandoned in the last two centuries, started to develop as a sports discipline once again in the world and Turkey from early 21st century. Mounted Archery was led by the Turks and spread to the world, and it is pleasing to see that today Turkey still has an important place in this discipline. Mounted archery is a highly aesthetic, elite, exciting sport and also has the mission of surviving and promoting a well-established culture with its attire, equipment and rituals. Ankara Mounted Archery Youth and Sports Club Association was founded in 2012 to survive this culture and pass it down to younger generations. It is duty of loyalty to our ancestors to bring Turkish archery and martial arts to the place they deserve in the world.

Yunus Emre Enstitüsünün Makedonya'daki Geleneksel Türk Okçuluğu Faaliyetleri

Yunus Emre Enstitüsü's Traditional Turkish Archery Activities in Macedonia

TR

Balkan coğrafyasının fethinin ok ve yay ile gerçekleşmesi ve Türk kültürünün tanıtımının önemli bir aracı olan okçuluğun kültürel bir değer ve spor dalı olarak Balkanlarda yeniden canlandırılması amacıyla Yunus Emre Enstitüsü Türkoloji Projesi kapsamında Makedonya'da görev yapan Sakarya Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Selçuk Kürşat Koca'nın hazırladığı "Balkanlarda Geleneksel Türk Okçuluğunun Yeniden Canlandırılması" projesi 2016 yılında hayata geçirildi. Proje kapsamında geleneksel Türk okçuluğunu tanıtıcı faaliyetler

Yunus Emre Enstitüsü Archery Club in Skopje won the first place in the 2nd Traditional Avasım Turkish Games Festival participated by contestants from 35 countries

EN

As the Balkan region was conquered with bow and arrow, it is important to revive archery, an important means to promote Turkish culture, as a cultural value and sports discipline in the Balkans. Sakarya University Faculty Member Assoc. Dr. Selçuk Kürşat Koca who serves in Macedonia under the Turcology Project, prepared the "Revival of Traditional Turkish Archery in the Balkans Project" which was realized in 2016. In the scope of the project, activities were organized to promote Traditional Turkish Archery

Üsküp Yunus Emre Enstitüsü Okçuluk Kulübü, 35 ayrı ülkeden yarışmacıların katıldığı 2. Geleneksel Avasım Türk Oyunları Festivalinde birincilik kazandı.

TR

yapılarak tarihî Üsküp Türk Çarşısı ve 16. yüzyılda Türkler tarafından yapılmış bir kervansaray olan Kurşunlu Han'da bir eğitim programı hazırlandı. Yaklaşık 150 kursiyerin başvurduğu ve haftada iki gün verilen kurslarda Koca tarafından "Okçuluk Tarihi", "Okçuluğun Kültürel Boyutları", "Okçuluk Malzemeleri", "Ok ve Yay Yapım Teknikleri" ve "Ok Atış Teknikleri" dersleri verildi. Kültürel öneme sahip geleneksel Türk okçuluğunun uygulamalı olarak öğretildiği derslerde öğrencilerin kas gelişimi için öncelikle kepaze eğitimi verildi. Dünyanın farklı ülkelerinde gerçekleşen geleneksel sporlar ve geleneksel okçuluk yarışlarına Yunus Emre Enstitüsünü temsil katılan Üsküp Yunus Emre Enstitüsü Okçuluk Kulübü, 35 ayrı ülkeden yarışmacıların katılımıyla 7-9 Temmuz 2017 tarihlerinde Kahramanmaraş'ta gerçekleşen 2. Geleneksel Avasım Türk Oyunları Festivali kapsamında düzenlenen "Yabancı Ülkeler Arası Açılış Yarışları"nda birinci olarak uluslararası bir başarıya da imza attı.

EN

and a training program was also held in the historical Skopje Turkish Bazaar and Kurşunlu Han, a caravansary built by Turks in the 16th century. Nearly 150 trainees applied to training held two times a week, and Koca gave History of Archery, "Cultural Dimensions of Archery", "Archery Materials", "Bow and Arrow Making Techniques" and "Arrow Shooting Techniques" lessons. First, students trained with loose bows for muscle development in the lessons where traditional Turkish archery with cultural significance was taught in practice. Skopje Yunus Emre Enstitüsü Archery Club that represents Yunus Emre Enstitüsü in traditional sports and traditional archery competitions organized in various world countries, competed in the 2nd Traditional Avasım Turkish Games Festival held in Kahramanmaraş between July 7-9 2017 with participation of contestants from 35 countries and achieved an international success by winning the first place in the "Opening Games Between Foreign Countries".

Türk Okçuluğu Dünya Sahnesinde

Turkish Archery on World Stage

TR

Başta okçuluk olmak üzere ata sporlarının millî, tarihî, sportif, sanatsal, kültürel ve eğitim nitelikleriyle kavranması ve kültürel bir bilinç olarak benimsenmesi için çalışmalar yürüten Okçular Vakfı ile 5 kıtada, 61 ülkede 54 Enstitüyle Türkiye'nin birikimini ve değerlerini dünyaya sunan Yunus Emre Enstitüsü, Türk okçuluğunu dünyaya tanıtmak için Kemankes Projesi'ne imza atıyor. İlk yılı itibarıyla 16 ülkede hayata geçecek proje, Almanya, Bosna-Hersek, Fas, Filistin, İran, Japonya, Katar, Kazakistan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Lübnan, Malezya, Mısır,

Okçular (Archers) Foundation and Yunus Emre Enstitüsü have set off to introduce Turkish archery to the world.

EN

Okçular Foundation that works for ancestral sports, primarily archery, to be understood with their national, historical, sportive, artistic, cultural and educational aspects and embraced as a cultural awareness, and Yunus Emre Enstitüsü that presents the wealth and values of Turkey with 54 Enstitü centres in 61 countries in 5 continents, realize the Kemankes Project to promote Turkish archery around the world. The project to be carried out 16 countries in its first year, will begin with traditional Turkish archery training in İstanbul Okçular Foundation Sport and Culture Centre with participation of athletes from Yunus Emre Enstitüsü centres in

Okçular Vakfı ve Yunus Emre Enstitüsü, Türk okçuluğunu dünyaya tanıtmak için yola çıkıyor.

TR

Polonya, Sırbistan, Sudan ve Ürdün'deki Yunus Emre Enstitülerinden gelecek sporcuların İstanbul Okçular Vakfı Spor ve Kültür Merkezinde alacakları geleneksel Türk okçuluğu eğitimi ile başlayacak. Kemankeş projesi, Türk okçuluğunu tüm dünyaya tanıtmayı yanı sıra bu ata sporumuza yeni sporcular kazandırmayı da hedefliyor. Genç sporcular, Fatih Sultan Mehmet Han'ın fermanı ile Ok Meydanı'nda kurulmuş bir ilim, irfan yuvası olan ve vakıf kültürüyle yüzyıllar boyunca hizmet vermiş Okçular Tekkesi'nin bulunduğu tesislerde hem yoğun bir okçuluk eğitimi alacak hem de Türk kültürünü, kendi tarihî atmosferi içinde yaşama şansı bulacaklar. Tesislerde açık ve kapalı antrenman sahaları, eğitim sınıfları, kondisyon salonu, kafeterya ile dünyada sadece okçuluk sporuna tahsis edilmiş en büyük atıcılık parkuru yer alıyor. Yoğun eğitimin ardından ülkelere dönecek olan sporcular, bulundukları ülkelerdeki Yunus Emre Enstitülerinde hazırlanan sınıflarda "Geleneksel Türk Okçuluğu" müfredatı kapsamında kendileri için hazırlanan kaynaklarla ve hepsi el yapımı olan okçuluk malzemeleriyle ilgililere kurs hizmeti verecek ve böylece projenin ikinci aşamasına geçilmiş olacak. Yunus Emre Enstitülerinde Türk kültürüne ilgili duyan herkes, belirlenen vakitlerde okçuluk sınıflarında eğitim alabilecek ve atış talimi yapabilecek. Projenin bir diğer aşaması ise 16 ülkede geleneksel Türk okçuluğuna dair yapılacak olan seminer, sergi ve performans gösterilerinden oluşuyor. Yunus Emre Enstitülerinde, okçuluk kursları devam ederken ata sporumuzu daha geniş kitlelere duyurabilmek ve sevdirebilmek adına 16 ülkeye ilmiyle ve alandaki çalışmalarıyla bilinen hocalar, ok atıcılığındaki becerisi ve ustalığıyla bilinen isimler giderek seminer ve performans gösterisi faaliyetlerinde bulunacaklar. Yapılacak sergiler ile de geleneksel Türk okçuluğu tarihiyle, kültürüyle ve tüm incelikleriyle gözler önüne serilecek.

OKÇULAR İSTANBUL'DA YARIŞACAK

Kemankeş Projesinin son aşaması ise Yunus Emre Enstitülerinde okçuluk kurslarına katılan kişilerin İstanbul'da düzenlenecek olan büyük yarışmada hünelerini sergilemeleriyle tamamlanacak. 16 ülkedeki okçuluk kurslarına katılan en başarılı kursiyerler, YEE her yıl 60'a yakın ülkeden 700 öğrenciyi misafir ettiği Türkçe Yaz Okulu programına katılma hakkı kazanacak ve bir ay boyunca alacakları Türkçe eğitiminin yanı sıra birçok tarihî, coğrafi ve kültürel mekânı gezecek; ebru, çömlek, yemek, bağlama, halk oyunları gibi kültürel kurslara da katılacaklar. Okçular Vakfı ve Yunus Emre Enstitüsü'nün düzenleyeceği yarışmaya katılan sporcular hem bireysel hem de takım olarak yarışacaklar.

EN

Germany, Bosnia-Herzegovina, Morocco, Palestine, Iran, Japan, Qatar, Kazakhstan, Turkish Republic of Northern Cyprus, Lebanon, Malaysia, Egypt, Poland, Serbia, Sudan and Jordan. Kemankeş project aims not only to introduce Turkish archery to the world, but also to bring new athletes to our ancestral sport. Young athletes will receive an intensive archery training in the facilities where Okçular Lodge, established in Ok Square upon a decree by Sultan Mehmet the Conqueror, is located. Okçular Lodge is a centre of science and knowledge that has served for centuries with foundation culture, and athletes will get the opportunity to experience Turkish culture in an authentic atmosphere. The facilities include open and closed training areas, training classes, fitness hall, cafeteria and the largest shooting range in the world dedicated to archery.

The athletes who will return to their countries after intensive training, will train archery enthusiasts in courses held within the context of "Traditional Turkish Archery" curriculum in classes prepared at Yunus Emre Enstitüsü centres in their respective countries using sources and entirely hand-made archery materials which is the second phase of the project. Anyone interested in Turkish culture may receive training in archery classes at certain times at Yunus Emre Enstitüsü centres and make target practice. Another phase of the project consists of seminars, exhibitions and performances on traditional Turkish archery to be organized in 16 countries. While archery courses continue at Yunus Emre Enstitüsü centres, the teachers known for their knowledge and studies in the field, and figures known for their mastery and skill in shooting will visit centres and participate in activities such as seminars and performances in order to introduce our ancestral sport to larger masses and make it popular. With the exhibitions, traditional Turkish archery will be displayed with its history, culture and all its finesse.

ARCHERS TO COMPETE IN ISTANBUL

The last phase of the Kemankeş Project will be complete when people who will have participated in archery courses held at Yunus Emre Enstitüsü centres, demonstrate their skills in the major competition to be organized in Istanbul. The most successful trainees who will attend the archery courses in 16 countries, will be qualified to participate in the Turkish Summer School program in which Yunus Emre Enstitüsü hosts around 700 students from nearly 60 countries each year, and will visit a number of historical, geographical and cultural sites as well as receiving Turkish language instruction for one month. They will also participate in cultural courses such as marbling, pottery, cooking, bağlama, and folk dances. The athletes to participate in the competition organized by Okçular Foundation and Yunus Emre Enstitüsü will compete both individually and as a team.

Darüşşifadan Şehir Hastanelerine Şifa Dağıtan Anadolu

From Hospital to City Hospitals Anatolia that Offers Healing

TR

FATİH YENİLMEZ

Sağlıklı bir hayat sürmek herkesin ortak gayesi. Hasta olduktan sonra ise hastane kapısına dayanmak yine ortak eylemlerimizden. Halk arasında “Allah düşürmesin, eksik de etmesin” tabiri hastaneler için biçilmiş kaftan. Bu minvalde geçmişten günümüze devletler, halkın sağlıklı yaşaması için çeşitli kurumlar teşekkül etmişler. Selçuklular ve Osmanlılar da “İnsanı yaşat ki devlet yaşasın.” düsturu ile sağlık kurumlarına çok önem vermişti. Bugün de ülkemizde sağlık alanında çok büyük gelişmeler ve iyileşmeler yaşanıyor. Bu gelişmelerin son halkasını

The Seljuks and Ottomans also placed great emphasis on health institutions based on the motto “Keep people alive so that the state survives”

EN

It is a common goal for everyone to lead a healthy life. It is again common to visit a hospital once we get sick. People say “God forbid from having to go to hospital, also may there always be hospitals” which is a suitable expression. Institutions have been founded for people to lead healthier lives from past to this day. The Seljuks and Ottomans also attached great importance to health institutions based on the motto “If people live, so will the state”. Today, there are major developments and improvements in the field of health in Turkey. The latest of these developments is the city

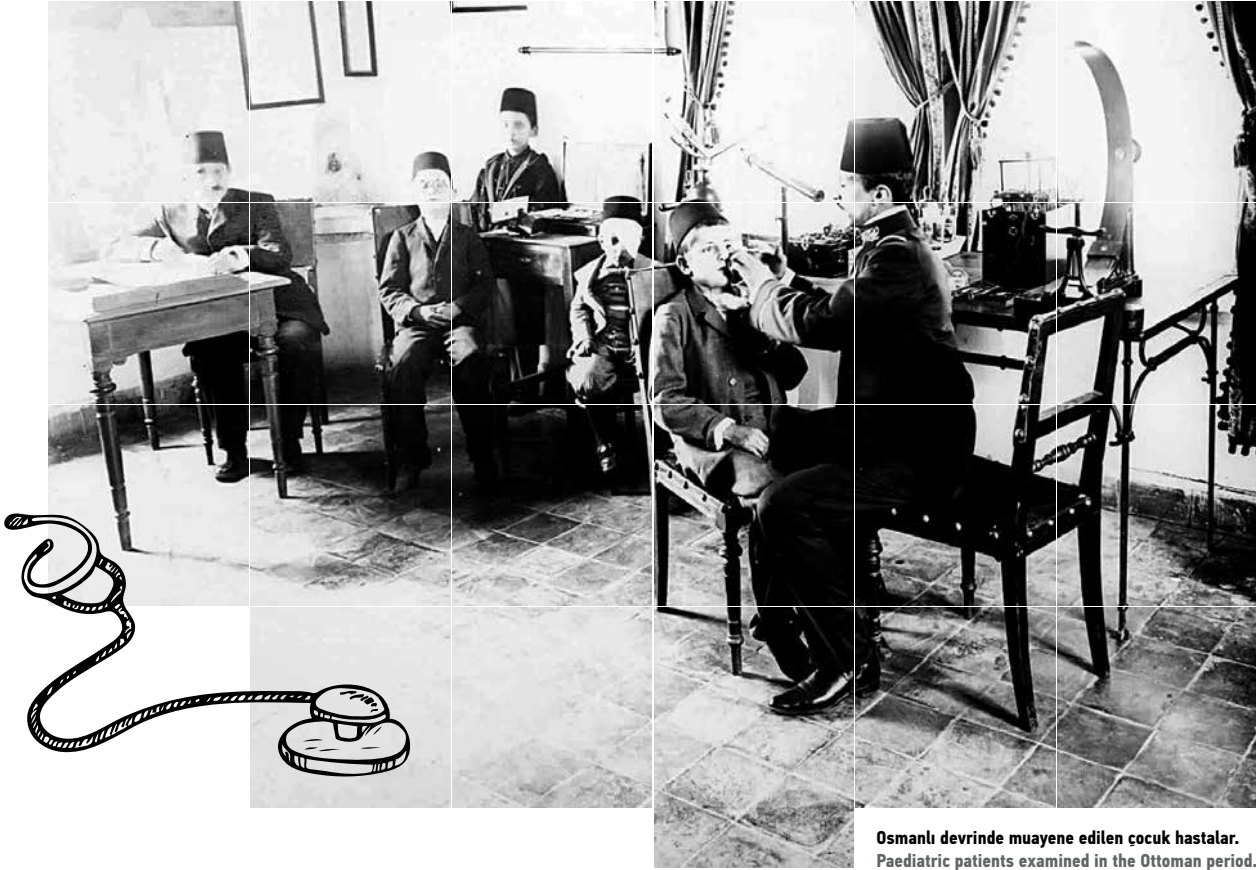

Selçuklular ve Osmanlılar “İnsanı yaşat ki devlet yaşasın.” düsturu ile sağlık kurumlarına çok önem vermişti.

Sultan İkinci Abdülhamid tarafından yaptırılan Hamidiye Etfal Hastanesi.

Hamidiye Etfal Hospital opened by command of Sultan Abdulhamid II.

Osmanlı devrinde muayene edilen çocuk hastalar.
Paediatric patients examined in the Ottoman period.

TR

da şehir hastaneleri projesi oluşturuyor. Günümüzün gelişmelerine bakmadan önce geçmişe göz atmakta ise fayda var.

ŞIFANIN KAPISI: DARÜŞŞİFA

Malazgirt Savaşı (1071) ile Anadolu'yu yurt edinen Türkler, çeşitli imar faaliyetlerine giriştiler ve günümüze miras kalan birçok teşkilat ve anıtsal yapıya imzalarını attılar. Bu yapılan icraatlar çok geniş alanlarda tesirini göstermişti. Başta dinî yapılar olmak üzere eğitim, sağlık ve sosyal sahada hizmet veren kurumlar inşa etmişlerdi. Bu kurumların başında darüşşifalar gelir. Günümüz hastanelerinin karşılığı olan darüşşifalar, Türk-İslam vakıf kültürü içerisinde önde gelen sosyal yardım kuruluşları arasındadır. Tıbbi uygulamalara yönelik özel bir mimari tarzla ve toplumun sağlık gereksinimlerinin karşılanması için yapılan bu kuruluşlar, varlıklarını vakıflar sayesinde koruyup sürdürmüşlerdir. Günümüzün hastane ve tıp eğitimi verilen yerleri niteliğindeki bu kurumlar farklı isimlerle (şifahane, بیمارستان, darüssihha, darülafiye, me'menulistirahe, darüttib, darülmerza, şifaiyye, بیمارخانه, timarhane, darüşşifa) tıp tarihimizde yerlerini almışlardır.

EN

hospitals project. It is beneficial to take a glance at the past before discussing modern developments.

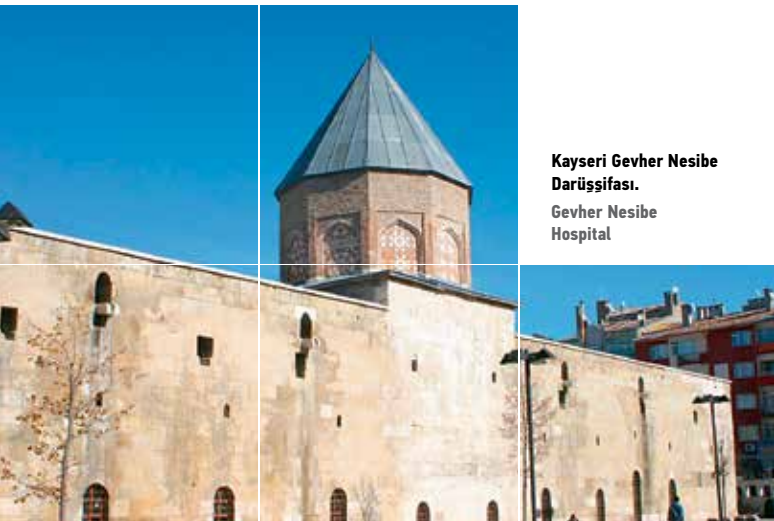
THE GATE TO HEALING: DARÜŞŞİFA

Turks who adopted Anatolia as their homeland with the Battle of Manzikert (1071), undertook various reconstruction activities and founded numerous organizations and monumental structures that have survived to this day. These activities greatly influenced a wide scope of areas. They mainly built religious buildings as well as structures to serve in education, health and social welfare fields. Darüşşifa (Hospitals) are the most important ones among these. Darüşşifas, hospitals in today's context, were leading social welfare centres in Turkish-Islamic foundation culture. These institutions built to cater to health needs of the society with special architectural approach for medical practices, have been maintained and survived by their own foundations. These institutions that are today's hospital or medical schools, are referred to with different names in Turkish history of medicine (Şifahane, بیمارستان, darüssihha, darülafiye, me'menulistirahe, darüttib, darülmerza, heifiyye, بیمارخانه, madarhane, darüşşifa). Founded by the

TR

Selçuklular zamanında ortaya çıkan darüşşifalar, Türk tıp tarihi açısından büyük önem taşımaktadırlar. Kaynaklara göre ilk Selçuklu hastanesi ve medresesi Selçuklu Sultanı Alparslan zamanında günümüz İran sınırları içerisindeki Nişabur'da tesis edilmişti. Daha sonraları Anadolu coğrafyasında da birçok şifa yuvası inşa edildi. Bunların içerisinde Anadolu Selçuklu Sultanı İzzeddin Keykavus tarafından 1217 yılında yaptırılan ve kitabesi günümüze kadar gelen Sivas Darüşşifası hakkında hem mimari hem sanat tarihi hem de tıp tarihi açısından pek çok araştırma yapılmış ve önemli bilgilere ulaşılmıştır. Bugüne ulaşabilen Selçuklu darüşşifalarından bazılarını şu şekilde sayabiliriz: Kayseri'de Gevher Nesibe Darüşşifası ve Giyasiyye Tıp Mektebi (1205), Sivas'ta Keykâvus Darüşşifası (1217), Konya Darüşşifası (1217-1236), Divriği'deki Behram Şah'ın kızı Turan Melik'in Hastanesi (1228), Çankırı'da Selçuklu Emirlerinden Atabey Ferruh Darüşşifası (1235), Kastamonu'da Ali Pervane'nin Darüşşifası (1272), Tokat'ta Pervane Bey'in Darüşşifası (1275), Turan Melik Sultan'ın Divriği'de inşa ettirdiği Darüşşifa (1288)...

Selçuklularda olduğu gibi Osmanlılar da fethettikleri yerlerde sağlık kurumları ihya etme geleneğini sürdürdüler ve Selçuklu dönemi darüşşifalarını örnek aldılar. Bu kapsamda ilk Osmanlı darüşşifası Yıldırım Bayezid tarafından Bursa'da tesis edildi. Fetihle birlikte payitaht İstanbul'da ise ilk İstanbul darüşşifasını Fatih Sultan Mehmet, Fatih Külliyesi bünyesinde inşa ettirdi. Osmanlı'nın başşehirleri dışındaki ilk darüşşifası ise sancak beyliği Manisa'da yaptırılmıştır. Osmanlı'nın sağlık kurumlarına verdiği önem devletin yıkılışına kadar devam etmiştir. Özellikle Sultan İkinci Abdülhamid devrinde birçok farklı türde ve kesime hitap eden hastaneler açılmıştır.

Kayseri Gevher Nesibe Darüşşifası.
Gevher Nesibe Hospital

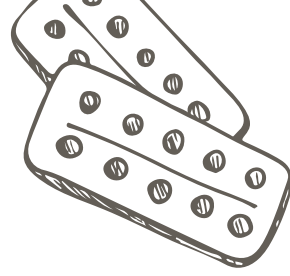
EN

Sultan İkinci Abdülhamid devrinde birçok türde ve farklı kesimlere hitap eden hastaneler açılmıştır.

EN

Seljuks, Darüşşifas are of great importance in Turkish history of medicine. According to the sources, the first Seljuk hospital and madrasah were established in the period of Seljuk Sultan Alp Arslan in Nishapur, today within the borders of Iran. Later, many nursing homes were built in Anatolian region. A number of architectural, artistic and history of medicine researches have been conducted on Sivas Darüşşifa built by command of Anatolian Seljuk Sultan Izzeddin Kaykaus (1217) whose epigraph has come until today, and important information has been attained. Some of Seljuk hospitals that still stand today are Gevher Nesibe Hospital and Giyasiyye Medical School in Kayseri established (1205), Keykâvus Hospital in Sivas in established (1217), Konya Hospital between years (1217-1236), Behram Shah's daughter Turan Melik's hospital in Divriği (1228), Atabey Ferruh Hospital a Seljuk Emir in Çankırı established (1235), Ali Pervane's Hospital in Kastamonu established (1272), Pervane Bey Hospital in Tokat established (1275), Turan Melik Sultan's Hospital built (1288) in Divriği...

Like the Seljuks, Ottomans continued the tradition of establishing health institutions in conquered lands, and they took Seljuk-era hospitals as an example.

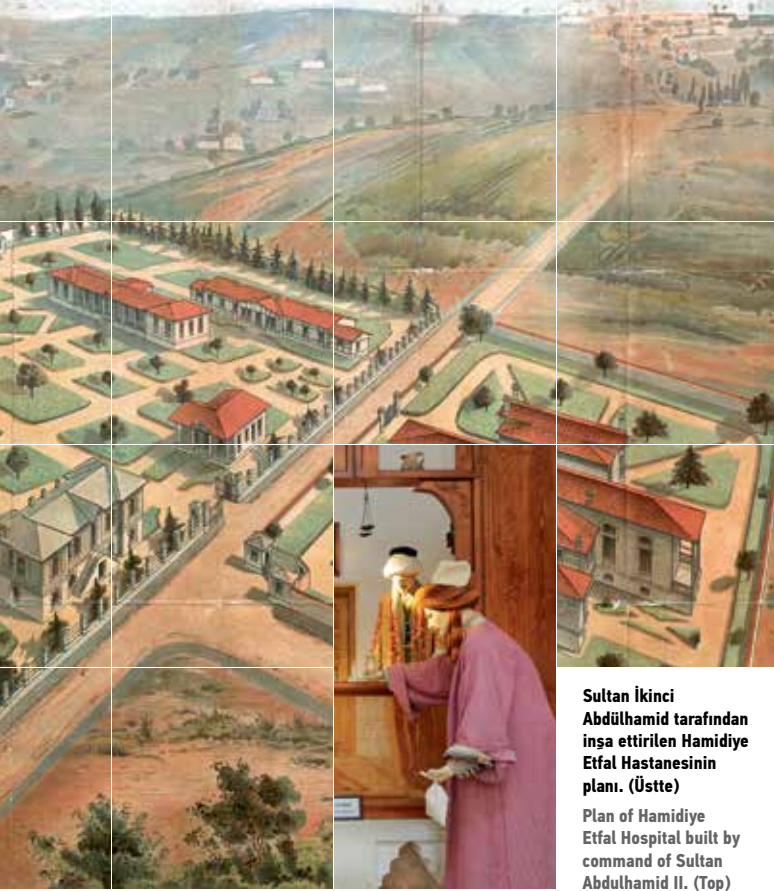

EN

In this context, the first Ottoman hospital was established in Bursa by Yıldırım Bayezid I. With the conquest, Sultan Mehmed the Conqueror established the first hospital in capital Istanbul in Fatih Social Complex. The first hospital outside Ottoman capitals, was built in Manisa. Ottomans placed importance on health institutions until the state declined. Especially during the reign of Sultan Abdulhamid II, various kinds of hospitals that served to various segments were established.

FROM STATE HOSPITALS TO CITY HOSPITALS

In recent year, Turkey has increasingly made efforts to build the future with the accumulation and strength gained from the past. Within this direction, we focus on health care moves to prosper with regard to welfare. The unwelcome situation of recent times has been improved thanks to health institutions integrated with technology. City hospitals are the latest of Turkey's improvements in this area, which has achieved a level in the field of health spoken about the world. City hospitals designed and built by the Public-Private Partnership, opens a new period in health care. Within the scope of the project, private sector contractors will be obliged to first build and then manage city hospitals which will be established by public-private partnership. After completing construction, the Ministry of Health will become tenant in city hospitals and the building company will receive the letting value from the public. The private sector will operate the hospitals for 25 years before handing over the public and with this model it is aimed to provide high-quality services in health institutions. Mersin City Hospital was the first hospital completed under Turkey's city hospitals program. This hospital that has the concept

Sultan İkinci Abdülhamid tarafından inşa ettirilen Hamidiye Etfal Hastanesinin planı. (Üstte)

Plan of Hamidiye Etfal Hospital built by command of Sultan Abdulhamid II. (Top)

In Sultan Abdulhamid II period, hospitals in various branches that serve various segments were opened.

TR

DEVLET HASTANELERİNDEN ŞEHİR HASTANELERİNE

Geçmişten alınan birikim ve güçle geleceği inşa etme çabası son yıllarda giderek artmaktadır. Bu amaçla refah düzeyini arttıracak sağlık hamlelerine ağırlık verilmektedir. Yakın zamanların naoh durumları yerini teknolojiyle entegre sağlık kurumlarına bırakmış durumda. Sağlık alanında dünyada adından söz ettirecek bir seviyeye ulaşan Türkiye'nin bu alandaki gelişmelerinin son halkasını şehir hastaneleri oluşturuyor.

Kamu - özel sektör ortaklığı (Public Private Partnership) ile projelendirilerek yapılan şehir hastaneleri sağlık alanında yeni bir dönemi beraberinde getiriyor. Proje kapsamında kamu - özel ortaklığıyla kurulacak şehir hastanelerini, özel sektör yüklenicileri önce inşa edecek sonra da hastanenin işletmesinden yükümlü olacak. İnşattan sonra ise Sağlık Bakanlığı hastanede kiracı konumunda olacak ve yapıyı inşa eden şirket kamudan kira bedeli alacak. Özel sektörün 25 yıl işlettikten sonra kamuya teslim edeceği bu modelle sağlık kurumlarının üst düzey hizmet kalitesiyle çalışması planlanıyor. Türkiye'nin şehir hastaneleri programı kapsamında

Selçuklulardan kalma Divriği Darüşşifası. Divriği Hospital dating back to Seljuk period.

Türkiye'nin şehir hastaneleri programı kapsamında tamamlanan ilk hastanesi Mersin Şehir Hastanesi oldu.

Mersin City Hospital was the first hospital completed under Turkey's city hospitals program.

TR

tamamlanan ilk hastanesi Mersin Şehir Hastanesi oldu. 3 Şubat 2017 tarihinde açılan otel konsepti ve konforuna sahip bu hastanede 5 bin kişiye istihdam sağlanıyor. Bin 300 yatak kapasitesi bulunan hastane, 51 ameliyathane ve 210 yoğun bakım yatağına sahip. Proje kapsamında 2017 yılı bitmeden 8 şehir hastanesinin vatandaşların hizmetinde olması planlanıyor.

Sağlık Bakanlığı tarafından yapılan açıklamaya göre şehir hastaneleri modeli ile toplamda 30'un üzerinde şehir hastanesi açılacak. Yapılan şehir hastanelerindeki yatak sayısının 41 bin, kamudaki toplam yatak sayısının ise zaman içinde 130 bine çıkarılacağı belirtildi. Ayrıca bu hastanelerin sağlık turizmi açısından da olumlu etkisi olacak. Afrika, Orta Doğu, Türk Cumhuriyetler ve Avrupa'dan hastaların da ağırlanması planlanıyor.

EN

and comfort of a hotel, was opened on February 3rd, 2017 where 5 thousand people are employed. The hospital has a capacity of 1300 beds, 51 operating rooms and 210 beds in the intensive care unit. As part of the project, it is planned to offer 8 city hospitals to the service of citizens before the end of 2017. According to the statement of the Ministry of Health, a total of more than 30 city hospitals will be opened with city hospitals model. It is stated that the number of beds in city hospitals will rise to 41 thousand, and the total number of beds in public hospitals will be increased to 130 thousand in time. In addition, these hospitals will also have a positive impact on health tourism. It is planned to host patients from Africa, the Middle East, Turkic Republics and Europe as well.

Gündem AGENDA

66

BİR ZAMANLAR KAHİRE
Once Upon a Time in Cairo

78

TARİHİ DOKUSUYLA ŞEHZADELER ŞEHRİ MANİSA
City of Princes with a Historical Fabric: Manisa

72

TÜRK EDEBİYATINDA POLİSİYE
Detective Fiction in Turkish Literature

90

MASALLARIYLA SAFRANBOLU
Safranbolu with Tales

YÜZYILLIK MARKALAR DERNEĞİ

Köklü Markalarımız Ülkemizin İtibarını Artırıyor

Well-established Turkish Brands Contribute to Turkey's Reputation

TR

/// EZGİ AKSEKİ İLKİ / @ ELİF İREM ZİREK

Yüzyıllık Markalar Derneğinin kuruluş amacı nedir?

Malumunuz son dönemde "marka değeri" kavramı daha çok konuşulur oldu. Yüzyıllık Markalar Derneği, en temelde somut olmayan kültürel miras değerindeki hem ticari hem de tarihî marka değerlerimizi gelecek nesillere aktarmak için kuruldu. Yüzyıllık markaların biriktirdiği kültürel, tarihî, sosyolojik ve ticari değerleri yarına taşımak, bu değerleri korumak ve elbette geliştirerek gelecek nesillere taşımak gerekiyor,

We held an interview with Yüzyıllık Markalar (Centennial Brands) Foundation Chairman of the Board Engin Tuncer about Turkish brands which are part of our culture with their centuries of experiences, and branding.

EN

What is the founding purpose of Yüzyıllık Markalar Foundation?

As you know, the concept of "brand value" is much widely discussed in the recent period. Yüzyıllık Markalar Foundation was basically founded in order to hand down intangible commercial and historical brands of Turkey which are cultural heritages, to future generations.

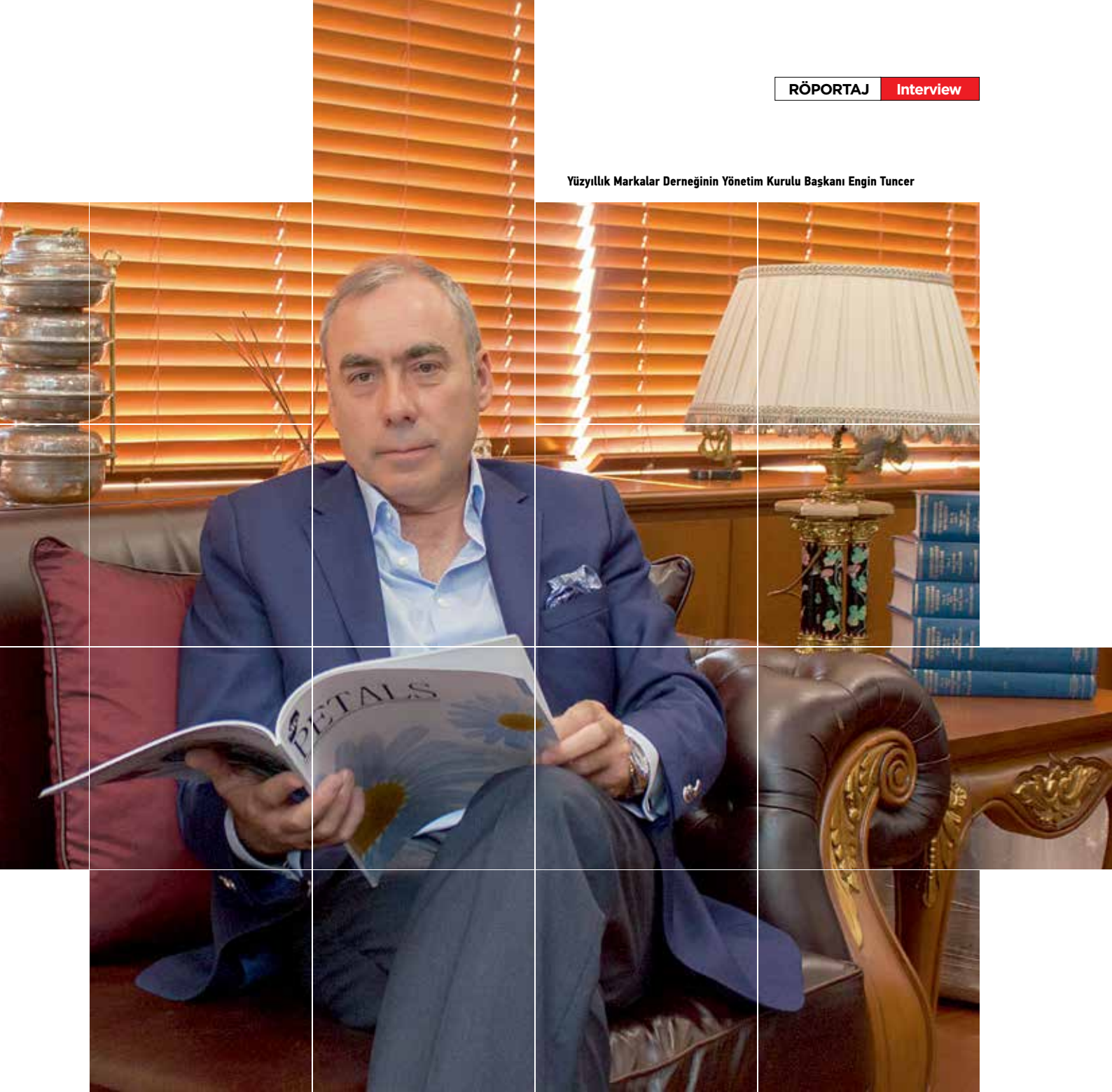
We must bring the cultural, historical, sociological and commercial values accumulated by centuries-old brands to the future, and hand these down to future generations by preserving and of course improving them, this is our goal. The fields of these brands and their centuries of experience are important, we desire more research to be conducted, and we especially think that the issue of contributing

Yüzyıllık Markalar Derneğinin Yönetim Kurulu Başkanı Engin Tuncer ile asırlık tecrübeleriyle kültürümüzün bir parçası olan markalarımıza ve markalaşmaya dair bir söyleşi gerçekleştirdik.

Yüzyıllık Markalar Derneğinin Yönetim Kurulu Başkanı Engin Tuncer

TR

hedefimiz budur. Bu markaların çalıştıkları alanlar ve yüz yıla dayanan tecrübeleri önemlidir. Bu alanda daha çok araştırma yapılmasını arzu ediyoruz ve özellikle ülkemizin itibarına katkı sağlanması konusunun da dikkate alınması gerektiğini düşünüyoruz.

Derneğinizi hangi projeler üzerine çalıştığını öğrenebilir miyiz?

Yüzyıllık Markalar Derneği üye markaları ile ilgili eğitim, seminer, bilgilendirme toplantıları gibi aktiviteler düzenliyoruz. Derneğimiz aynı zamanda kuruluşumuzun bilinirliğini artıracak çalışmalar da yapıyor. Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Türk Patent ve Marka Kurumu, Ekonomi Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Tanıtma Müşavirlikleri ve Dışişleri Bakanlığı ile iletişim hâlindeyiz. Söz konusu kurumlarla iş birliği yaparak projeler geliştiriyoruz. İstanbul Kalkınma Ajansı (İSTKA)'nın katkılan ile tüm markalarımızın, hikâye ve arşiv bilgilerini topladığımız bir platform geliştirdik: Yüzyıllık Hikâyeler www.yuzyillikhikayeler.com. Bu platforma web üzerinden ulaşılabilir ve bir de kitabımız var. Özellikle platformdaki arşiv bölümü büyük önem taşıyor. Önümüzdeki yıl için uzun zamandır hazırlığını yaptığımız bir sergi projemiz var. Bu proje için Kültür ve Turizm Bakanlığı ile de görüşme hâlindeyiz. Yaz aylarında iki önemli araştırma projemiz devam ediyor. Bu projelerimiz, Türkiye'deki yüz yılı aşkın süredir var olan markalar ve yüz yıllık markaların başarı faktörleri ile ilgili araştırmalar.

EN

to our country's reputation, should be taken into consideration.

Can you explain the projects your foundation carries out?

Yüzyıllık Markalar Foundation organizes activities such as trainings, seminars, informative meetings for member brands. At the same time, our foundation makes efforts to improve the recognition of our organization. We are in touch with the Ministry of Science, Industry and Technology, Turkish Patent and Trademark Authority, Ministry of Economy, Ministry of Culture and Tourism, Cultural Promotion Offices and Ministry of Foreign Affairs. We develop projects through collaborating with such institutions. We have developed a platform where we collect information about stories and archives of all Turkish brands with contributions of Istanbul Development Agency (İSTKA): Century-old Stories www.yuzyillikhikayeler.com. This platform is on web and we also have a book. Particularly, the archive section on the platform is of great importance.

We have an exhibition project for the coming year, we have been preparing for a long time. We also hold talks with the Ministry of Culture and Tourism for this project. Two important research projects are carried out during summer months. These projects are researches on brands that have existed in Turkey for more than a hundred years and the factors behind the success of centennial brands.

Why do you think it is important to be a centennial brand?

Branding requires time and depth. We must defy

Yüzyıllık Markalar Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Asude Alkaylı.

The Centennial Brands Foundation Member of the Board of Directors
Asude Alkaylı.

TR

Yüzyıllık marka olmak sizce neden önemli?

Markalaşmak zaman ve derinlik ister. Sabır göstererek, zamana meydan okumanız ve gelişmeniz gerekiyor. Bu konuda fazlası ile dengeye ihtiyaç var. Bunu sağlayabilmek kolay değil eğer sağlayabildiyse çok tecrübe edinmişsiniz demektir; bundan faydalanılması gerekir. Bu faydanın en önemli sonuçlarından biri ise ülke markasına katkı sağlamak olmalı. Bildiğiniz gibi yurt içinde veya yurt dışında var olan köklü ve başarılı markalarımız ülkemizin itibarını artırıyor, Türkiye için değer yaratıyor.

Dünyayı ve Türkiye'yi kıyaslarsak markalaşma konusunda ne aşamadaysınız?

Her coğrafyanın, her kültürün dinamikleri farklı. Hangi pencereden baktığınıza göre de bu sorunun cevabı biraz değişebilir. Aşamalara gelince, çok dinamik ve genç bir nüfusumuz var geri kaldığımız veya zorlandığımız aşamaları başarı ile geçeceğimize olan inancım tam. Gelişim hiçbir zaman tamamlanmaz dolayısıyla kendimizi ve ülkemizi geliştirmek için daha çok çalışmamız gerekiyor.

Derneğin hedeflerinden bahsedebilir misiniz?

Öncelikli olarak hedeflerimiz; daha çok kişiye ulaşmak, markalaşmak, markalaşmanın önemi, strateji, itibar gibi konuların önemine dikkat çekmek. Tarihî-kültürel değerlerimiz konusunda bir farkındalık yaratmak, bunların marka değeri de çok kıymetli. Ülkemizin itibarını artıran, asırlık tecrübeleriyle kültürümüzün bir parçası olmuş markalarımızı korumak, geliştirmek ve geleceğe taşımak yegâne hedefimiz.

**Yüzyıllık Markalar
Derneği üyeleri
Cemilzade Yönetim
Kurulu Başkanı Barış
Cemiloğlu ve Vefa
Bozacısının Sahibi
Sadık Vefa.**

**Members of The
Centennial Brands
Foundation Cemilzade
Chairman of the Board
Barış Cemiloğlu and
the owner of Vefa
Bozacısı Sadık Vefa.**

**Gastro Entertainment İstanbul programına katılan Yüzyıllık Markalar Derneği,
Sürdürülebilir Başarı Ödülü'ne layık görüldü.**

**The Centennial Brands Foundation which participated in the Gastro Entertainment
İstanbul program, was awarded the Sustainable Achievement Award.**

EN

time and improve ourselves patiently. Balance is required for this issue. It is not easy to ensure; if you have, it means you have a lot of experience which should be benefited. One of the primary outcomes of this should be contributing to Turkish brand. As you know, well-established and successful Turkish brands at home and abroad, contribute to Turkey's image and create value for Turkey.

Turkey is at which stage of branding when you compare to the world in your opinion?

Every region, every culture has different dynamics. Answer to this question may slightly vary depending on your perspective. As for stages, we have a very dynamic and young population, and I strongly believe that we will pass the stages in which we have fallen behind or faced difficulty. Progress never ends, so we need to work harder to improve ourselves and our country.

Can you tell us about the goals of your Foundation?

Our primary goals are to reach more people, to become a brand, to draw attention to importance of subjects as branding, strategy, reputation. Creating awareness on historical Turkish cultural assets, and their brand value is also important. Our sole goal is to protect, improve and bring our brands to the future which improve Turkey's reputation and have become parts of our culture with their centuries of experiences.

Uzun uzun yıllar önce Nil Nehri deltasına kurulan Mısır'ın başşehri Kahire, 1300 yılı aşkın süredir hep aynı isimle anılıyor.

The capital of Egypt, Cairo was established many many years ago in Nile River delta, and it has the same name for over 1300 years.

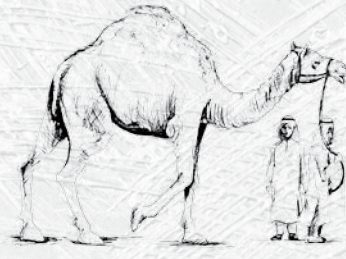
Bir Zamanlar

KAHIRE

Once Upon a Time in Cairo

EN

The largest city of the Arab world and Africa, draws all the attention with its history, with the region it was established in, and the traces of past civilizations it hosts. Are you ready to go on a little journey in the history of this one-of-a-kind city?

FIRST THERE WAS FUSTAT

In Prophet Umar's period, Islamic armies under the command of Amr ibn al-Âs conquered Egypt, and established the first Islamic city in the southern Nile delta (643) naming it Fustat. Earlier civilizations which passed into Egyptian history, had established their capitals at Fustat. First, a mosque named after Amr ibn al-Âs was built in Fustat which was the first mosque of Egypt and Africa. The mosque was followed by administrative buildings and garrisons. In short, this was a garrison city built to shelter the soldiers.

CITY OF THE ELITE: CAIRO

After this initial settlement, every state that ruled in the region built their own capitals near Fustat and their monuments in these cities. In the year 969, the Fatimids who entered Egypt, launched the construction of a palace and city walls again near Fustat, and established their capital here. The name of this new city was "Cairo" which means the oppressor and crusher of enemies. Surrounded by city walls, new city Cairo was a city only statesmen, commanders, soldiers and those at the service of

TR

Arap dünyası ve Afrika'nın bu en büyük şehri tarih geçmişi, kurulduğu coğrafya ve üzerinde barındırdığı geçmiş medeniyetlere ait izlerle bütün dikkatleri üzerine çekiyor. Bu nevi şahsına münhasır şehrin tarihinde ufak bir seyahate çıkmaya hazır mısınız?

ÖNCE FUSTAT VARDI

Hız Ömer devrinde Mısır'ı fetheden Amr b. Âs komutasındaki İslam orduları Nil deltasının güneyinde ilk İslam şehirini kurdular (643) ve şehre Fustat ismini verdiler. Mısır tarihinde yer edinebilmiş daha önceki medeniyetler de başkentlerini burada inşa etmişlerdi. Fustat'ta önce Amr b. Âs'ın ismini taşıyan bir cami inşa edildi ki bu cami Mısır ve Afrika'nın ilk camisiydi. Camiyi idare binaları ve garnizonların inşası takip etti. Kısacası burası askerlerin barınması için inşa edilmiş bir garnizon şehirdi.

SEÇKİNLERİN ŞEHİRİ: KAHİRE

Bu ilk yerleşimin ardından bölgeye hükmeden her devlet yine Fustat'a yakın mesafelerde kendi başkentlerini kurdular ve bu şehirlerde kendi eserlerini inşa ettiler. 969 yılında Mısır'a giren Fâtımîler Fustat'a yakın bir bölgede saray ve sur inşaatı başlattılar, burada başkentlerini kurdular. Bu yeni şehrin ismi düşmanlarını kahreden, onları ezip geçen anlamına gelen "Kahire"ydi. Etrafı surlarla çevrili bu yeni şehir Kahire, ancak devlet adamları, kumandanlar, askerler

Kahire'de satıcılar.
Salesmen in Cairo.

TR

ve halifenin hizmetinden bulunanların girebildiği, bunun haricindekilerin özel izinle girebildikleri bir yerd. Ayrıca Fustat halkı şehre alınmıyordu.

İSLAM ÂLEMİNİN MERKEZİ

1171'de Selâhaddin-i Eyyûbî'nin Mısır'ı ele geçirmesiyle birlikte Kahire'de Eyyûbi devri başladı. Kısa bir süre sonra da şehir Memlûk idaresine geçti. Memlûkler devrinde şehir genişleyerek büyüdü. Yeni camiler ve medreseler inşa edildi. Yine şehrin iktisadi hayatında çok önemli bir yere sahip olan Bulak Limanı da Memlûkler devrinde inşa edildi. Bağdat'ın Moğol istilasına maruz kalması Abbasilerin hilafet merkezini Kahire'ye taşımaya sebep oldu. Bu tarihten sonra da uzunca bir süre İslam âleminin merkezi oldu.

OSMANLILAR UFKTA GÖRÜNDÜ

Osmanlı'nın Klasik Çağ'da doğudaki başlıca rakibi İran'dı ve Memlûkler Osmanlı'ya karşı İran'ın yanında hareket ediyordu. İran üzerine yapılacak bir harekattan önce Memlûklere son vermek gerektiğine kanat getiren Osmanlılar, Yavuz Sultan Selim kumandasında sefere çıktılar. Memlûk Sultanı Tomanbay'a gönderilen Osmanlı elçileri, teslim olduğu takdirde kendisinin Osmanlı sultanına bağlı Mısır naibi olacağını bildiriyorlardı. Mektup bittiğinde Tomanbay elçilerin öldürülmesini emretti. Bu kez elçiye zeval olmuş, kılıç kınından çıkmıştı. İki ordu Kahire önlerinde Ridaniye isimli meydana karşı karşıya geldi. Memlûk ordusunun hızlı hareket eden ve başarılı bir şekilde taktik değiştirebilen Osmanlı ordusu karşısında pek de

EN

the caliph could enter as the others needed special permission. Moreover, the people of Fustat were not allowed in the city.

CENTRE OF ISLAM WORLD

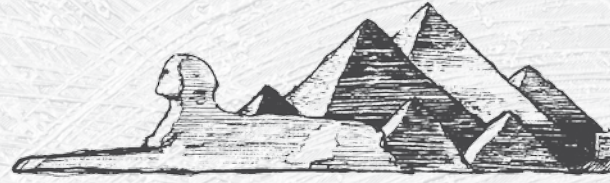
After Saladdin Ayyubid conquered Egypt in 1171, the Ayyubid period began in Cairo. Shortly after, the Mamluk started to rule in the city. During Mamluk period, the city grew and expanded. New mosques and madrasahs were built. Bulak port which was essential in city's economy, was also built during Mamluk period. When Baghdad was invaded by the Mongolian, Abbasids moved caliphate's centre to Cairo. It remained as the centre of Islam world for a long time.

OTTOMANS ON THE HORIZON

In the Classical Age, the main rival of the Ottoman Empire in the East was Iran and the Mamluks allied with Iran acting against the Ottoman. The Ottoman decided to defeat the Mamluks before a campaign on Iran, and campaigned under the command of Sultan Selim I. Ottoman ambassadors sent to Mamluk Sultan Tuman Bay, delivered him the message that if he was to surrender, he would become the Egyptian regent under the Ottoman Sultan. After the letter was read, Tuman Bay ordered the execution of messengers. He shot the messenger, and the sword was out of the sheath. Two armies confronted at the ground called Ridaniya before Cairo. Mamluk army had little chance against the Ottoman army which

Kahire Kalesi.
Cairo Citadel.

EN

could move quickly and successfully change tactics. The Ottoman army entered the city after a day of fighting (January 23rd, 1517). The battle continued inside the city for nearly three days. Consequently, the city was taken by the Ottomans. With the city, the caliphate also passed to the Ottomans, and Sultan Selim I was the first caliph of the dynasty and a servant of caliphate. Particularly in late 19th and early 20th centuries, in works by some researchers there were biased, negative impressions on the Ottoman period in Cairo. Allegedly, Cairo was the centre of a reign encompassing the entire Middle East, however it was reduced to a centre of a state in the post-Ottoman era, with diminished resources and reduced income. However, recent studies conducted on the documents in the Ottoman archives indicate that the Ottomans claimed an insignificant part of the income, and a large part of tax collected from the country was allocated to Cairo. In fact, the Ottomans built works in harmony with local architecture in Cairo instead of Ottoman architecture in order to not to interfere with city's existing architectural texture.

Kahire'nin işlek caddelerinden biri. A busy street in Cairo.

TR

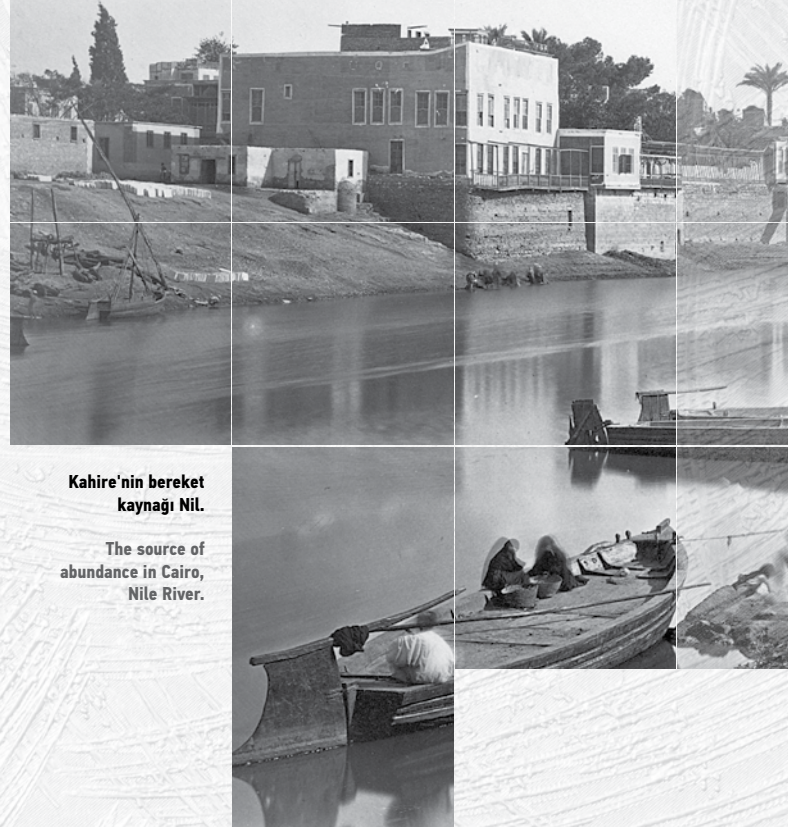
şansı yoktu. Osmanlı ordusu savaştan bir gün sonra şehre girdi (23 Ocak 1517). Mücadele yaklaşık üç gün kadar şehir içinde de devam etti. Neticede şehir artık Osmanlılara aitti. Şehirle birlikte hilafet de Osmanlılara geçti ve Sultan Selim hanedanın ilk halifesi, haremeynin de hizmetkârı oldu. Özellikle 19. asrın sonları ve 20. asrın başlarında, Kahire'nin Osmanlı devri hakkında bazı araştırmacılar tarafından kaleme alınan eserlerde taraflı, olumsuz intibalar yer alıyordu. İddialara göre Kahire bütün Orta Doğu'yu kaplayan bir sultanlığın merkezi iken Osmanlı sonrası devirde bir eyaletin merkezi konuma düşürülmüş, kaynakları küçülmüş, gelirleri azalmıştı. Ancak son zamanlarda Osmanlı arşivlerinin sağladığı belgeler üzerinden yapılan yeni çalışmalar gösteriyor ki Osmanlılar ülkenin gelir kaynaklarının cüzi bir bölümünü almış, ülkeden toplanan verginin büyük bir bölümü yine Kahire için kullanılmıştı. Hatta Osmanlılar şehrin mevcut mimari dokusuna müdahale etmemek adına Kahire'de Osmanlı mimarisi yerine yerel mimariye uygun eserler inşa etmişti.

ÖNCE NAPOLYON SONRA KAVALLALI DEVRİ

Mısır'ın bereketli toprakları Napolyon Bonapart'ın dikkatini bu yöne çekti ve 1798'de hâlâ Osmanlı toprağı olan Mısır, Fransızlar tarafından işgal edildi. Ancak bu durum İngilizlerin hiç işine gelmiyordu. İngilizlerin baskıları üzerine Fransızlar istemeye istemeye Mısır'dan çekildi. Ortaya çıkan boşluktan istifade eden Kavalalı Mehmet Ali Paşa, Mısır'da idareyi ele geçirdi ve yaklaşık 150 yıl sürecek kendi

FIRST NAPOLEON LATER KAVALLALI PERIOD

The fertile lands of Egypt attracted the attention of Napoleon Bonaparte, and in 1798, Egypt which was still Ottoman territory, was occupied by the French. However, this did not please the British. As a result of pressure from the British, the French unwillingly abandoned Egypt. Kavalalı Mehmet Ali Pasha, who

Kahire'nin bereket kaynağı Nil.

The source of abundance in Cairo, Nile River.

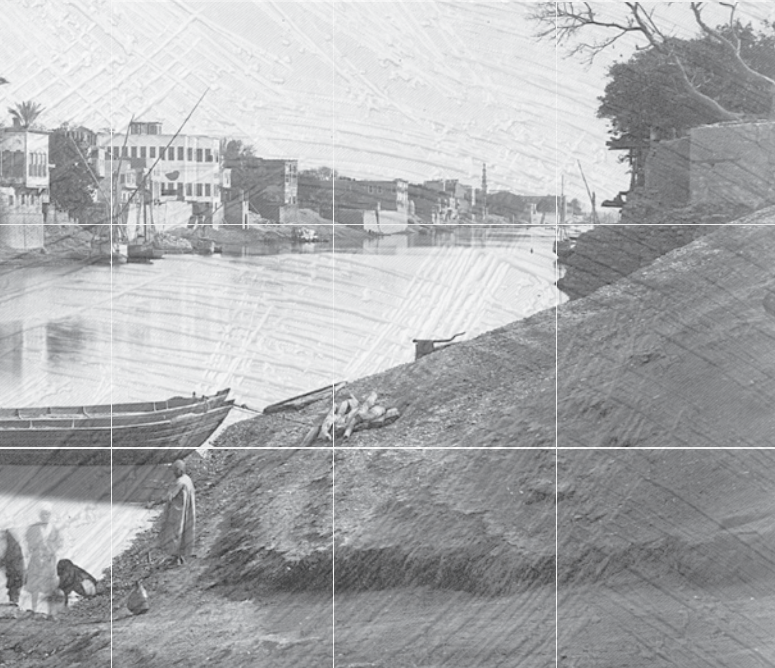

TR

hanedanını kurdu. Kavalalı idaresi sırasında Mısır bir dizi yeniliklere sahne oldu ve Kahire şehri bu yeniliklerin başlıca merkezlerinden biriydi.

NİL'İN VE TİCARETİN BESLEDİĞİ BEREKETLİ TOPRAKLAR

Kahire'nin gelir kaynaklarının başında tarım ve ticaret geliyordu. Mısır'ın başlıca hayat kaynağı olan Nil Nehri geçtiği toprakları bereketli hâle getiriyor, Nil civarındaki arazilerde pek çok meyve ve sebze yetiştiriliyordu. Başta Mısır olmak üzere Kahire, Nil deltasında bulunmanın bereketini her devirde yaşayacaktı. Daha henüz Hz. Ömer'in halifeliği devrinde, Nil Nehri'ni Kızıldeniz'e bağlamak için Hz. Ömer'in emriyle ufak bir kanal açılmıştı. Bu kanal üzerinde işleyen ufak gemiler vasıtasıyla Nil deltasında yetişen tarım ürünleri Hicaz Bölgesi'ne taşınmaya başlamıştı. Akdeniz'e açılan İskenderiye Limanı ile Kızıldeniz arasında bulunan Kahire, ticaret yollarının değişmediği ve Süveyş Kanalı'nın henüz açılmadığı devirlerde ticaretin mühim noktalarından biriydi. Öncelikle kârlı baharat ticaretinden yüklü miktarda kazanç etti. Kahire şehrinin bu ticaretten aldığı pay ticaret yollarının değişmesiyle gerilese de 18. asra kadar sürdü. Ancak 17. asırda ortaya çıkan Yemen kahvesinin ticaretinden Kahire yine yüklü miktarda kâr elde etmişti. Hatta sadece bu işin ticareti için "vikâle" olarak isimlendirilen 62 kervansaray bulunuyordu. Yine sadece kahve ticareti yapan 500'e yakın büyük ölçekli tüccar bulunuyordu.

Nil Nehri ve tarihî piramitler.
Nile River and historical pyramids.

EN

took advantage of this gap that emerged, seized the government in Egypt and established his own dynasty that lasted around 150 years. There was a series of innovations in Egypt during Kavalalı rule, and Cairo city was one of the main innovation centres.

FERTILE LANDS NOURISHED BY NILE AND TRADE

Cairo's main sources of income were agriculture and commerce. Nile River, the life source of Egypt, made the lands it passed through fertile and a variety of fruits and vegetables were cultivated in lands near Nile. Cairo enjoyed the abundance brought by Nile in every period, particularly in Egyptian period. When Prophet Umar was the caliphate, a small channel was opened by Umar's orders to connect the Nile River to the Red Sea. By way of small vessels that operated on this channel, agricultural products grown in Nile delta were transported to Hejaz region.

Cairo located between Alexandria port opening to the Mediterranean and Red Sea, was an important trade point in times before the trade routes were altered and the Suez Canal opened. First, a fortune was earned thanks to profitable spice trade. Cairo city had a share in this trade until the 18th century although there was a decline as a result of altered trade routes. However, Cairo once again made a substantial profit from trade of Yemeni coffee that emerged in the 17th century. As a matter of fact, there were 62 caravanserais called "vikâle" for coffee trade. Again, there were nearly 500 large-scale

Türk Edebiyatında

Polisiye

Detective Fiction in Turkish Literature

TR

ÖMER BUĞRA BİLGİ

Bazıları için vakit geçirtecek bir eğlence, bazılarıysa polisiye, zarar cihetiyle bulmaca çözmek ve sigara içmek arasında bir yere konumlandırıyorlardı. Neyse ki tüm bu farklı ve zıt görüşler, polisiye edebiyatın gelişmesine engel olmadı. Üstelik günümüzde, ülkemizde de polisiye edebiyatın çok iyi örneklerini görmemiz mümkün. ABD’li meşhur hikâye yazarı ve şair Edgar Allan Poe’nun 1841 yılında *Graham’s Magazine*’de yayınladığı *Morgue Sokağı Cinayeti*, -kısmen benzer örneklerin altyapı desteğiyle beraber- Batı’da polisiye romanın ilk örneği olarak kabul edilir. Yine onun kaleme aldığı *Marie Roget’in Esrarı* (1842) ve *Çalınmış Mektup* (1845) isimli polisiye romanlar da ilklerdendir. Çözülmeyi bekleyen muammalar, ilgi uyandıran

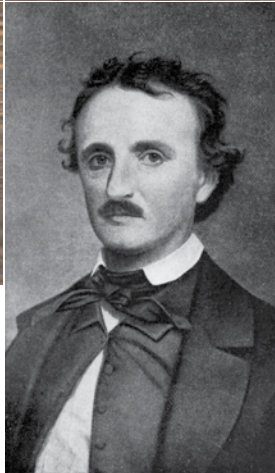
It has been a topic of discussion whether or not detective fiction is a literary genre since its first examples to date, and it has been treated as the “stepchild of literature” for many years in the world of literature.

EN

For some, it was a recreation to pass the time and a distraction. Some regarded detective novels as harmful as smoking and solving a puzzle. Fortunately all these diverse and adverse opinions could not hinder the progress of detective fiction. Moreover, today we can see excellent examples to thrillers in Turkey. *Morgue Street Murder* written by famous American story writer and poet Edgar Allan Poe and published in 1841 in *Graham’s Magazine*, is considered as the first example of detective novels in the West, although a number of similar books had laid the foundations. *The Mystery of Marie Roget* (1842) and *The Purloined Letter* (1845) written by Poe, are also early examples of detective novels. *Mysteries waiting to be solved,*

İlk örneklerin ortaya çıkmasından bugüne, edebî bir tür olup olmadığı bile tartışılmış olan polisiye, dünya edebiyatında uzun yıllar “edebiyatın üvey evladı” gibi muamele gördü.

Edgar Allan Poe.

Peyami Safa.

TR

hadiseler, işlenen suçlar, katiller peşinde koşan dedektifler... Biraz heyecan ve biraz da korku... Polisiye edebiyatı tüm dünyada cazip kılan bu esrarengizlikler bizde de karşılık bulmuş ve Batı'daki ilk polisiye romanlardan kırk yıl kadar sonra Türk halkı polisiye romanla yakinen tanışmıştır. Bu tanışıklığın tarihi arka planında ise; Tanzimat ve Kırım Savaşı neticesinde gelişen hadiseler ve Batı'yla olan yakın münasebetler yatar. İlk dönemler daha çok Fransız polisiye romanları Türkçeye çevrilir. Tercüme edilen ilk eser, Fransız yazar Pierre Alexis de Ponson du Terrail'in *Paris Facaları* isimli romanıdır. Ahmet Münif tarafından 1881'de çevrilir. Yine aynı yıl, Türk edebiyatının "Efendi Baba"sı Ahmet Mithat, Emile Gobariau'nun *Orcival Cinayeti* isimli romanını, önce gazetesi Tercüman-ı Hakikat'te tefrika edip sonra bastırmak suretiyle Türkçeye kazandırır. 1889'a gelindiğinde ise polisiye roman tercümelerinde âdetâ bir patlama yaşanır ve 20. asrın başına kadar onlarca çeviri yapılır. Süleyman Nazif, Ahmet İhsan, Ali Kemal, Hüseyin Rahmi, Selanikli Tevfik, Mehmet Atâ gibi isimler, o devrin meşhur mütercimlerindendir. Burada bir hususa dikkat çekmek gerekir ki ilk polisiye romanın çevrildiği ve Türkçe ilk polisiye romanın yazıldığı tarihlerde Osmanlı tahtında, kendisi de bir polisiye düşünkü olan Sultan İkinci Abdülhamid oturmaktadır. Saraydaki mütercimlerin çevirdiği cinai romanları merakla okuyan / okutan sultanın, binlerle ifade edilecek miktarda polisiye roman tercüme ettirdiği bilinir. El yazması hâlindeki bu tercümeler, Abdülhamid Han'ın o dillere destan kütüphanesinde muhafaza ediliyordu. O tarihlerde polisiye merakının ivme kazanmasını, biraz da sultanın bu özel alakasına bağlamak mümkün. 1902-1903'e kadar süratle devam eden tercümeler, bu tarihlerden

EN

curious incidents, committed crimes, detectives in pursuit of killers... A little excitement and a bit of fear... These mysteries that have made detective fiction desirable all over the world, also appealed to Turks and forty years after the first detective novels were published in the West, Turkish people got closely acquainted with detective fiction. In the historical background of this acquaintance were the events that followed the Reformation and the Crimean War and close relations with the West. At the beginning, mainly French detective novels were translated into Turkish. The first novel translated by Ahmet Münif in 1881 was *Paris Calamities* by French novelist Pierre Alexis de Ponson du Terrail. In 1881, "Master Father" of Turkish Literature Ahmet Mithat translated Emile Gobariau's novel titled *Orcival Murder*, published it serially in his newspaper Tercüman-ı Hakikat and later published the novel. In 1889, there was a boom in translating detective novels, and dozens of translations were made until the beginning of the 20th century. Names such as Süleyman Nazif, Ahmet İhsan, Ali Kemal, Hüseyin Rahmi, Tevfik of Thessaloniki, Mehmet Ata were the

TR

1908'e kadar sekteye uğramışsa da 1908'den sonrası, polisiye roman çevirileri açısından ikinci bir patlama devridir. Evvela, namı günümüze kadar gelmiş meşhur Sherlock Holmes'lar (Conan Doyle) ve Arsen Lüpen'ler (Maurice Leblanc), Gaston Leroux ve Fantome serileri çevrilir. Daha sonra, Nick Carter, Nat Pinkerton, Pick Vick gibi karakterlerin maceralarından oluşan ve daha geniş kitlelere hitap eden popüler polisiye romanların tercümesi yapılır. Sherlock Holmes'un pek çok hikâyesi, 1909-1919 yılları arasında başta Faik Sabri Duran olmak üzere pek çok mütercim tarafından Türkçeye aktarılmıştır. Arsen Lüpen serisi ise ilk olarak Asır gazetesi sahibi Fazlı Necip tarafından önce gazetesinde tefrika edilmiş, sonra da 1909 yılında altı cilt hâlinde kitaplaştırılmıştır. Bundan sonra da Arsen Lüpen çevirileri, Harf İnkılabı yıllarına kadar devam edecektir. Ancak bütün bu hareketlilik, Harb-i Umumi'nin başlamasıyla yerini sessizliğe bırakır; ta ki 1918'de savaş bitinceye kadar. Burada çeviriler konusuna bir nokta koyup, Türk edebiyatında telif olarak kaleme alınan eserlere göz atalım. Türkçe ilk polisiye romanın

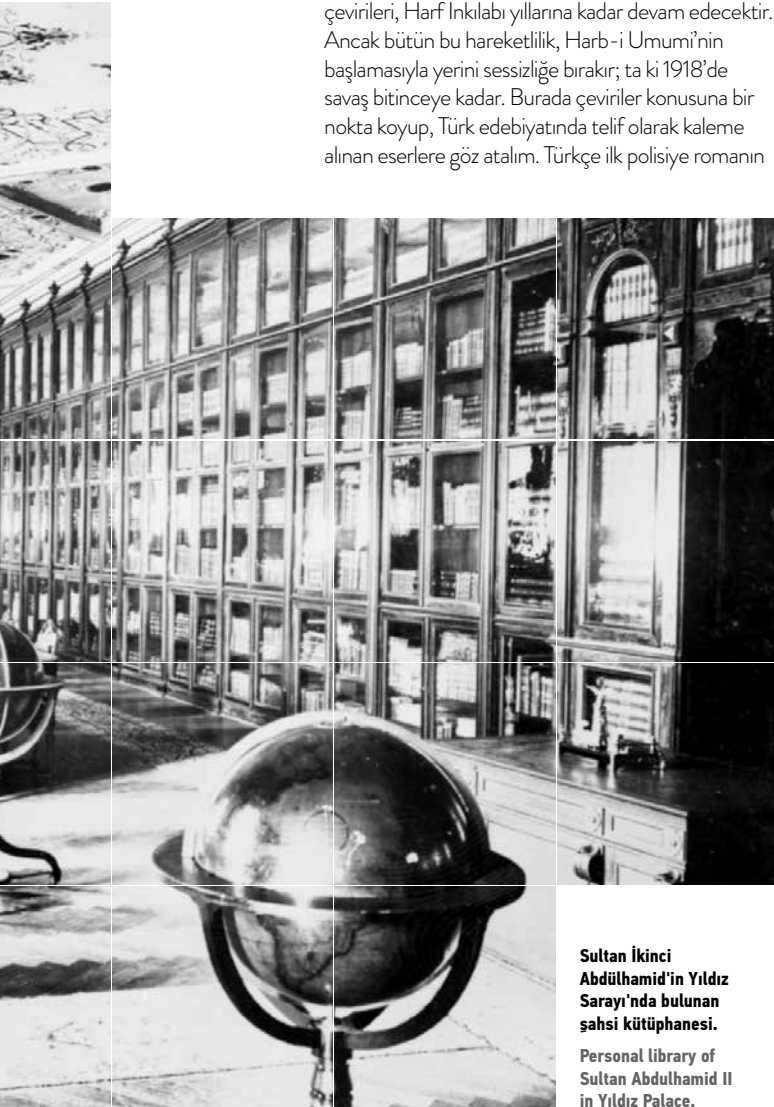

İyi bir polisiye meraklısı Sultan İkinci Abdülhamid.

Sultan Abdulhamid II was a true detective fiction enthusiast

EN

prominent translators of the period. +-A point to note here is that Sultan Abdulhamid II, who was a detective fiction fan himself, was sitting on the Ottoman throne when the first detective novel was translated and the first Turkish detective novel was written. It is known that the Sultan, who read and recommended the murder novels translated by palace translators, had thousands of detective novels translated into Turkish. These handwritten translations were preserved in the grand library of Sultan Abdulhamid. It is possible to partly attribute this growing interest in detective novels at that period, to Sultan's fascination with thrillers. Although translation efforts continued without slowing down until 1902 -1903, they came to a halt until 1908; however there was a second boom in translation of detective novels after 1908. First, the ever famous Sherlock Holmes (Conan Doyle) and Arsene Lupins (Maurice Leblanc), Gaston Leroux and Fantome series were translated. Translations of popular thrillers that depicted the adventures of fictitious characters such as Nick Carter, Nat Pinkerton, and Pick Vick which appeal to wider masses, followed. Many Sherlock Holmes stories were translated into Turkish by a number of translators, particularly Faik Sabri Duran, between 1909-1919. First Arsene Lupin series were published serially in Asir newspaper by the owner Fazlı Necip, and in 1909 the book was published in six volumes. After that, Arsene Lupin translations were continued until the years of Letter Revolution. But all these efforts were replaced with silence as the First World War broke out, until the war came to end in 1918. Let's leave the topic of translation here, and discuss the copyrighted works in Turkish literature. The author of the first Turkish detective novel was none other than the popular name of the Reform

Sultan İkinci Abdülhamid'in Yıldız Sarayı'nda bulunan şahsi kütüphanesi.

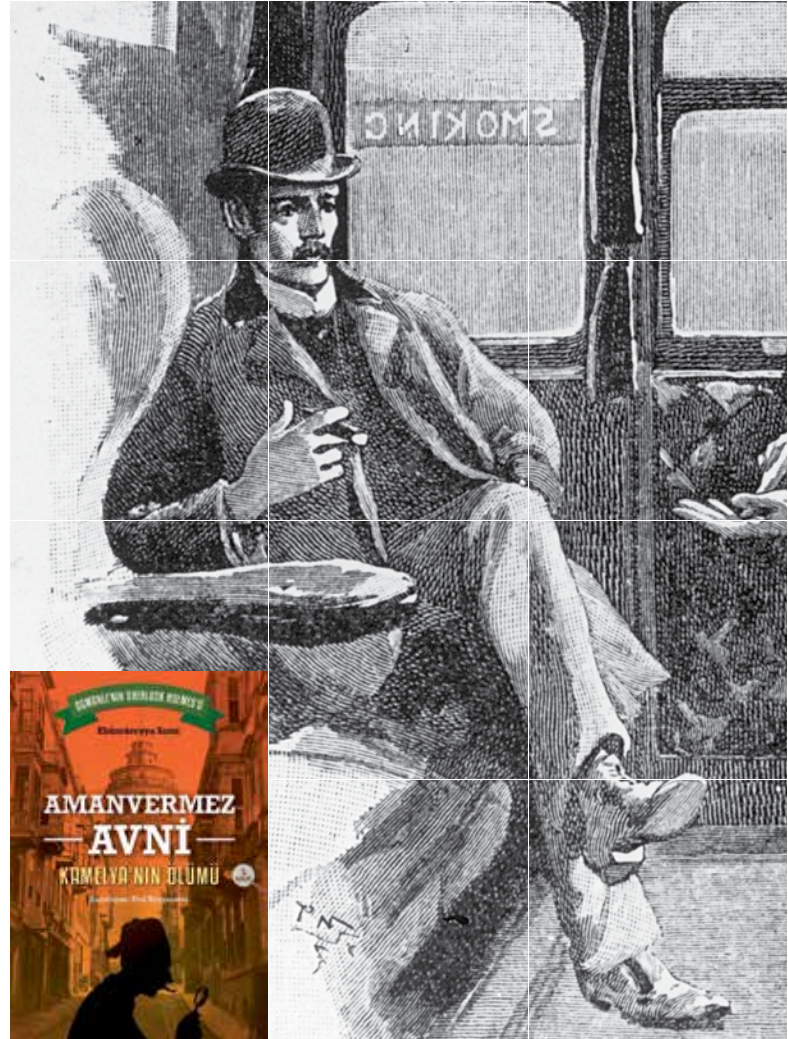
Personal library of Sultan Abdulhamid II in Yıldız Palace.

TR

yazarı, Tanzimat edebiyatının popüler ismi, nesrin bütün türlerinde kalem oynatmış Ahmet Mithat Efendi'den başkası değildir. *Esrâr-ı Cinâyât* ismini taşıyan bu eserini Tercüman-ı Hakikat'te 1883'te tefrika etmiş ve ertesi yıl kitap olarak yayınlamıştır. Ancak onun en başarılı polisiye romanı, 1888 yılında yayınladığı *Haydut Montari* isimli kitabıdır. Bir başka gazete sahibi Selanikli Fazlı Necip, polisiye roman telifinde ikinci sırada gelir. 1901'de kaleme aldığı *Cani mi, Masum mu?* isimli eseri, sahadaki ilk denemesidir. II. Meşrutiyet'in ilanı ile birlikte neşrine başladığı *Roman Hazineleri* isimli dizisinin ilk altı cildini Arsen Lüpén çevirilerine ayıran Fazlı Necip Bey, müteakip üç cildi ise *Dehşetler İçinde*'ye ayırmıştır. Artık sıra yerli kahramanlarımıza gelmiştir... 1913'te Ebussüreyya Sami, "Türklerin Sherlock Holmes'u" diyerek *Amanvermez Avni* serisini başlatır ve başarılı da olur. Hatta *Amanvermez Sabri* (1928) ve *Amanvermez Ali* (1944) diye taklitleri bile yazılır. *Amanvermez Avni*, her türlü kılığa girip köşe bucak suçlu kovalayan, zekâsı ve yumruğuyla cinai vakaları bir çözümleyen bir özel dedektiftir. Hüseyin Nadir'in 1922'de Fantomas'tan uyarladığı, Fakabasmaz Zihni'nin maceralarını anlatan *Cinayet Koleksiyonu* da kesintisiz altı yıl devam etmiş başarılı bir seridir. Öyle ki Fakabasmaz Zihni, Doğu'nun Arsen Lüpén'i unvanına layık görülür. Ancak polisiye serilerin en meşhuru şüphesiz *Cingöz Recai*'dir. Peyami Safa'nın Server Bedi müstearıyla 1924'te başlattığı seri uzun yıllar devam etmiştir. Aynı zamanda sinemaya aktarılmış ilk Türk polisiye kahramanı olan *Cingöz Recai* bir Arsen Lüpén uyarlaması olsa da Türkiye'de polisiye edebiyatın duayeni Erol Üyepazarıcı bir röportajında, Cingöz'ün bazı maceralarının Lüpén'den çok daha iyi olduğunu söylüyor. 1950 sonrasında Türkiye'de tam bir *Mike Hammer* rüzgânı eser. Mickey Spillane'in

Sherlock Holmes'in ilk filminden bir sahne.

A scene from the first Sherlock Holmes film.

EN

era literature Ahmet Mithat Efendi, who wrote in all genres of prose. He had his work titled *Esrâr-ı Cinâyât* issued in *Tercüman-ı Hakikat* in 1883, and published it as a book in the following year. However, his most acclaimed detective novel was the book titled *Haydut Montari* published in 1888. Another newspaper owner, Fazlı Necip of Thessaloniki is the second figure to mention in copyrighted detective novels. The work titled *Cani mi, Masum mu?* he wrote in 1901, was his first attempt in this genre. With declaration of the Second Constitution, he started issuing his series titled *Roman Hazineleri*, and he dedicated the first six volumes to Arsene Lupin translations as he released *Dehşetler İçinde* in the following three volumes. Now it was time for local protagonists... In 1913 Ebussüreyya Sami launches *Amanvermez Avni* series, promoting him as "Turkish Sherlock Holmes" which was a success.

EN

There were even imitations as Amanvermez Sabri (1928) and Amanvermez Ali (1944). Amanvermez Avni was a private detective who would assume all kinds of disguises and pursued criminals all around, solving murders one by one with his wits and fists. Cinayet Koleksiyonu by Hüseyin Nadir, he adapted from Fantomas in 1922 depicted the adventures of Fakabasmaz Zihni and was a successful series that continued for six years. Such that Fakabasmaz Zihni was referred to as Arsene Lupin of the Orient. But there is no doubt that the most famous detective series was Cingöz Recai. The series written by Peyami Safa with the alias Server Bedi and first published in 1924, was continued for many years. Although Cingöz Recai, also the first Turkish detective novel character adapted to cinema, was an adaptation of Arsene Lupin, Turkish detective fiction doyen Erol Üyepazarıcı states in an interview that some adventures of Cingöz were more sophisticated than those of Lupine's. After 1950, Mike Hammer took Turkey by storm. The adventures of Mickey Spillane's detective Hammer was translated by Kemal Tahir with the alias F.M. and this series became a best-seller. Such that, when Spillane wanted to retire from writing novels, Kemal Tahir was asked to continue writing Mike Hammer series and he wrote four stories which also became very popular. Maybe also due to political developments, political detective novels are seen in 1980s. In the same years, two Turkish female writers presented great novels to this genre: Zühal Kuyaş Sonuncu Oda and Pınar Kür Bir Cinayet Romanı and Sonuncu Sonbahar. A new era began for detective fiction in Turkish literature after 1990 that has lasted to date, and above all, the slogan "Good thriller is good literature" has been adopted by people. Ahmet Ümit and Osman Aysu are the prominent names in this era.

**Cingöz Recai'nin
filminden bir sahne.**

A scene from
Cingöz Recai film.

TR

hafiyesi Hammer'in maceraları Kemal Tahir tarafından F.M. müstear ismiyle çevrilir ve bu seri, çok ciddi satış rakamlarına ulaşır. Öyle ki *Spillane* roman yazmaktan vazgeçince yayıncılar Kemal Tahir'den Mike Hammer serisini devam ettirmesini istemişler, o da dört adet hikâye yazmış ve bunlar da aynı rağbeti görmüştür. 1980'ler, belki biraz da siyasi gelişmeler sebebiyle siyasi polisiye örneklerinin görüldüğü yıllardır. Mehmet Eroğlu'nun romanlarını bu kabilden sayabiliriz. Aynı tarihlerde iki kadın yazarımızdan Zühal Kuyaş, *Sonuncu Oda'yı*; Pınar Kür de *Bir Cinayet Romanı* ve *Sonuncu Sonbahar'ı* kaleme alarak sahaya çok nitelikli eserler kazandırmışlardır. 1990 sonrasında ise Türk edebiyatında polisiye için günümüze kadar gelen yeni bir devir başlayacak, her şeyden ötesi, "İyi polisiye, iyi edebiyattır." Düşüncesi artık zihinlere iyice yerleşecektir. Ahmet Ümit'ler, Osman Aysu'lar bu devrin köşebaşı yazarlarıdır.

Tarihî Dokusuyla Şehzadeler Şehri

Manisa

City of Princes with a Historical Fabric: Manisa

TR

RECEP KANKAL / MANİSA İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ / MANİSA PROVİNCIAL DIRECTORATE OF CULTURE AND TOURISM

Manisa, bulunduğu coğrafi konum itibarıyla Yontma Taş Devri'ne kadar uzanan bir geçmişe sahiptir. Teselya'dan gelip yerleşen Magnetler'in Spil Dağı eteğinde kurduğu bu şehir, "Magnesia" olarak anılmış ve zamanla Hitit, Frig, Yunan, Lidya, İran, Roma, Bizans, Saruhanogulları Beyliği ve Osmanlıların bir yerleşim yeri olmuştur. Beyliğin bölgedeki varlığından dolayı şehir Saruhan olarak da

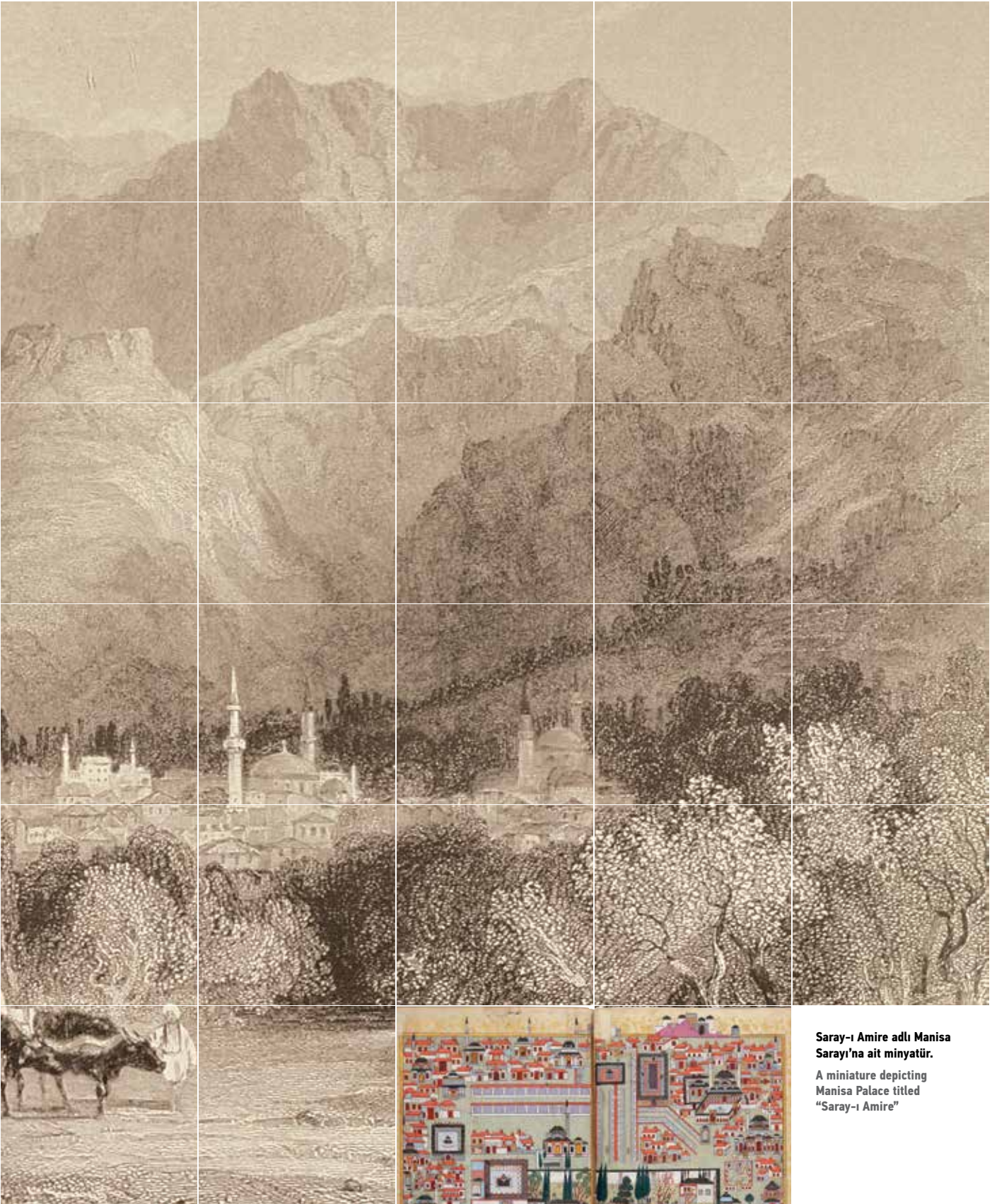
Among Ottoman sultans, Murad II, Mehmed II The Conqueror, Suleiman the Magnificent, Selim II, Murad III, Mehmed III and Mustafa I acted as sanjak governors in Manisa.

EN

Manisa has a past dating back to as early as the Palaeolithic Age with its geographical location. The city established by the Magnets who migrated from Thessaly and settled at the foots of Mount Spil, was known as "Magnesia" and over time, it was a settlement of the Hittites, Phrygians, Greeks, Lydians, Persians, Roman, Byzantines, Sarukhanids and Ottomans. Due to principality's presence in the region, the city was also referred to as Saruhan. Following the Ottoman rule, the city's name

Osmanlı padişahlarından II. Murat, Fatih Sultan Mehmet, Kanuni Sultan Süleyman, II. Selim, III. Murat, III. Mehmet ve I. Mustafa Manisa'da sancak beyliği yapmıştır.

Saray-ı Amire adlı Manisa Sarayı'na ait minyatür.

A miniature depicting
Manisa Palace titled
"Saray-ı Amire"

Revak Sultan Türbesi.
Revak Sultan Tomb.

TR

anılmıştır. Osmanlı egemenliğinin ardından şehrin ismi Mağniye, Mağnisa ve son olarak Manisa şeklini almıştır. Şehir, Osmanlıların bir sancak merkezi olmasından dolayı geleceğin padişahlarının idarecilik yeteneklerinin geliştirildiği bir yerdir. Osmanlı padişahlarından II. Murat, Fatih Sultan Mehmet, Kanuni Sultan Süleyman, II. Selim, III. Murat, III. Mehmet ve I. Mustafa Manisa'da sancak beyliği yapmıştır.

TARİH KOKAN ŞEHİR MANİSA

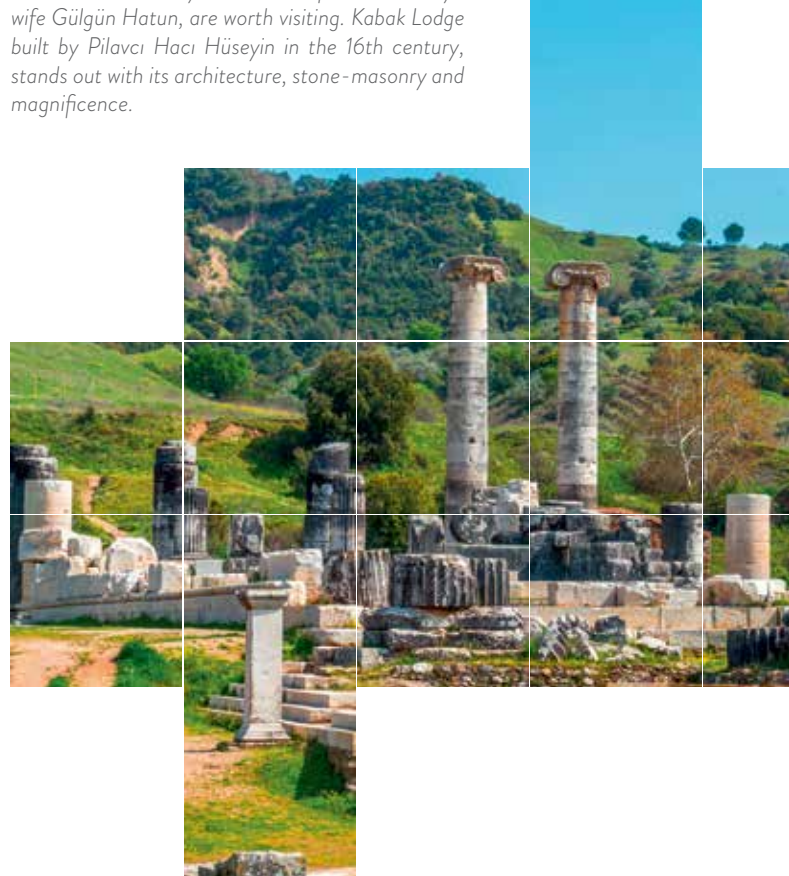
Tarihe meraklıysanız şehzadeler şehri Manisa'ya uğramadan geçmemelisiniz. Şehre varmadan evvel kilometrelerce uzayan zeytin bahçeleri ve meşhur Sultaniye üzümüne ait bağlar ile şehri bir uçtan bir uca sarmalayan Spil Dağı sizi karşılayacaktır. Şehre vardikten sonra antik dönem ve Osmanlı izlerini taşıyan birçok tarihî eserle karşılaşacaksınız. Öncelikle Ağlayan Kaya Anıtı olarak da bilinen Niobe'ye uğrayarak, bu efsanevi eseri yerinde görmelisiniz. Karaköy Semti denen bu yerleşkedeki Çaybaşı Deresi ve tarihî Kırmızı Köprü'nün de bulunduğu yolda ilerlediğinizde tarihî Kır Kahvesi ile karşılaşacaksınız. Burada biraz mola verip, akarsuyun o müzikal şınlıtısı eşliğinde ve çınar ağaçlarının gölgesinde dinlendikten sonra Niobe'nin hemen önünde yer alan Revak Sultan Türbesi'ni ziyaret edebilirsiniz. Türbenin bulunduğu yerin sağında ve solunda bulunan, servi ağaçlarıyla gölgelenen 14. asırdan günümüze kadar gelen Gülgün Hatun Dere Mescidi ve Hamamı ile Saruhan Bey'in eşi olan Gülgün Hatun'un inşa ettirdiği Yedi Kızlar Türbesi görülmeye değer. 16. asırda Pilavcı Hacı Hüseyin tarafından inşa ettirilen Kabak Tekkesi, taş işçiliği ve ihtişamıyla kendini gösterir. Güzergâhtaki çınar

EN

changed first into Magnisia, later Magnisa and finally Manisa. Because the city was a sanjak centre for the Ottomans, it was a place where prospective sultans improved their administrative skills. Murad II, Mehmed II The Conqueror, Suleiman the Magnificent, Selim II, Murad III, Mehmed III and Mustafa I acted as sanjak governors in Manisa.

HISTORICAL CITY MANİSA

If you are a history enthusiast, you must stop by at Manisa, the city of princes. Before reaching the city, olive groves and vineyards of famous Sultaniye grapes that stretch for kilometres will welcome you with Mount Spil that encircles the entire city. You come across a number of historical monuments that bear traces of the Ottoman and ancient period, once you arrive in the city. First of all, you must stop by at Niobe also known as the Weeping Rock, and see this legendary work in its original place. In this neighbourhood established around the monument, the district called Karaköy, if you walk along Çaybaşı Creek where historical Red Bridge is located, you can take a short break at the Historical Country Coffee house, relax in the shade of sycamores accompanied by the musical gurgle of the stream, and later visit Revak Sultan Tomb right in front of Niobe. Gülgün Hatun Dere Masjid and Bathhouse dating back to 14th century, resting in the shade of cypresses on the right and left of the tomb, and the historical fabric of Yedi Kızlar (Seven Girls) Tomb built by command of Saruhan Bey's wife Gülgün Hatun, are worth visiting. Kabak Lodge built by Pilavcı Hacı Hüseyin in the 16th century, stands out with its architecture, stone-masonry and magnificence.

TR

ağaçlarının gölgesinde akan dere boyunca aşağıya doğru devam ederseniz 1484'te yaptırılan İvaz Paşa Camii'nin cephe ve minaresindeki tuğla işçiliğindeki zarafeti görebilirsiniz. Cıvarda yer alan binaların arasında kalmış, Kaval Çeşmesi'nin tuğla işçiliği de enfestir. Karaköy Hamamı'nın hemen arkasında girişinde ufak bir mükebbiresi, cami içi süslemeleri, minber, mihrap ve tavan döşemelerinin süslemesi ile sanat galerisini andıran 1480 tarihli Attar Hoca Camii yer alır. Caminin biraz ilerisinde yine tuğla işçiliğinin görüleceği 1470'lerden kalma Hacı Yahya Camii vardır. Buradan rotamızı Spil Dağı eteklerine doğru çevirdiğimizde, biraz yukarıda 16. asırda yaptırılan Lala Paşa Camii taş işçiliği, ihtişamı ve dâhilindeki bahçesiyle insana sükûnet veren bir havaya sahiptir. Yine bu civarda olan, Defterdar Mahmut Efendi Camii ve girişte 1586 tarihli Pür Nefes Çelebi Çeşmesi karşımıza çıkar. Cami, ahşap işçiliği, tavan motifleri ve minberiyle sanatsal bir zevk sunar. Manisa'nın Türkleşip Müslümanlaşmasında önemli etkisi olan, kuruluş devrinin alperenlerinden Haki Baba'nın türbesi de yine bu civardadır.

AYŞE HAFSA SULTAN'IN İZLERİ

Şehrin merkezini ikiye ayıran 8 Eylül Caddesi boyunca devam ederken caddenin sağında ve solunda tarihî türbeler, çeşmeler, camiler vardır. Anadolu'nun en büyük türbesi olduğu söylenen 22 Sultanlar Türbesi, prizma formundaki kubbesi ile dikkat çeken Yarhasanlar Camii, Süleyman Paşa Çeşmesi, Ayn-ı Ali Camii ve Türbesi bunlardan bazılarıdır. Türbeden yukarı doğru giderken dar bir sokakta, 1549 yılında Karamanizade Emre Hoca'nın oğlunun inşa ettirdiği kiremitli üç küçük

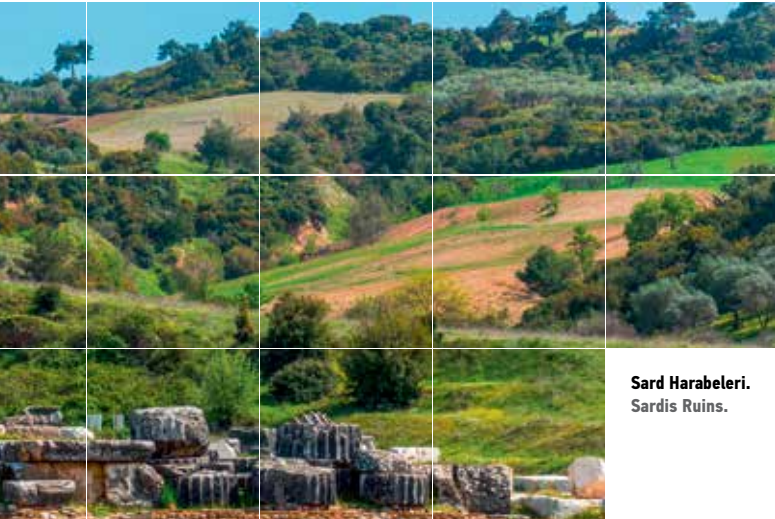
İvaz Paşa Camii.
İvaz Pasha Mosque.

EN

You can observe the artistic taste of centuries ago by looking at the exquisite patterns and brick workmanship on the facades and minaret of Ivaz Pasha Mosque, while walking along the creek flowing in the shade of plane trees on the route. The brickwork of Kaval Fountain surrounded by buildings in the area, is also splendid. Right behind the bathhouse is Attar Hoca Mosque dating back to 1480, has a balcony at its entrance, and resembles an art gallery with its interior decorations, pulpit, altar and ceiling decorations. Ahead is Hacı Yahya Mosque from 1470 with a brickwork worth seeing. Looking towards the foots of Mount Spil from here, Lala Pasha Mosque built in the 16th century, has a relaxing atmosphere with its stone-masonry, splendour and garden. Again in this neighbourhood, Defterdar Mahmut Efendi Mosque and at its entrance Pür Nefes Çelebi Fountain dating back to 1586, welcome us. The mosque is an aesthetic delight with its woodwork, ceiling motifs and pulpit. A fighter who lived in the establishment period, and considerably influenced Manisa's Turkification and Islamization the tomb of Haki Baba is also in the area.

TRACES OF AYŞE HAFSA SULTAN

As you walk on 8 Eylül Avenue that divides the city centre into two, you can see historical tombs, fountains and mosques on the right and left side of the avenue. 22 Sultans Tomb, said to be the largest tomb in Anatolia, Yarhasanlar Mosque that stands out with its prismatic dome, Süleyman Paşa Fountain, Ayn-ı Ali Mosque and Tomb, are some of these monuments. When you leave the tomb behind, built by command of Karamanizade Emre Hoca's son, Ibrahim Çelebi Mosque with three small brick

Sard Harabeleri.
Sardis Ruins.

TR

kubbesi ile servi ağaçlarının gölgesinde ferah bir bahçesi bulunan İbrahim Çelebi Camii ve caminin karşısında Entekeliler Tekkesi yer alır. Tekkenin bulunduğu sokak boyunca ilerlediğimizde, Kanuni Sultan Süleyman'ın annesi Ayşe Hafsa Sultan tarafından yaptırılan Sultan Camii, Sıbyan Mektebi, Sultan Hamamı, Darüşşifa ve Medrese görülür. Camii, iç ve dış süslemeleriyle Osmanlı sanatının nadide örneklerindedir. Darüşşifa olarak inşa edilen ve günümüzde Tıp Tarihi Müzesi olarak kullanılan yapı, Osmanlıların kullandığı tıbbi aletlerden, göz ameliyatı, dağlama gibi tedavileri anlatan balmumu heykellerinden, asırlık ilaç kapları ve yazma eserlerin sergilendiği odalardan oluşmaktadır. Ayrıca 41 çeşit bitkinin karışımıyla meydana getirilen "Mesir Macunu"nun yapım aşamasına ait görseller ile Cumhuriyet dönemi Manisa'da yaşamış, şevketi bostan bitkisinden yapılan ilk yerli ve patentli "Lityazol Cemil" adlı ilacı imal eden

Saruhan Bey Anıtı(sağda), Ulu Camii (solda).

Saruhan Bey Monument (right), Ulu (Grand) Mosque (left). İvaz Pasha Mosque.

Lidyalılar döneminde başkent Sardes, tarihi "İpek Yolu"nun geçtiği bir beldedir.

EN

Sultan Camii.
Sultan Mosque.

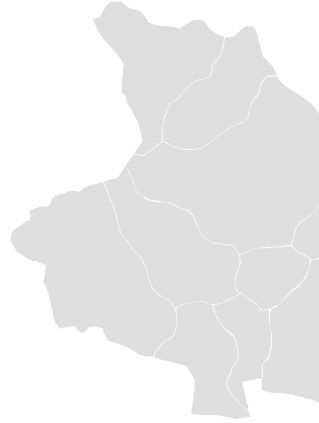

Niobe (Ağlayan) Kaya.
Niobe (Weeping) Rock.

domes and a spacious garden in the shade of cypress trees, is located on a narrow street and Entekeliler Lodge is located right across the mosque.

If you walk along the street where tomb is located, you can see Sultan Mosque built by command of Sultan Suleiman the Magnificent's mother Ayşe Hafsa Sultan, Primary School, Sultan Bathhouse, Hospital and Madrasah. Mosque is a rare example of Ottoman art with its interior and exterior decorations. The structure built as a hospital which serves as a Medicinal History Museum today, has rooms where medical instruments used by the Ottomans, wax sculptures of treatments as eye surgery and cauterization, century-old drug containers and manuscripts are exhibited. Additionally, the illustration of production of "Mesir Paste" which is a combination of 41 herbs, the wax sculpture of Cemil Şener who lived in Manisa in Republic period and produced the drug called "Lityazol Cemil" which is the first local and patented drug made from blessed thistle, and the instruments he used are exhibited.

EN

MOSQUES, TOMBS, FOUNTAINS; RELICS FROM THE OTTOMAN

Across Sultan Mosque is Muradiye Mosque, a most precious Ottoman relic in Manisa built by command of Murat III. The mosque, rumoured to have been planned by Architect Sinan consists of a Madrasah, a hospice, and a primary school. The mosque is a masterpiece of Turkish decoration art with various adornments and workmanship. The madrasah section located in the side yard of the mosque, now serves as the Ethnography Museum; and the hospice is used as the Museum of Archaeology. Works dating back to Ottoman period are exhibited in the

Museum of Archaeology as well as hundreds of works such as marble columns, sculptures, tombstones and sarcophagi from ancient times in Manisa. Near the mosque is centuries-old tomb of Saruhan Bey, or as locals call as Saruhan Father, who conquered an important centre of Byzantine period, Manisa

Saruhan Bey Türbesi.
Saruhan Bey
Mausoleum.

22 Sultan Türbesi.
22 Sultan Mausoleum.

In the Lydian period, the capital Sardes was a town on the historical "Silk Road."

”

TR

Cemil Şener'in balmumu heykeliyle kullandığı malzemeler de sergilenmektedir.

OSMANLI ASIRLARINDAN YADİĞÂR CAMİLER, TÜRBELER, ÇEŞMELER

Sultan Camii'nin karşısında Manisa'daki Osmanlı devri yapılarının en değerlilerinden olan, III. Murat tarafından yaptırılan Muradiye Camii görülür. Mimar Sinan tarafından yaptırılan Muradiye Camii ve Külliyesi görülür ki içerisinde medrese, imarethane, sıbyan mektebi de yer almaktadır. Camii çeşitli süsleme ve işçilikleriyle Türk süsleme sanatının bir şaheseridir. Caminin hemen yan bahçesinde yer alan medrese yapısı, günümüzde Etnografya Müzesi; imarethane

Muradiye Camii
Muradiye Mosque.

TR

yapısı ise Arkeoloji Müzesi olarak kullanılmaktadır. Arkeoloji Müzesinde Osmanlı dönemine ait eserler ile Manisa'da Antik dönemden kalma mermer sütunlar, heykeller, mezar taşları, lahitlerden oluşan yüzlerce eser sergilenmektedir. Bizans döneminin önemli bir merkezi olan Manisa'nın fethini gerçekleştiren beylik merkezi hâline getiren Saruhan Bey ya da yöre halkının deyişiyle Saruhan Baba'nın asırlık türbesi de caminin yakınındadır.

Saruhan Bey'in türbesinden ilerlediğinizde Yiğitbaşı Veli Türbesi ile zaviyeli cami tipinde inşa edilen, büyük bir avlusu olan Ali Bey Camii ve biraz ilerisinde duvarında çeşmesi olan İlyas Bey Mescidi yer alır. Mescidin yukarısında 14. asırdan kalma Seyit Hoca Tekkesi / Mescidi görünür. Mescidin üst sokağında şırıl şırıl akan Vakvak Çeşmesi ile az ötesinde Vakvak Tekkesi vardır. Bu yol boyunca Manisa'yı kuş bakışı görebilirsiniz. Yolu takip ettiğinizde tarihî Ulu Camii ile karşılaşacaksınız. Şehre hakim bir konumda yer alan yapı, Manisa'nın en eski camilerinden olup, Saruhan Bey'in torunu

EN

and made it the centre of the Beylik. When you walk from Saruhan Bey's tomb, Yiğitbaşı Veli tomb, Ali Bey Mosque built as a cornered mosque with a large courtyard, and İlyas Bey Masjid with a fountain on the wall, can be seen. When you look up from the masjid, you can see Seyit Hoca Lodge/ Masjid dating back to 14th century. Flowing Vakvak Fountain and Vakvak Lodge are located at the next street to the masjid. You can view Manisa from this bird's eye along the road. If you follow the road, you come across the historical Ulu Mosque. One of the oldest mosques in Manisa that overlooks the city, was built by command of İshak Bey, the grandson of Saruhan Bey in 1366 by architect Emet bin Osman. Mosque's pulpit is one of the rare examples of Turkish wood carving.

We have given some information about the historical sites at city centre and on Manisa route, you should visit the following after visiting these sites: the statue of "Manisa Tarzan" known as Turkey's first

Manisa kebabı.

TR

İshak Bey tarafından 1366'da Mimar Emet bin Osman'a yaptırılmıştır. Caminin minberi Türk ağaç oymacılığının en nadide örneklerindendir. Şehrin merkez yerleşkesinde var olan tarihî mekânlara dair bilgilerin bir kısmını verdiğimiz Manisa rotasında, bu mekânları gezdikten sonra şunlar da ihmal edilmemeli: Türkiye'nin ilk çevre korumacısı olarak tanınan "Manisa Tarzani" heykeli ve Aigai Antik Kenti'ni ziyaret etmeli. Gediz ovasının bereketli topraklarında yetişen Sultaniye üzümü, Akhisar zeytini, Kırkağaç kavunu gibi tarım ürünleri tadılmalı.

Mesir macununu almayı unutmamalı. Manisa kebabını deneyin. Yine Spil'e çıkmışken mesire alanlarında gözünüze bir Manisa Lalesi takılırsa mutlaka fotoğrafını çekin. Alanda gezinerek doğanın güzelliklerini keşfedebilir, karşınıza çıkacak bir yıllık atına denk gelebilirsiniz. Biraz doğayla iç içe olmak isterseniz kendinizi kuş seslerinin müzikal esintisine bırakın...

EN

environmentalist, and Aigai Ancient City must be visited. Agricultural products such as Sultaniye grape, Akhisar olive, Kırkağaç melon, grown on the fertile lands of Gediz plain should be tasted. Do not forget to buy mesir paste. Try Manisa kebab. Again, at Spil, if you come across a Manisa Tulip at promenades, make sure to take a photo. You can explore the beauties of nature by hiking in the area, and can come across a jade. If you want to get in touch with the nature, leave yourself to the musical breeze of bird calls...

Yeni Han.
Yeni Inn.

Manisa lalesi.
Manisa tulip.

Cama Üflenen RUH

Soul Blown Into Glass

TR

Camı meydana getirebilmek için kullanılan silikon dioksit maddesi, çeşitli işlemlerden geçirilerek cam hâlini alır. Önce eritilip daha sonra nemli aletlerle şekil verilmeye başlanan cam, âdeta bir lav parçası gibi çıkar fırından. Daha sonra ister süs eşyası olsun ister kullanım amacı taşıyan tüm camlar döndürülerek hayat bulur ustasının elinde. Önce hamdır, sonra fırına girer kor gibi ateşte pişer ve ardından yanar... Bu yangın ancak camın bir semazen gibi kendi çevresinde dönmesiyle sönecektir. Cam döner

The art of glass, fragile as life and transparent as soul, opens its doors to a radiant, elegant life.

”

EN

Silicon dioxide material used in glass making, is transformed into glass after going through various processes. The glass, first melted and then shaped with wet tools, comes out of the furnace like a piece of lava. Later, whether decorative or practical, all glass works are transformed and animated in the hands of its master. It is rough at first, then it enters the furnace, cooked in fire like a cinder, and then it burns... This fire is only extinguished as the glass rotates around itself as a whirling dervish. The glass rotates, begins to cool down and mature. Gaining a certain form, it starts getting refined through

”

Yaşam kadar kırılgan, ruh kadar şeffaf olan cam sanatı, ısı ısı zarafet dolu bir yaşama kapılarını açıyor.

TR

döner ve sonra soğumaya başlar, olgunlaşmaya başlar belli bir form kazanarak tıpkı bu dünyaya ham gelmiş ruhlarımız gibi yana yana incelemeye başlar. Her ruh aynı değildir cama üflenmiş ruhların da aynı olması beklenemez. Tarihî geçmişi Osmanlı dönemine kadar uzanan cam sanatına dair bilgiler *Surname-i Hümayun* adlı minyatürlü yazma eserde geçmektedir. Üçüncü Mustafa ve Üçüncü Selim'in dönemlerinde başlayan Osmanlı'da cam sanayisini kurma girişimleri, İstanbul'da birçok semtin cam atölyeleri açısından zenginleşmesine olanak sağlamıştır. Sultan Abdülmecit zamanında ise Paşabahçe'de büyük bir atölye kurulmasıyla beraber cam sanatının merkezi halini almıştır.

ÇEŞM-İ BÜLBÜL

Üçüncü Selim tarafından cam teknikleri öğrenmesi için Venedik'e gönderilen Mevlevî Mehmet Dede, cam işçiliğinde yeni bir tekniği ortaya çıkarmıştır. İçine, yarısı seramik yarısı da camdan yapılan ve daha sonra renklendirilen çubuklar yerleştirilerek oluşturulan çeşm-i bülbüller, bülbülün gözündeki renk ve şekillerden ilham alınarak tasarlanmıştır. Bu sebeple çeşm-i bülbül, aslında "bülbül gözü" manasına gelir. Camın içine yerleştirilen çubuklar camın dönmesiyle beraber yavaş yavaş helazonik bir şekil alır ve nesnenin en alt noktasında birleşir. Bu birleşme burada göze benzer bir daire meydana getirir.

EN

burning, just like our raw souls which come into this world. Not every soul is the same so we cannot expect the souls blown into glass to be the same. Information about glass art, with a history dating back to the Ottoman period, is provided in the manuscript titled *Surname-i Hümayun* which also features miniatures. Attempts to establish a glass industry in the Ottoman Empire, initiated in the periods of Mustafa III and Selim III, led to opening of many glass workshops in various districts of Istanbul. In the period of Sultan Abdulmejid, a large workshop was established in Paşabahçe, which became the centre of glass art.

NIGHTINGALE'S EYE

Mevlevî Mehmet Dede, sent to Venice by Selim III to learn glass making techniques, introduced a new technique to glasswork. Çeşm-i Bülbül (Nightingale's Eye) works are made by inserting half-ceramic and half-glass bars which are painted afterwards, and are inspired by the colours and shapes in nightingales' eyes. Çeşm-i bülbül, in fact, means "nightingale's eye". The sticks inserted in glass gradually form a spiral with rotation of the glass and merge at the bottom of the object. A form resembling an eye emerges at this point.

İLK AĞIZDAN FIRST HAND

Yılmaz Güzeci, Cam Sanatkârı

"Doğanın insanlık tarihine sunduğu en incelikli armağan kuşkusuz camdır. Geçmiş çok eskilere dayanan cam sanatı, geleneksel sanatlarımız arasında hatırı sayılır bir yere sahiptir. Osmanlı döneminden itibaren maharetli ustaların elinde ateşle buluşarak pek çok motife ve desene bürünmüştür. Günümüzde gelenekle harmanlayarak pek çok sanatçı kesme, yaldız, üfleme ve kumlama teknikleriyle cama hayat verir."

Yılmaz Güzeci, Glass Artist

"The most refined gift of nature to the history of humanity, is undoubtedly glass. Glass art with a long history, has a significant place in our traditional arts. Since the Ottoman era, glass has come with numerous motifs and patterns meeting with fire in the hands of skilful masters. Today, many artists give life to glass using cutting, gilding, blowing and sanding techniques, combining modern with tradition."

TR

Son dönemde sağlıklı beslenme bilincinin yaygınlaştırılma çabası, esnaf lokantası geleneğini gündeme getirdi. Ev yemeklerinin sokağa yansması olan bu lokantalarda, hemen hemen herkes, kendi damak zevkine göre tatlar bulabiliyor. Bu zengin ve sağlıklı yemekler, evde yediklerimiz kadar tanıdık. Esnaf lokantaları turistik anlamda da Türkiye'nin yöresel zenginliğini tanıtmaya vitrin özelliği taşıyor. Zeytinyağlılardan tencere yemeklerine, şerbetli tatlılardan çorba çeşitlerine, ülkemize ait yöresel tatların bir arada sunulması, Türk damak zevkinin dünyaya tanıtılabilmesi adına önemli bir fırsat oluşturuyor. Sunulan yemeklerin günlere göre değişmesi, "günün menüsü" gibi bir kavramın da oluşmasına olanak veriyor. Bu da esnaf lokantalarının seçenekleri arasında her zaman taze yemekler olduğunu gösteriyor. Yemek yemek için sürekli aynı yeri tercih eden müşteriler, bir süre sonra dükkân sahibi tarafından tanınıyor ve bu şekilde aralarında belli bir diyalog kuruluyor. Bu da esnaf lokantalarının kendi içinde bir kültür olduğunu gözler önüne seriyor.

Esnaf Lokantaları

Tradesmen Restaurants

EN

Lately the efforts to raise awareness on healthy eating, has made the tradesmen restaurant tradition a current topic. In these restaurants offering street versions of home-cooked meals, almost anyone can find something to their taste. These rich, healthy meals are similar to the meals we have at home. At the same time, tradesmen restaurants showcase the local wealth of Turkey for tourism purposes. The presentation of local foods ranging from olive oil dishes to pot dishes, from local syrup desserts to soup varieties, and local delicacies from Turkey, is an important opportunity to introduce Turkish palate to the world. Meals served change according to the days which lead to emergence of "menu of the day" concept. In this respect, there are always freshly cooked dishes among the options offered at tradesmen restaurants. Customers who prefer the same place to eat and become regulars, are recognized by the shop owner in time, and thus a certain dialogue is established between them. This proves that tradesmen restaurants have an authentic culture of their own.

DÜNDEN BUGÜNE

Türk Yemek Kültüründeki DEĞİŞİM

The Evolution Of Turkish Cuisine From Past To Today

15-17. YÜZYILLAR (KLASİK OSMANLI): KÖFTE, DOLMA, BÖREK, BAKLAVA, HOŞAF, REÇEL GİBİ YEMEK VE TATLI TEKNİKLERİNİN GELİŞİMİ.

15-17TH CENTURIES (CLASSICAL OTTOMAN): DEVELOPMENT OF TECHNIQUES OF COOKING DISH AND DESSERTS SUCH AS MEATBALLS, STUFFED VEGETABLES, PASTRY, BAKLAVA, COMPOTE AND JAM.

1554

İlk kahvehanenin açılışı.

The first coffee house opened.

18. yüzyıl

Domates, mısır, yeşil ve kırmızıbiber gibi Amerika kökenli bitkilerin Osmanlı'ya girişi.

Plants of American origin such as tomato, corn, green and red pepper were introduced to the Ottoman.

1830'lar

Bolulu aşçıların Osmanlı sarayına girişi.

Chefs from Bolu entered the Ottoman palace.

1844

İlk yemek kitabı, Melceü't-Tabbahin (Aşçıların Sığınağı) basıldı.

The first printed cook book Melceü't-Tabbahin (The Harbour of Chefs).

1850'ler

Alafranga sofrası düzenine geçiş.

Adoption of European table arrangement.

1850-1900

Galata ve Pera'da Batılı tarzda restoran ve kafelerin açılması.

Western restaurant and cafes opened in Galata and Pera.

1880'ler

Sos, krema, tart, bisküvi, pasta, bonfile, biftek gibi alafranga lezzetlerin Türk mutfağına girişi.

European delicacies such as sauce, whipped cream, pie, biscuit, cake, fillet and beef steak entered Turkish cuisine.

1890'lar

Alaturka yemek sunan modern esnaf lokantalarının açılması.

Tradesmen restaurants offering Turkish dishes opened.

1950'ler

Lahmacun, çiğ köfte, içli köfte gibi yerel lezzetlerin İstanbul'a gelişi.

Local dishes such as spicy meat pizza (lahmacun), steak tartar a la turca, kibbeh entered Istanbul.

1960'lar

Konserve, margarin gibi sanayi ürünlerinin tüketiminin başlaması.

Consumption of industrial products such as canned goods, margarine, carbonated drinks.

1980'ler

Fast food'dan ocakbaşı lokantalarına, Çin mutfağından İtalyan mutfağına kadar işletmelerinin açılması.

A broad range of food-drink businesses ranging from fast food to grill restaurants, offering Chinese and Italian cuisines opened.

2000

Yöre mutfaklarının medya ve yiyecek-içecek sektöründe ilgi odağı hâline gelmesi.

Local cuisines became a focus of interest in the media and food-beverage sector.

Masallarıyla Safranbolu

Safranbolu with Tales

“ **Safranbolu’nun merkezinde eski bir evin kapısını çalarken, o gün bizi çocukluğumuzun en güzel günlerine götürecek Anadolu masallarına kulak vereceğimizi bilmiyorduk.**

TR

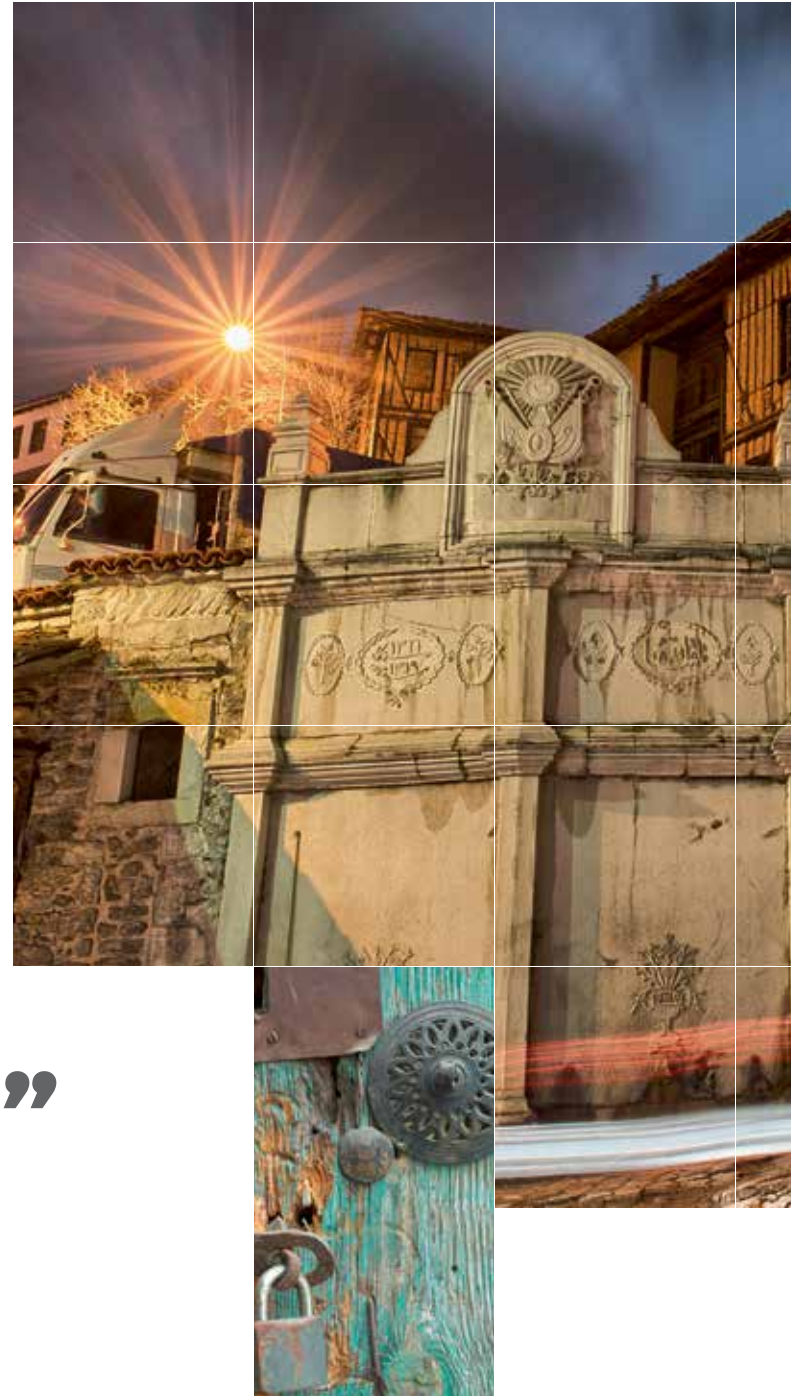
DERYA AYDAN (E) EFE MİR

Bayram arifesinde Safranbolu’ya varmıştık, gece için kalacak bir yer sorunca, bize Müfide Teyze’nin konağını önermişlerdi. Müfide Teyze çoktan aşağıdaki kapının önüne inmiş bizi bekliyordu. Konak, üç katlı küçük bir Safranbolu eviydi. Eşi yıllar önce vefat edince o da pansiyona çevirmiş. Konağı sadece kendisi işletiyor, güvenemediği için de yardımcı tutmuyormuş. Oda fiyatları diğer havalı turistik pansiyonlardan çok daha uygun. Üstelik

EN

We arrived at Safranbolu on a holiday eve, and when we asked for a place to stay for the night, they suggested Aunt Müfide’s. Aunt Müfide was already at the front door downstairs, waiting for us. She is the owner of a tiny three-story mansion, a typical Safranbolu house. She converted it into a hostel when his husband passed away years ago. She runs the hostel by herself, and does not hire a helper because she can not trust anyone. Room rates are much more affordable than other hip tourist hostels. And rates per night are through the roof

Knocking on the door of an old house at the centre of Safranbolu, we were unaware that we would listen to Anatolian tales which took us back to the best days of our childhood.

TR

diğer konaklarda gecelik fiyat uçup gitmişken... "Biz sabah oyalanmamak için kahvaltı almıyoruz." dedik. "Bayram sabahı dünyada bırakmam sizi kahvaltısız." diye tutturdu. Böylece sabah güzel bir bayram kahvaltısı ve tatlı sohbetle konmuş olduk. Müfide Teyze, kilitli sandık hikâyesini kahvaltıda anlatmıştı. Eskiden, şimdi otel olarak kullanılan Cinci Han'ın en üst katında sandık odaları varmış. Aileler bu küçük, hava alması için pencere niyetine ince uzun bir yarığı olan karanlık odalara kıymetli eşyalarını depolarmış. Kocaman demir anahtarlarla açılmış sandıklar, aşağıdaki kapıda bekçi beklermiş. Müfide Teyze de küçükken "bankaya" giden anneannesine eşlik edermiş.

YEMEK ARARKEN...

Kahvaltı sonrasında hep beraber sofrayı topladık ve kahve için pencere önündeki sedire yerleştik. Biliyorsunuz, cumbanın ve sedirin mantığı, sokağı rahatça izleyebilmek. Müfide Teyze, tam karşıdaki hamama bakarak kendi gelin hamamını ve kinasını anlattı. Ama benim aklım bambaşka bir hikâyeye kayd o sırada: Hiperaktif bir dedem var benim, 7'si ile 70'inde de aynı olan. Haşarı, küçük bir çocukken yaz aylarında sırasıyla önce Bartın'a sonra da Safranbolu'da semercilik yapan

EN

in other mansion. We said, "We do not want breakfast in the morning so we will not be late." She insisted that, "There is no way in the world I will let you go before having breakfast on a holiday morning." So in the morning, we enjoyed a nice holiday breakfast and moreover a chat. Aunt Müfide had already told us the story of the locked chest upstairs during the breakfast. There used to be storerooms on the top floor of Cinci Inn that serves as a hotel today. Families used to store their valuables in these small chambers with a thin, long crevasse that allows air circulation like a window. Aunt Müfide used to accompany her grandmother who would go to the "bank".

CHASING AFTER FOOD...

After breakfast, we cleared the table together and sat at the divan by the window for coffee. You know, the logic behind bay window and divan is that you can easily watch the street. Watching the Turkish bath right across the street, she told the story of her own bride's bath and henna ceremony. But my mind is occupied with a totally different story: I have a hyperactive grandfather. He

TR

bir ahbablarına yollarlarmış dedemi. “Bartın’daki halalarım da sabırları tükeninceye kadar sırayla kalır, sonra da Safranbolu’ya gönderilirdim.” diye anlatırdı. O -hepsi de çok uslu olan- Safranbolu çocuklarını döver, eşeklerin kuyruklarını birbirine bağlar, dere yatağındaki atölyelerde gezinir, köpekler taş atarmış. Bu günlerden birinde, kaldığı ailenin genç kızı Hatice’nin düğününe denk gelmiş. Düğün öncesinde gelin hamamı için Müfide Teyze’nin bahsettiği hamama gidilecekmış. Eşya ve yemek taşımaya yardım etsin diye 8-10 yaşlarındaki dedemi de yanlarına katmışlar. Ama o hengâmede karnını doyurmayı unutmuşlar. O da içeriye taşınan yemek tepsilerine bir göz atmak için bir peştamala sarınmış ve önce nefesliğe, sonra da sıcaklığa süzölmüş. İçeride kadınlar maniler söyleyerek göbek taşına oturtulmuş gelinin etrafında dönüyorlarmış. Yemek peşindeyken onların tam ortasına düşmüş.

PABUCU DAMA ATILMAK

Müfide Teyze’yle vedalaşıp sokağa çıkınca da başka hikâyeler dinledik: Safranbolu arastasında malları kontrol etmesi için bir “bey” atanmış. Görevi malını kalitesiz üreten, kararlaştırılan fiyattan yükseğe satan, müşteriye dolandıran, kurallara uygun davranmayan esnafı bulup uyarmak, gerektiğinde cezalandırmakmış. Kendine yedi adet yardımcı seçmiş, hepsi esnaftan olan bu yedi yardımcının birbirinden haberi yokmuş. Böylece arastada hızlıca ve gizlice tespit yapılabilirmiş. Cezalar arasında günlük dükkân kapatma, para cezası varken, cezaların muhtemelen en büyüğü, dükkân sahibine arasta kahvesine girme yasağı verilmesiymiş. Sabah akşam toplanılıp günlük işlerin, devlet meselelerinin konuşulduğu, sohbetlerin yapıldığı bu kahveye girememek en büyük sosyal cezaymış. Bu cezayı alan dükkân sahibi tasını tarağını toplayıp

EN

has not broken the habit of a lifetime. When he was a little wild child, in the summers they would send my grandfather to Bartın first and later to a family friend in Safranbolu who was a saddle-maker. He relays the following: “I would stay with my aunts in Bartın until they lost patience, and then I was sent to Safranbolu.” He would beat all Safranbolu children who were very well-behaved according to him, tie tails of donkeys, walk around in workshops in creek beds, and throw stones at dogs. One time, it was the wedding day of Hatice, the daughter of the family he stayed with. Before the wedding, people were getting ready to visit the Turkish bath Aunt Müfide mentioned, for bride’s bath. They also brought along my grandfather who was around 8-10 years old, to help them carry things and food. But they forgot to feed him in that tumult. So he wrapped a loincloth to take a look at the food trays carried, and he first entered the warm room and then the hot room. Women inside were circling around the bride sitting on the navel stone, chanting poems. He ended up right in the middle chasing after food.

LOSING FAVOUR (SHOE THROWN OVER THE ROOF)

After saying goodbye to Aunt Müfide, we started touring the streets and listened to other stories: A “bey” was assigned to inspect the Safranbolu bazaar. He was tasked with finding and warning the shopkeepers who produced

TR

başka yere gitse daha hayırlıymış. Ayakkabıcıların çarşısındaki uyarı niteliğindeki ceza ise bakın neymiş: Kalitesiz ayakkabı satıldığı tespit edilen ayakkabıcının ürettiği bir ayakkabı, herkesin gözü önünde dükkân sahibinin çatısına atılırmış. "Pabucu dama atılmak" deyimini de buradan gelmiş.

TÜRK EVİNİN ŞİFRESİ

Sonuç olarak Safranbolu geleneklerinin izini gerek sosyal ilişkilerde gerek mimari detaylarda sürebilirsiniz. Birçok mimari detayın çıkış noktası zaten sosyal konularda gizli. Parası olup da konağının avlu duvarına çeşme yaptıran ailenin, duvarın sokak tarafına da halk için musluk yaptırmaması mesela. Avlu ve cumba da zaten başlı başına bir mahremiyet arayışı. Meraklı gözlerden uzak, güven içinde yaşamak... Ya da konak odalarındaki dolap-banyolar; her yatak odasında bir şömine-ocak, ocak yanındaki dolabın içinde hamam dolabı denen duş var. Şimdiki ebeveyn banyosu gibi... Bir görsel harika olan UNESCO korumasındaki Safranbolu, bugüne dek süregelen gelenekleri, sosyal yaşamı ve bunların hikâyeleriyle de çok zengin. Meraklı kulakların esnafla ve yerel ailelerle sohbet edip, biraz yan masalara da kulak kabartması, bir köşeye oturup, etrafı gözlemlemesi yetiyor insana. Öyle değil mi?

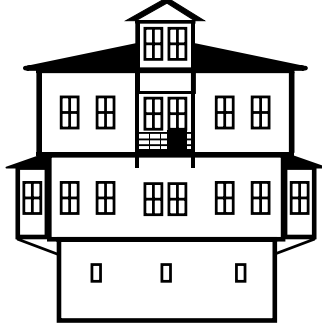
EN

poor quality merchandise, sold merchandise at a higher price than the agreed price, deceived the customer, and did not abide by the rules, and punishing them when necessary. He chose seven assistants; all seven of them were shopkeepers and did not know one another. This way, he could inspect the bazaar fastly and stealthily. Among the penalties were closing the shop for one or several days, and fines but the worst one was probably banning the shop owner from entering the bazaar's coffee house. Banning from the coffee house was the best social punishment because people would gather here at mornings and evenings, discuss politics, and chat. It was better for a shopkeeper to move to another town than being banned from the coffee house. The cautionary punishment in the shoemakers' market was as follows: a shoe, produced by a shoemaker who sells poor quality shoes, would be thrown over the roof of the shop in front of everyone. The phrase "shoe thrown over the roof" supposedly originates from this punishment.

CODE OF A TURKISH HOUSE

In conclusion, you can trace Safranbolu traditions both in social relations and architectural details. Most architectural details originate from social issues. For example, when a wealthy family had a fountain built on the inner wall of their courtyard, they would also have a fountain built on the outer wall for public use. The courtyard and bay window are built in search for privacy. Far from prying eyes, safely living inside... Or closet-baths in mansion rooms; there is a fireplace-stove in every bedroom and a shower in the closet next to the stove called the bathing closet. Like en-suite bathrooms today... A visual wonder, Safranbolu protected by UNESCO, is very rich with its long-standing traditions, social life and the stories that surround. For those who are curious; chat with tradesmen and local families, eavesdrop at the tables around, sit in a corner, and observe. That will suffice, right?

Safranbolu

Rehberi

Guide

NE YENİR?

Safranbolu'da sabah kahvaltısı için önce suda haşlanan sonra odun fırınında kızaran su simidini, yöreye has bir mantı çeşidi olan peruhiyi ve safranin eşsiz tadıyla lezzetlenen safranlı lokumu denemelisiniz.

WHAT TO EAT?

For breakfast in Safranbolu you must first try watery bagels, first boiled and then roasted in wood stove, the local dumpling peruhi and Turkish delight with saffron that adds it a unique flavour.

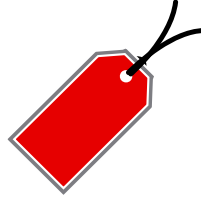

NEREYE GİTMELİ?

UNESCO Dünya Mirası Listesi'ne alınan Safranbolu'nun tarihi dokusu ve etkileyici mimarisini yakından görmek için Safranbolu evlerini, Kaymakamlar Gezi Evini ve Cinci Hanı ziyaret etmelisiniz.

WHERE TO VISIT?

To see the historical fabric and impressive architecture of Safranbolu included in UNESCO World Heritage List up close, make sure visit District Governors' Inn and Cinci Inn.

KAÇIRMAYIN

Tokatlı Kanyonunda muhteşem doğanın tadını çıkarmak için kuş sesleri eşliğinde yürüyüş yapabilirsiniz. Kanyonun ardından Bulak Mencilis Mağarası ziyaret ederek farklı renklerdeki damlataş, sarkıt, dikit ve sütunları görebilirsiniz.

DO NOT MISS

You can hike accompanied by songs of birds to enjoy the spectacular nature in Tokatlı Canyon. You can visit the Bulak Mencilis Cave after the canyon to see the dripstones, stalactites, stalagmites and columns in a variety of colours.

NASIL GİDİLİR?

İstanbul'a 410 kilometre uzaklıktaki Safranbolu'ya kara yolu ile yaklaşık beş saatte ulaşıyor. İstanbul'dan Safranbolu'ya hava yolu ile gitmek için en yakın Kastamonu Havaalanını gelebilir. Sonrasında kara yolu ile Safranbolu'ya geçebilirsiniz.

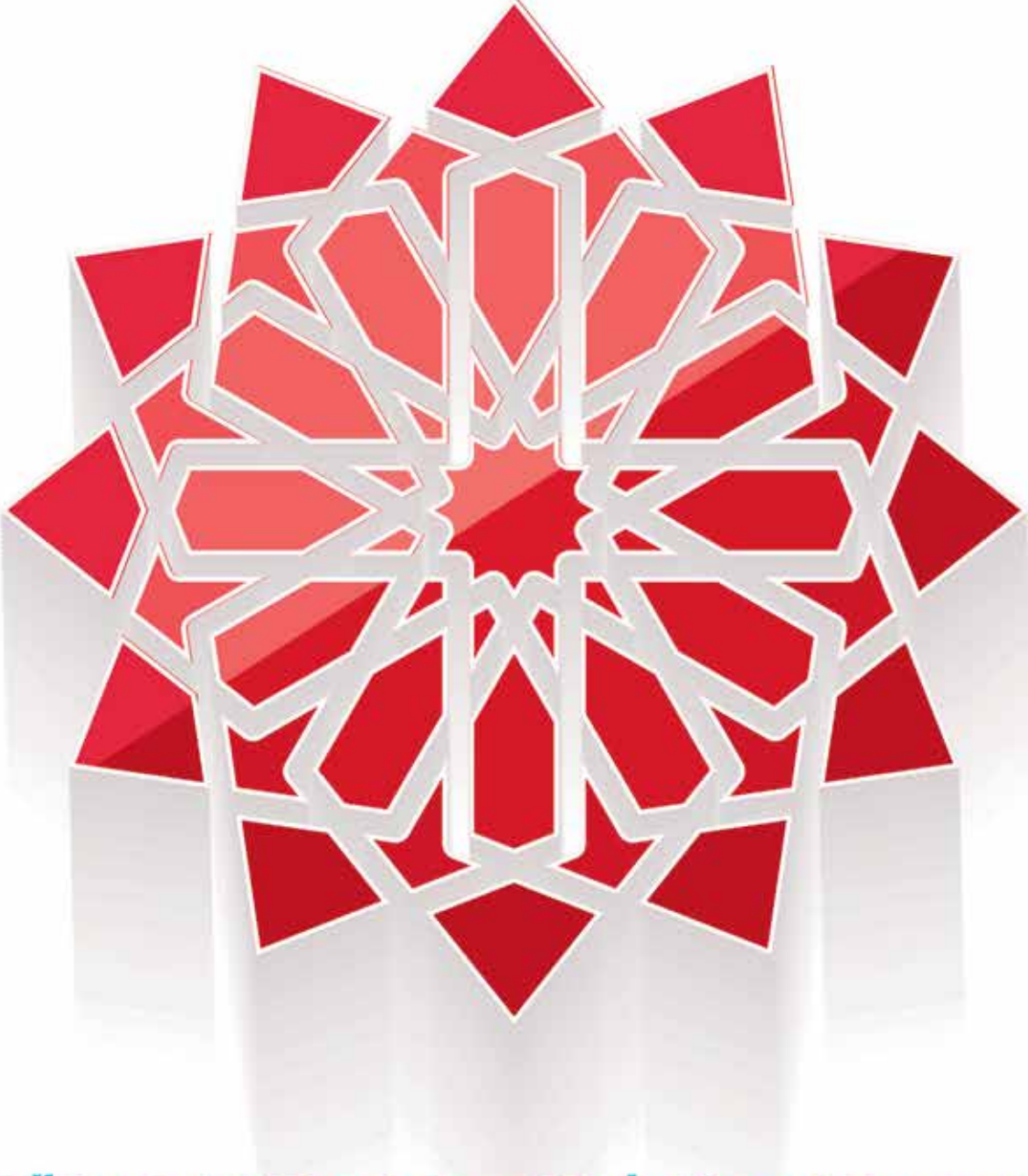
HOW TO GO?

At 410 kilometres distance to Istanbul, you reach Safranbolu after a five hours long car trip. To travel to Safranbolu from Istanbul by air, you can fly to the nearest airport in Kastamonu. Later, you can travel to Safranbolu again by car.

*Discover
the world
with Turkish*

Türkçenin Sesi Radyosu
at turkceninsesi.yee.org.tr
Turkish all around the world!

61 Ülkede 54 Enstitü ve 139 İrtibat Noktasında

In 61 Countries At 54 Centres and 139 Contact Point

www.yee.org.tr